

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 381 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 11 ΙΟΥΝΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΙΡΑΚΙΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Ολοκληρώνονται σήμερα στο Πολυτεχνείο οι ΚΟΝΤΡΕΣ 2005
Στις 7:30 η συζήτηση με τον Ασαάντ Αλ Χασίμ

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

11/6/1931: Ιδρυση της Πα-
ντείου 11/6/1859: Θάνατος Μέ-
τερνιχ 11/6/1835: Θάνατος
Ανδρέα Μιαούλη 11/6/1962: Κα-
θιέρωση αγροτικών συντάξεων
στην Ελλάδα 11/6/1982: Θάνα-
τος Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ
11/6/1963: Παραίτηση Κων/νου
Καραμανλή 11/6/1929: Πρώτη
γυναικεία συμμετοχή σε αγγλική
κυβέρνηση (Μάργκαρετ Μπό-
ντφιλντ - υπουργός εργασίας)
12/6/1901: Εντοπισμός ραδιε-
νέργειας στο ουράνιο 12/6/1964:
300.000 άτομα υποδέχονται
τους Beatles στην Αυστραλία
12/6/1975: Η Ελλάδα καταθέτει
αίτηση για ένταξη στην ΕΟΚ
12/6/1984: Θάνατος Ενρίκο
Μπερλίνγκουερ (62 χρ) 12/6/
1798: Θάνατος Ρήγα Φεραίου
13/6/323 π.Χ: Θάνατος Μεγάλου
Αλέξανδρου 13/6/1830: Απελευ-
θέρωση Εύβοιας 13/6/1913: Αρχή
Β' Βαλκανικού Πολέμου 13/6/
1956: Λήγει η 72χρονη κατοχή
της διώρυγας του Σουέζ από
τους Άγγλους 13/6/1963: Πρώτη
γυναίκα στο διάστημα (Βαλεντί-
να Τερέσκοβα - Βοστόκ 6)
13/6/1983: Εκτοξεύεται το πρώ-
το διαστημόπλοιο που φεύγει
από το ηλιακό μας σύστημα
13/6/1930: 22 νεκροί από χολα-
ζόπτωση στη Σιάτιστα 14/6/
1837: Θάνατος Τζιάκομο Λεο-
πάρντι (39χρ.) 14/6/1658: Μάχη
Ντον (Ερρίκος Τυρέν) 14/6/1917:
Ο Ελευθέριος Βενιζέλος ορκίζε-
ται πρωθυπουργός 14/6/1928:
Γέννηση Ερνέστο Τσε Γκεβάρα
14/6/1940: Οι Γερμανοί κατα-
λαμβάνουν το Παρίσι 14/6/1821:
Αρχή κρητικής επανάστασης (μά-
χη στο Λούλο Χανίων - ήττα
Τούρκων) 14/6/1987: Η Εθνική
Ελλάδας κατακτά το κύπελλο Ευ-
ρώπης στο μπάσκετ 14/6/ 1908:
Πρώτο δρομολόγιο ηλεκτρικού
τραμ στη Θεσσαλονίκη (από
Ντεπέ ως πλατεία Ελευθερίας).
Εισπράξεις πρώτης μέρας: 845
χρυσές τουρκικές λίρες (60.000
ευρώ)! 14/6/1873: Ο Ερρίκος Σλή-
μαν ανακαλύπτει τους θησαυ-
ρούς της Τροίας μετά από ανα-
σκαφές 14/6/1925: Ιδρυση Πα-
νεπιστημίου Θεσσαλονίκης
14/6/1671: Γέννηση Tomaso
Albinoni 15/6/1752: Ανακάλυψη
ηλεκτρισμού (Βενιαμίν Φραγκλί-
νος) 15/6/1919: Συνθήκη Βερ-
σαλλιών - Ιδρυση ΚΤΕ 15/6/1994:
Θάνατος Μάνου Χατζηδάκι
15/6/1986: Θάνατος Χ.Λ. Μπόρ-
χες (86 χρ) 15/6/1995: Θάνατος
Rory Gallagher 15/6/1996: Θάνα-
τος Ella Fitzgerald 15/6/ 1978: Κυ-
κλοφορία του άλμπουμ "Street
legal" του Bob Dylan 15/6/1956:
Ανακαλύπτεται το ανάκτορο του
Νέστορα (Πύλος) 16/6: Διεθνής
ημέρα συμπαραστάσης στους
μαύρους της νότιας Αφρικής -
Ημέρα του πατέρα 16/6/1976:
Εξέγερση Σοβέτο 16/6/1913:
Πρώτη χρήση μεγαφώνων σε δη-
μόσιο χώρο 16/6/1945: Θάνατος
Αρη Βελουχιώτη (Μεσούντα)
16/6/1967: Αρχή του τριήμερου
Monterey pop festival 17/6: Ημέ-
ρα κατά της ερημοποίησης και
της λειψυδρίας 17/6/1215: Υπο-
γραφή Magna Carta (Ιωάννης
Ακτήμονας) 17/6/1846: Πρώτη
φωτογραφία σε περιοδικό
17/6/1972: Δημοσιοποίηση σκαν-
δάλου Watergate (Washington
Post) 17/6/1856: Ιδρυτικό συνέ-
δριο ρεπουμπλικανικού κόμμα-
τος (ΗΠΑ) 17/6/1950: Πρώτη με-
ταμόσχευση ήπατος 17/6/1900:
Φωτίζονται κεντρικοί δρόμοι της
Αθήνας με φωταέριο.

● Σαρωτικός ή διορθωτικός ο ανασχη-
ματισμός; ●●● Ιδού το νέο θέμα που
απασχολεί τη χώρα ●●● Τα υπόλοιπα,
η ουσία της πολιτικής, θεωρούνται ή-
σσονος σημασίας ●●● Το μείζον είναι
ποιος υπουργός θα πάρει το σκαλι των
εργαζόμενων ●●● Με τον Τιτανικό που
βούλιαζε αλλά η ορχήστρα συνέχισε να
παίζει παρομοιάζουν στις Βρυξέλλες τη
μετά τα «όχι» κατάσταση στην ΕΕ ●●●
Επιτυχημένη παρομοίωση, όντως, αλλά
μην την παίρνουμε και απολύτως τοις
μετρητοίς ●●● Διότι ο Τιτανικός βού-
λιαζε, ενώ η ΕΕ δεν βουλιάζει ●●● Οσο
οι αστικές δυνάμεις έχουν την πρωτο-
βουλία των κινήσεων, θα βρουν σωσί-
βιες λέμβους ●●● Αν ο κόσμος δεν
βγει στο δρόμο, τίποτα δεν πρόκειται ν'
αλλάξει ●●● Και τα δημοψηφίσματα
θα μείνουν σαν μια δυσάρεστη ανά-
μνηση για τους ηγέτες της Ευρωλάνδης
●●● Πέρασαν και χειρότερα και κατα-
φεραν να τα βγάλουν πέρα ●●● Όταν
μένουν μόνοι τους στη σκηνή, τελικά βρί-

σκουν τις λύσεις ●●● Πάντως, το σοκ
είναι ακόμα μεγάλο στους ηγέτες της Ευ-
ρωλάνδης ●●● Εδώ έφτασαν στο ση-
μείο δυο Ιταλοί υπουργοί να ζητούν να
επανεέλθει η χώρα στη λιρέτα ●●● Εντά-
ξει, αυτό δεν θα γίνει, όμως η κίνηση
προδίδει πανικό και πρέπει να σημειω-
θεί ●●● Πίσω στα δικά μας με Αδάμ
Ρεγκούζα και δημιουργική λογιστική
●●● Ωραιοί είναι οι δεξιοί, βάζουν τα
χεράκια τους και βγάζουν τα ματάκια
τους ●●● Αντε μετά να τους μαζέψει ο
Καραμανλής ●●● Κι άντε να αντιμε-
τωπίσει τα συγκροτήματα των ΜΜΕ, που

κάτι τέτοια περιμένουν ●●● Μωρέ θα
βρεθεί πρωθυπουργός ο Γιωργάκης χω-
ρίς να το καταλάβει ●●● Αρχισε να
στέλνει στο αρχείο τις υποθέσεις κατά
δεσποτάδων ο Χριστόδουλος ●●●
Αρχής γενομένης από τον «πνευματικό
του πατέρα» Καλλίνικο Πειραιώς ●●●
Ηταν αντιφατικά τα στοιχεία, συμπερά-
ναν ομόφωνα τα μέλη της ΔΙΣ ●●● Ο
ιεροψάλτης που ισχυρίζεται ότι παρενο-
χλήθηκε σεξουαλικά δεν είχε άλλους
μάρτυρες ●●● Μπόρα ήταν και πέρα-
σε ●●● Κι όσο ο Ειρηναίος συνεχίζει
τόσο ο Χριστόδουλος κάθεται πιο ανα-

παυτικά στο χρυσό του θρόνο ●●● Τον
Βαβύλη τον έχουν μπουζουρισμένο
στην Ιταλία κι όταν τον φέρουν στην
Ελλάδα όλα θα είναι κανονισμένα ●●●
Βουλωμένο το στόμα του για να γλιτώ-
σει τα χειρότερα ●●● Συμφωνίες αμε-
ρικάνικου τύπου ψήνονται ●●● Και ποι-
ος βγήκε να υπερασπιστεί τον... αδικώς
συκοφαντηθέντα Καλλίνικο; ●●● Ο
Τριάντης της «Ελευθεροτυπίας» ●●●
Από το πάθος του, μάλιστα τον αποκά-
λεσε Ιγνάτιο και όχι Καλλίνικο ●●● Αυ-
τουνού του ανθρώπου μη του δίξεις τα
ιερά και τα όσια του έθνους και της ορ-
δοδοξίας ●●● Κάπι παθαίνει ο... προ-
οδευτικός ●●● Δηλαδή, τί θέλει να μας
πει ο αρχαιολάτρης, ότι δεν είναι το δε-
σποταριάτο ένα απέραντο εκμαυλιστή-
ριο νέων; ●●● Ο κόσμος το 'χει τού-
μπανο κι αυτός κρυφά καμάρι ●●● Και
κάτι τελευταίο: μην τον παίρνετε στην
πλάκα τον Μητσοτάκη, ξέρει πολύ καλά
τί λέει ●●● Χρόνια τώρα παίζει ρόλο
λαγού στην αντεργατική κούρσα ●

◆ Εντάξει, δεν υπάρχει αμφι-
βολία ότι ο Γιωργάκης πήγε
για μαλλί και βγήκε κουρεμέ-
νος με την πρόταση δυσπι-
στίας κατά Αλογοσκούφη,
που πανεύκολα ο Καραμαν-
λής τη μετέτρεψε σε πρότα-
ση για ψήφο εμπιστοσύνης
στην κυβέρνηση. Ο Καρα-
μανλής συσπειρώνει τη ΝΔ,
ενώ ο Γιωργάκης ακούει και
βλέπει τους Πασόκους να τον
μουντζώνουν και να τον απο-
καλούν άσχετο. Αυτό, όμως,
είναι η ουσία; Η ουσία είναι
πως δίνει την ευκαιρία στην
κυβέρνηση να βγει στον αφρό
και να μεταφέρει τη συζήτη-
ση αλλού. Από την ανάγκη για
εργατικούς αγώνες, πηγαί-
νουμε σε ανούσιες κοινοβου-
λευτικές κοκορομαχίες.

◆ Ο Φλωρίδης είναι ηγετικό
στέλεχος του ΠΑΣΟΚ. Επο-
μένως, ό,τι λέει και ό,τι κάνει
έχουν ένα αυξημένο κύρος.
Όταν, λοιπόν, αυτό το στέ-

λεχος αποφαίνεται ότι «το με-
γάλο πρόβλημα που έχει το
ΠΑΣΟΚ στο εσωτερικό του εί-
ναι η αντίληψη όλων εκείνων
των προνομιούχων που μά-
χονται όχι μόνο για να διατη-
ρουν τα κεκτημένα αλλά να
επαυξάνουν», δεν μιλά στο
βρόντο. Δεν αναφέρεται σε
βουλευτές, πολιτευτές και εν-
γένει λαμόγια, αλλά στους ερ-
γαζόμενους ΔΕΚΟ-Δημοσίου,
που το ΠΑΣΟΚ είναι πλειο-
ψηφικό ρεύμα. Το λέει, άλλω-
στε, ευθέως. Ας σημειωθεί
(και) αυτό, γιατί κάποιιο άλ-
λο Πασόκο προσπαθούν να
μειοψηφίσουν πως το ΠΑΣΟΚ
θα ορθώσει φράγμα στην
προσπάθεια της κυβέρνησης
να ανατρέψει τις εργασιακές

σχέσεις στο δημόσιο τομέα.

◆ «Η ΠΑΣΕΓΕΣ επιδιώκει τη
συνεργασία με την Τοπική
Αυτοδιοίκηση και με μη κυ-
βερνητικές οργανώσεις, προ-
κειμένου να συγκροτηθούν και
εκπαιδευτούν ομάδες κατα-
ναλωτών, ώστε να είναι σε θέ-
ση να γνωρίζουν τι αγορά-
ζουν και να προσδιορίζουν
την ελληνική ταυτότητα». Εί-
ναι για πολλές κλωτσιές οι
αγροτοπατέρες. Τα παρα-
πάνω είναι η κατακλειδα δελ-
τίου Τύπου στο οποίο ανα-
φέρονται συγκριτικά στοιχεία
για τις διαφορές ανάμεσα στις
τιμές παραγωγού και στις
τιμές καταναλωτή, που
είναι 355% στις πατά-
τες, 184% στις ντομάτες,
530% στο ρύζι, 95% στο
λάδι, 400% στο αγελαδινό

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

γάλα! Και ποια είναι η λύση;
«Να εκπαιδευτούν ομάδες κα-
ταναλωτών»! Και μάλιστα, σε
συνεργασία με τους ΟΤΑ και
κάποιες (μη κατονομαζόμε-
νες) ΜΚΟ. Ξέρετε τί σημαίνει
αυτό; Ότι δεν δίνουν δεκάρα
τσακιστή για την ακρίβεια.
Κάπου μυρίστηκαν «ψητό»
και βάζουν πλώρη να το «ξε-
κοκαλίσουν». Κάποια προ-
γράμματα με γενναία χρημα-
τοδότηση πρέπει να «παί-
ζουν».

◆ Κάποιο παπαγαλάκι της
«αντιτρο-

μοκρατίας», που υπογράφει
στην «Ελευθεροτυπία» ως
Γ.Ι.Μ. ανέλαβε να βγάλει υπο-
χρεώσεις έναντι των «φίλων»
του. Δεν τα πάει καλά η ση-
μερινή «αντιτρομοκρατία»,
έγραψε, διότι λείπουν «η γνώ-
ση και η εμπειρία του Νασιά-
κου» και «η αναλυτική ικανό-
τητα και η αριστερή κουλ-
τούρα του εισαγγελέα Διώ-
τη». Επειδή, λοιπόν, ο Νασιά-
κος είναι συνταξιούχος και δεν
μπορεί να επανέλθει, τον δε
Σύρο (που είναι ακόμα εν
ενεργεία) τον «ξέχασε», μπο-
ρούμε εύκολα να καταλά-
βουμε πως το... δοντάκι του
Διώτη πονάει. Ε, δεν είναι και
λίγο να το παίζεις μέγας και
τρανός και ξαφνικά να βρί-
σκεσαι εισαγγελέας στα αγο-
ρανομικά, επειδή οι συνάδελ-
φοί σου ζήτησαν τη δόξα
σου, τις αγιογραφίες της
Μάνδρου και τις φωτογρα-
φίες με τα τσολιαδάκια στο
BHmagazino.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Ο Κ. Γ. 300 ευρώ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το ΠΑΣΟΚ έχει αποδεχτεί ως θέση του την αρχή της
κοινωνικής λογοδοσίας.
Ανδρέας Λοβέρδος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ανατροπές στους όρους εργα-
σίας και στο ασφαλιστικό καθε-
στώς εκατοντάδων χιλιάδων ερ-
γαζόμενων σε ΔΕΚΟ, δημόσιο και
ιδιωτικό τομέα προωθεί η κυβέρ-
νηση μέσα στο καλοκαίρι, δημι-
ουργώντας κλίμα ανασφάλειας για
όλους. Οι ρήξεις, χωρίς άλλο ορα-
τό σχέδιο πολιτικής υπέρ του κοι-
νωνικού συνόλου, πυροδοτούν
αντιδράσεις μεταξύ των εργαζο-
μένων.

ΝΕΑ

Καθαρά και ξίστερα είτε ο Χρυ-
σοχοΐδης, στέλεχος του ΠΑΣΟΚ,

τέως γραμματέας και υπουργός,
ότι είναι υπέρ της άρσης της μονι-
μότητας στον ευρύτερο δημόσιο
τομέα. Και για να το λέει ο Χρυσο-
χοΐδης σημαίνει ότι αυτό λέει και
το ΠΑΣΟΚ σε επίπεδο ηγεσίας πα-
ρά τις υπόκωφες φωνές κάποιων
"ρομαντικών". Είδατε καμιά ανα-
κοίνωση από πουθενά ή μεμονω-
μένα, που να έχει άλλη άποψη;

ΑΥΡΙΑΝΗ

Ακριβά τοιμπούσια κάνει ο πρό-
εδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ Τζ. Καραμύχας
με λεφτά που πληρώνουν οι αγρό-
τες! Ο κ. Καραμύχας λαμβάνει κα-

θαρό μισθό για πς... υπηρεσίες που
προσφέρει 3.600 ευρώ και ποιος
ξέρει τι άλλο ακόμα, ενώ παράλλη-
λα η ΠΑΣΕΓΕΣ του πληρώνει και
μια εταιρική κάρτα 1.200 ευρώ το
μήνα. Η κάρτα αυτή είναι της ΑΤΕ
και ο πρόεδρος της ΠΑΣΕΓΕΣ αξιο-
ποιεί όλο το ποσό της σε διάφορα
πολυτελή ρεστοράν και ξενοδο-
χεία...

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Την περίοδο των Ολυμπιακών
Αγώνων υπήρξε αμερικάνικη "πα-
ρέμβαση" με υποκλοπές υψηλής
τεχνολογίας. Σε τμήμα του περι-
βόλου του υπουργείου Δημόσιας
Τάξης - ανάμεσα στο γυμναστήριο

και στο δεύτερο πάρκινγκ του κτι-
ρίου της Λεωφόρου Κατεχάκη - λει-
τούργησε ειδική βάση "σύνδεσης"
των ελληνικών υπηρεσιών με το
σύστημα Echelon και μεταφοράς
μέσω δορυφόρου απορρήτων
πληροφοριών για τις συνομιλίες
υπόπτων για διεθνή τρομοκρατία.

ΒΗΜΑ

Ερχεται η Κομισσιόν και μας ζη-
τάει πίσω 740 εκατομμύρια Ευρώ
για κακοτεχνίες σε δημόσια έργα
της περιόδου 2000-2003. Απ' αυ-
τά τα 520 εκατ. θα δοθούν εντός
τεσσάρων ετών σε τέσσερις ετή-
σιες ισόποσες δόσεις. Ερώτημα:
Ποιες εταιρείες και σε ποια έργα

έκαναν τις κακοτεχνίες; Απάντη-
ση: Κουκιά σπέρνω. Ερώτημα:
Επειδή τα λεφτά αυτά θα περικο-
πούν από κοινοτικά κονδύλια και
θα παρακρατηθούν, με αποτέλε-
σμα η ζημιά να αφορά όλο το
έθνος και τον λαό, θα εντοπισθούν
οι ληστές (εργολάβοι, δημόσιοι
υπάλληλοι, υπουργοί) που είναι
υπεύθυνοι; Απάντηση: Μη μου
τους κύκλους τάρρατε. Ερώτημα:
Θα πάει καμιά απ' αυτές τις ευ-
υπόληπτες κουφάλες που τρα-
γοπίνουν εις υγείαν των κοράιδων
σε καμιά βαθιά μπουζού; Απά-
ντηση: Ποιος Θανάσης;
Στάθης (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ)

■ Περί μονιμότητας και άλλων τινών

Νεοδημοκράτες και Πασόκοι σκίζουν τα ρούχα τους, ότι δεν τίθεται θέμα μονιμότητας των δημόσιων υπαλλήλων (κεντρική διοίκηση, οργανισμοί και ΝΠΔΔ, ΟΤΑ), διότι η μονιμότητά τους είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη. Πράγματι, υπάρχει η σχετική συνταγματική διάταξη και σήμερα δεν αλλάζει. Αλλάζει, όμως, αύριο και ήδη υπάρχουν ζητήματα που επιβάλλουν μια νέα, έστω και περιορισμένη συνταγματική αναθεώρηση (διάταξη για τους ιδιοκτήτες ΜΜΕ, ασυμβίβαστο βουλευτών), οπότε άμα ξεκινήσει η διαδικασία εύκολα μπαίνει και η άρση της μονιμότητας των δημόσιων υπαλλήλων. Γι' αυτό και αναπτύσσεται η σχετική φιλολογία.

Ας θυμηθούμε, ότι μέχρι πριν μερικά χρόνια ουδείς έθετε θέμα κατάργησης της μονιμότητας των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ (οι συμβάσεις τους είναι ιδιωτικού δικαίου, αορίστου χρόνου), σήμερα, όμως, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ θεωρούν τη σχετική ρύθμιση, που υπάρχει στους γενικούς κανονισμούς προσωπικού των ΔΕΚΟ (όλοι έχουν κυρωθεί με νόμους) αναχρονισμό. Και γιατί τη θεωρούν αναχρονισμό. Γιατί, όπως λένε, οι ΔΕΚΟ πρέπει να λειτουργούν ανταγωνιστικά και η μονιμότητα αποτελεί αντικίνητρο για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Τα ίδια, λοιπόν, θα πουν και για το στενό δημόσιο τομέα. Μήπως δεν λένε ότι τα νοσοκομεία πρέπει να λειτουργούν ανταγωνιστικά, οι υπηρεσίες των ΟΤΑ πρέπει να γίνουν ανταγωνιστικές, η εκπαίδευση πρέπει να κινηθεί σε ανταγωνιστική βάση; Το επόμενο βήμα θα είναι να τεθεί θέμα άρσης της μονιμότητας. Να τεθεί για τους νεοπροσλαμβανόμενους αρχικά, ώστε να δημιουργηθούν δημόσιοι υπάλληλοι δυο ταχυτήτων. Και τότε δεν θα έχουμε το φαινόμενο των συμβασιούχων που κάποια στιγμή γίνονται αορίστου χρόνου (με μονιμότητα), αλλά το φαινόμενο δημόσιων υπαλλήλων αορίστου χρόνου χωρίς μονιμότητα, δίπλα στις δυο προηγούμενες κατηγορίες).

Είναι, λοιπόν, αφελής όποιος δίνει βάση στις διαβεβαιώσεις περί συνταγματικής κατοχύρωσης της μονιμότητας στο δημόσιο, που αφειδώς προσφέρει ο Πρ. Παυλόπουλος. Τη μονιμότητα οι εργαζόμενοι πρέπει να την υπερασπιστούν πρωτίστως «ιδεολογικά». Να αποδείξουν δηλαδή ότι πρόκειται για ρύθμιση προοδευτική από την άποψη των εργατικών συμφερόντων. Και όχι να βρίσκονται με την πλάτη στον τοίχο, να θεωρούν ότι περίπου τους κάνουν χάρη που τους ανέχονται και ότι υπερασπίζονται κάποιο «προνόμιο», κάποιο «κεκτημένο». Αν δεν υπάρξει μια τέτοια «ιδεολογική» αντιμετώπιση, αν τη μονιμότητα δεν την υπερασπιστούμε ως έκφραση του δικαιώματος στη δουλειά, διεκδικώντας ταυτόχρονα την απαγόρευση των απολύσεων παντού (και στον ιδιωτικό τομέα), τότε αργά ή γρήγορα θα βρεθούμε μπροστά σε νέες δυσάρεστες εκπλήξεις. Το μέγα πρόβλημα για το εργατικό κίνημα σήμερα είναι ότι δεν έχει στόχους, δεν παίρνει πρωτοβουλίες, σέρνεται πίσω από τα αστικά ιδεολογήματα και αφήνει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να διακρίνει συνειδήσεις, να υπονομεύει και να διαλύει τα πάντα.

Ψήνονται αυξήσεις (και όχι μόνο) στις συγκοινωνίες

Στο αναθεωρημένο πρόγραμμα σταθερότητας, που υποχρεώθηκε η κυβέρνηση να στείλει στην Κομισιόν, αφού είχε τεθεί στη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, αναφερόταν συγκεκριμένες περικοπές στις επιδοτήσεις των συγκοινωνιών για το 2005 και το 2006 (50 και 150 εκατ. ευρώ αντίστοιχα). Ο Λιάπης είχε σπεύσει τότε να συναντηθεί με τον Αλογοσκούφη και ανακοίνωσε πως δεν πρόκειται να υπάρξει καμιά αύξηση στα εισιτήρια των αστικών συγκοινωνιών. Γράφαμε τότε, ότι αυτές οι δηλώσεις είναι δημαγωγικές, γιατί τα «κουκιά» είναι μετρημένα και οι δημόσιες αυτές επιχειρήσεις δεν βγαίνουν διαφορετικά.

Την περασμένη Δευτέρα ο Αλογοσκούφης πέταξε την πρώτη ρουκέτα, μιλώντας για «οικονομική εξυγίανση των επιχειρήσεων που είναι έντονα ζημιωμένες, όπως είναι οι συγκοινωνίες». Όταν τον ρώτησαν αν αυτή η εξυγίανση θα οδηγήσει και σε αυξήσεις εισιτηρίων, απάντησε: «Πρέπει να ξεκαθαρίσουν και οι κανόνες για την επιδότηση των εισιτηρίων. Ιδανικά θα έπρεπε η επιδότη-

ση να είναι ξεκάθαρη, να αφορά συγκεκριμένο ποσό ανά εισιτήριο, ανά πελάτη, και να πληρώνεται από τον προϋπολογισμό. Αυτό δε γίνεται. Και είναι πολύ δύσκολο να γίνει σε σύντομο χρονικό διάστημα με δεδομένης της δημοσιονομικής δυσκολίας».

Οι αυξήσεις στα εισιτήρια, λοιπόν,

πρέπει να θεωρούνται δεδομένες. Οι δηλώσεις του Αλογοσκούφη, όμως, υπονοούν και διαδικασία ιδιωτικοποίησης. Δεν ξέρουμε αν η κυβέρνηση Καραμανλή θα επιχειρήσει να επαναλάβει το μησοτακικό πείραμα με τους «νοικοκυραίους», υπάρχουν όμως και άλλες μέθοδοι.

■ Δημιουργική λογιστική by ΝΔ

Ευτυχώς που υπάρχουν και μερικοί παπαρτυπουργοί, σαν τον Αδάμ Ρεγκούζα καλή ώρα, και αποκαλύπτονται μερικά ενδιαφέροντα πράγματα. Αποκάλυψε, λοιπόν, ο Ρεγκούζας ότι τη μέθοδο της «δημιουργικής λογιστικής», στην οποία είχαν διαπρέψει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, ακολουθεί και η κυβέρνηση της ΝΔ με αλχημιστή τον συνάδελφό του Π. Δούκα. Το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών έγραψε για το 2004 ανύπαρκτα έσοδα ύψους 1,3 δισ. ευρώ, προκειμένου να κλείσει τον προϋπολογισμό. Τον αμέσως επόμενο μήνα (Γενάρης 2005) έσβησε τα ανύπαρκτα έσοδα του 2004, διατηρώντας παράλληλα τους ίδιους ποσοτικούς στόχους για το 2005. Ετσι, η φορολογική επιβάρυνση του 2005 θα είναι μεγαλύτερη από την αναγραφόμενη στον προϋπολογισμό, αφού θα πρέπει να καλυφθεί και η «τρύπα» του 2004. Γι' αυτό και ο Ρεγκούζας στέλνει εγκύκλιο στις ΔΟΥ ζητώντας τους να εντείνουν τις φοροεπιδρομές κατά των μικρομεσαίων, που τους τσάκισε τα τελευταία χρόνια ο Σημίτης και τους αποτελειώνει η κρίση.

Φυσικά, δεν χρειάζεται να κάνουμε κανένα ιδιαίτερο σχόλιο στη γελοία εικόνα που εμφάνισε ο Ρεγκούζας, όταν κατάλαβε τι γκάφα είχε κάνει. Ενωόσα τον προϋπολογισμό του ΠΑΣΟΚ, είπε, και γέλασε κάθε πικραμένος.

■ Σάββας Ξηρός

Ζητά την παρέμβαση του κ. Λινού

Το δικό του ξεχωριστό μέρος κανονικά στη δευτεροβάθμια δίκη (που αρχίζει στις 3.12.05) διότι συμπρατύνεται από τις εφέσεις των συγκατηγορουμένων του. Οπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στη σχετική διάταξη, «μπορεί να εμφανισθεί και να συμμετάσχει στη δί-

κινδυνεύοντας άμεσα πλέον με ολική τύφλωση και με εντεινόμενα τα προβλήματα στην ακοή, νευρολογικά και καρδιαγγειακά (όπως το -αδιερεύνητο- προπέρσινο εγκεφαλικό), ο πολυτραυματίας της 17Ν ζητάει την παρέμβαση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, διαμαρτυρούμενος για την άρνηση του εισαγγελέα εφετών Κ. Καρούτσου να εισάγει για συζήτηση στο Εφετείο την Αίτηση Αναστολής της ποινής του για λόγους υγείας.

Ο εισαγγελέας Καρούτσος ισχυρίζεται με έγγραφό του ότι ο Σάββας Ξηρός δεν έχει δικαίωμα να ζητάει την αναστολή της ποινής του μέχρι την δευτεροβάθμια δίκη, διότι η έφεση που άσκησε προ διμήνου είναι απαράδεκτη σύμφωνα με βούλευμα του συμβουλίου εφετών.

Η υπεράσπιση του Σάββα Ξηρού απαντάει ότι έτσι κι αλλιώς, ακόμα κι αν θεωρηθεί απαράδεκτη η έφεσή του, ο ίδιος μπορεί να πάρει

μέρος κανονικά στη δευτεροβάθμια δίκη (που αρχίζει στις 3.12.05) διότι συμπρατύνεται από τις εφέσεις των συγκατηγορουμένων του. Οπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στη σχετική διάταξη, «μπορεί να εμφανισθεί και να συμμετάσχει στη δί-

κιν» (άρθρο 469 ΚΠΔ). Και ότι σε κάθε περίπτωση αρμόδιο να αποφασίσει είναι το δικαστήριο και όχι ο εισαγγελέας.

Γι' αυτό με τη νέα Αίτησή του ζητάει από τον εισαγγελέα του ανωτάτου δικα-

στηρίου να παραγγείλει στον εισαγγελέα εφετών να εισάγει άμεσα για συζήτηση στο πενταμελές εφετείο την Αίτηση Αναστολής της ποινής του.

Περιμένουμε να δούμε αν και πότε θα απαντήσει ο κ.

Λινός, που εμφανίζεται ως προστάτης των πολιτών από την κρατική αυθαιρεσία. Εκτός αν αυτές οι διακηρύξεις αφορούν όλους τους άλλους, εκτός από τους καταδικασμένους για ένοπλη αντικρατική και αντικαπιταλιστική δράση.

Ανάν καρφώνει Παπαδόπουλο

Ο χρόνος δεν είναι ώριμος για να διορίσει άτομο πλήρους απασχόλησης για την Κύπρο, εκτός ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ Κόφι Ανάν, στην έκθεσή του για την ανανέωση της θητείας της ειρηνευτικής δύναμης της ΟΗΕ στο νησί (ΟΥΝΦΙΚΥΠ). Οπως φαίνεται, όμως, αυτή η αναφορά έχει περισσότερο τυπικό χαρακτήρα, γιατί το παζάρι συνεχίζεται παρασκηνιακά και όλα είναι ανοιχτά.

Η έκθεση Ανάν σκόρπισε χαρά στην Αγκυρα, ενώ προκάλεσε δυσαρέσκεια στη Λευκωσία. Γιατί ο γενικός γραμματέας αποφεύγει οποιαδήποτε αναφορά στην κυπριακή κυβέρνηση, ενώ αντίθετα αναφέρεται με θετικά λόγια στην τουρκική και τουρκοκυπριακή πολιτική

ηγεσία, σημειώνοντας ότι ζητήσαν επανάλωση των συνομιλιών για να επιτευχθεί λύση με βάση το σχέδιό του (πράγμα που είναι αληθές, βέβαια). Αναφέρεται, επίσης, με κολακευτικό τρόπο στην ανάδειξη του Μεχμέτ Αλί Ταλάτ στην προεδρία του τουρκοκυπριακού κράτους, σημειώνοντας ότι μ' αυτή ανανεώθηκε η θητεία της τουρκοκυπριακής κοινότητας για λύση.

Ο Κύπριος ΥΠΕΞ Γ. Ιακώβου δήλωσε ικανοποιημένος από την έκθεση (τί άλλο να έκανε;), ταυτόχρονα όμως επισήμανε ότι η κυπριακή κυβέρνηση διαφωνεί σε αρκετά σημεία, όπως η ορολογία που χρησιμοποιεί ο Ανάν, η έλλειψη αναφοράς στην Κυπριακή Δημοκρατία και η «προσπάθεια εξίσωσης των

πάντων» (τότε από πού πήγαινε η ικανοποίηση;).

Ο Παπαδόπουλος εξακολουθεί να βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο και το τελευταίο πλήγμα που δέχτηκε ήταν η δημοσιοποίηση από τουρκική εφημερίδα των προτάσεων που κατέθεσε ο απεσταλμένος του στις διερευνητικές επαφές που έγιναν πρόσφατα στην έδρα του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη. Προτάσεις που δείχνουν ότι ουσιαστικά ο Κύπριος πρόεδρος απορρίπτει το σχέδιο Ανάν και ζητά επανωδιαπραγμάτευση από μηδενική βάση. Η ενόχληση της Λευκωσίας ήταν πολύ μεγάλη από τη δημοσιοποίηση αυτών των θέσεων και κατηγορήσε τον Ταλάτ για σκόπιμη διαρροή. Αν, όμως, αυτές είναι οι θέσεις (διά-

ψευση δεν υπήρξε επί της ουσίας), προς τί η ενόχληση;

Ο λόγος είναι προφανής. Ο Παπαδόπουλος δεν θέλει λύση, τουλάχιστον στη διάρκεια της δικής του θητείας. Προτιμά τη διχοτόμηση. Ομως, αυτό δεν μπορεί να βγει και να το πει ανοιχτά. Προσπαθεί, λοιπόν, να κρατηθεί στον αφρό πατώντας σε δυο βάρκες, με μοναδικό στόχο το κέρδιμα χρόνου. Ομως, οι Αμερικάνοι και οι Βρετανοί δεν γουστάρουν αυτά τα μεσοβέζικα εθνικιστικά παιχνίδια. Γι' αυτό και ασκούν συνεχώς πιέσεις, ενώ δεν διστάζουν να νομιμοποιούν ντεφάκτο το τουρκοκυπριακό κράτος, χρησιμοποιώντας το «παράνομο» αεροδρόμιό του για επίσημες επισκέψεις κρατικών και πολιτειακών παραγόντων.

■ Διόρθωση που καιει

Στα 738 εκατ. ευρώ θα φτάσει τελικά η «διόρθωση», όπως εύστοχα αποκαλείται στην κοινοτική γλώσσα. Πρόκειται για πρόστιμα που επιβάλλει η ΕΕ στο ελληνικό κράτος, για παρατυπίες που έχουν εντοπιστεί σε έργα της περιόδου 2000-2004. Οπως ανακοίνωσε η αρμόδια επιτροπή Ντ. Χούμπνερ η Κομισιόν αποφάσισε να επιβάλει «δημοσιονομική διόρθωση» ύψους 518 εκατ. ευρώ, ενώ η ελληνική κυβέρνηση ανέλαβε την υποχρέωση να επιφέρει πρόσθετες «διορθώσεις» ύψους 220 εκατ. ευρώ. Η επιστροφή θα κλιμακωθεί σε μια τετραετία.

Ποιος θα τα πληρώσει αυτά τα λεφτά; Ο ελληνικός λαός φυσικά και όχι οι εργολάβοι και τα λαμόγια που ευθύνονται. Τέτοιες ευθύνες ουδείς πρόκειται να αναζητήσει. Αλλωστε, η κυβέρνηση Καραμανλή προτίμησε να μην εκμεταλλευτεί το γεγονός σηκώνοντας τους αντιπασοκικούς τόνους (έχει ανάγκη τη συναίνεση αυτή την περίοδο) και σ' ένα κρεσέντο προκλητικής υποκρισίας ανακοίνωσε ότι πέτυχε συμφέροντα συμβιβασμό, διότι το πρόστιμο θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο!

■ Ο Παράδεισος του οπίου

Το ότι το Αφγανιστάν έχει γίνει παράδεισος του οπίου είναι γνωστό. Όταν, όμως, αυτή η αλήθεια γράφεται σε αμερικάνικη εφημερίδα, όπως η Ουάσιγκτον Τάιμς, από απόστρατο Αμερικάνο καρναβανά, τότε αποκαλύπτονται και στους πιο δύσπιστους τα αποτελέσματα της αμερικάνικης εισβολής και το ποιόν του σημερινού «δημοκρατικού» καθεστώτος που «εξήγαγαν» στο Αφγανιστάν.

Σε άρθρο του στην εν λόγω εφημερίδα ο Αντν Μέσινγκ – απόστρατος Ταγματάρχης των αμερικάνικων Ειδικών Δυνάμεων του στρατού – αναφέρει επί λέξει: «Η CIA εκτιμά ότι το ένα τρίτο του αφγανικού Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος προέρχεται από το εμπόριο του οπίου. Το πραγματικό νούμερο θα πρέπει να είναι ακόμα μεγαλύτερο. Η αφγανική παραγωγή οπίου είναι ένα παγκόσμιο πρόβλημα: Τα τρία τέταρτα της παγκόσμιας παραγωγής του οπίου προέρχονται απ' το Αφγανιστάν. 80% με 90% της ηρωΐνης που πωλείται στην Ευρώπη και τη Ρωσία είναι αφγανικό όπιο... Κατά τραγική ειρωνεία, οι συμμαχικές δυνάμεις στρατολόγησαν αυτούς τους ναρκο-πολέμαρχους για να ρίξουν τους τους Ταλιμπάν το 2002. Οι ναρκομεγιστάνες ευχαρίστως το έκαναν, επειδή έσπευσαν να επωφεληθούν μια και οι καταπιεστές Ταλιμπάν, που αντιτίθονταν στο εμπόριο του οπίου, θα έχαναν την εξουσία».

Τα δικά μας σχόλια περιπετούν.

■ Η ανάπτυξη ανάπτυξη, αήληθ οι απολύσεις απολύσεις

25.000 απολύσεις θα γίνουν μέχρι το 2008 στη μεγαλύτερη αυτοκινητοβιομηχανία των ΗΠΑ, τη General Motors. Απολύσεις στο εσωτερικό των ΗΠΑ που έρχονται σε συμπλήρωμα των ήδη εξαγγελθεισών απολύσεων 12.000 εργατών στα εργοστάσια της στο εξωτερικό. Η General Motors δικαιολογεί την αναγκαιότητα των απολύσεων με την πτώση του τζίρου της που έπεσε κατά 1.3 δισ. δολάρια το πρώτο τρίμηνο του 2005.

Το παράδειγμα της General Motors είναι χαρακτηριστικό της «ανάκαμψης» που περνά η αμερικάνικη οικονομία. Μετά τη μεγάλη κρίση του 2001 και τριάντιση χρόνια από τότε που εξαγγέλθηκε το «τέλος της ύφεσης», η καταγεγραμμένη ανεργία συνεχώς αυξάνεται φτάνοντας στο 6.3% τον περασμένο Μάρτη (μιλάμε για καταγεγραμμένη ανεργία, γιατί το σύστημα στατιστικής καταγραφής θεωρεί ότι όποιος δουλεύει έστω και μια ώρα τη βδομάδα είναι... εργαζόμενος). Ένας στους πέντε άνεργους είναι μάλιστα μακροχρόνια άνεργος για πάνω από έξι μήνες. Αυτή είναι η αμερικάνικη «ανάκαμψη». Την ίδια στιγμή που η ειρηνική βιομηχανία βυθίζεται στην κρίση, η πολεμική γνωρίζει τις δόξες της.

Επιθέσεις απ' άκρη σ' άκρη

Το Ιράκ φλέγεται. Δε χρειάζεται να ψάξει και πολύ για να το διαπιστώσει κανείς. Η Αντίσταση χτυπάει παντού, σε όλη τη χώρα, μετατρέποντας σε κόλαση τη ζωή των κατακτητών και των συνεργατών τους. Ο νέος «ιρακινός στρατός», το συμπλήρωμα του κατακτητή, παρουσιάζεται ανίκανος να σταματήσει την Αντίσταση και οι Αμερικάνοι αναλαμβάνουν ξανά να φέρουν σε πέρας τη βρόμικη δουλειά, προχωρώντας σε μαζικές συλλήψεις «υπόπτων» στη Βαγδάτη, στο πλαίσιο της «επιχείρησης Αστραπή», διεξάγοντας εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στην πόλη Ταλ-Αφάρ στα σύνορα με τη Συρία και αποκλείοντας ολόκληρες πόλεις στην ίδια περιοχή, τιμωρώντας τες γιατί «βοηθούν τους αντάρτες».

Είναι αδύνατο στα πλαίσια μιας εφημερίδας να περιγράψει κανείς την εκρηκτική κατάσταση που επικρατεί στη χώρα. Για να δώσουμε όμως μια εικόνα του τι συμβαίνει στο Ιράκ παραθέτουμε εν συντομία μερικές απ' τις επιθέσεις, έτσι όπως τις κατέγραψαν τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ). Εχουμε και λέμε λοιπόν:

Βαγδάτη

– Δύο κυβερνητικοί υπάλληλοι σκοτώνονται μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών στην πρωτεύουσα (8/6).

– Βομβιστική επίθεση με αυτοκίνητο ενάντια σε αστυνομικό περίπλο στα βόρεια της πόλης τραυματίζει 28 άτομα (7/6).

– Τέσσερις ιρακίνοί στρατιώτες σκοτώνονται μετά από έκρηξη βόμβας σε δρόμο και ανταλλαγή πυροβολισμών με αντάρτες βόρεια της πόλης (7/6).

– Τρεις αστυνομικοί τραυματίζονται προσπαθώντας να εμποδίσουν ύποπτο βομβιστή τον οποίο και σκοτώνουν σύμφωνα με το υπουργείο Εσωτερικών (6/6).

Μοσούλη

– Εκτέλεση διοικητή αστυνομικού τμήματος κοντά στο σπίτι του (8/6).

– Επιθέσεις με όλμους κατά αστυνομικών τμημάτων – 6 νεκροί (7/6).

– Επίθεση αυτοκτονίας σε φυλάκιο ελέγχου – 2 νεκροί μπάτσοι και τουλάχιστον 7 τραυματίες (4/6).

Κίρκουκ

– Επίθεση σε αμερικάνικο κονβόι – ένας νεκρός Αμερι-

κάνος στρατιώτη (7/6).

– Εκρηξη βόμβας στην άκρη του δρόμου σκοτώνει ένα Αμερικάνο στρατιώτη (5/6)

Τιγρίτ

– Τέσσερις Αμερικάνοι στρατιώτες σκοτώνονται σε διάφορες επιθέσεις (7-8/6).

– Επίθεση αυτοκτονίας σε ιρακινή στρατιωτική βάση – 4 στρατιώτες νεκροί (7/6).

– Επίθεση αυτοκτονίας στην είσοδο αμερικάνικης στρατιωτικής βάσης – 5 νεκροί ιρακίνοί στρατιώτες, τουλάχιστον 7 τραυματίες (3/6).

Φαλούτζα

– Επίθεση με όλμους σε στρατιωτική βάση κοντά στην πόλη, 3 πολίτες νεκροί

και 13 τραυματίες (7/6).

– Εκρηξη βόμβας στην άκρη του δρόμου σκοτώνει 2 Αμερικάνους πεζοναύτες (6/6).

Ραμάντι

– Σκληρές συγκρούσεις μικρής ομάδας ανταρτών γύρω στα 60 άτομα με Αμερικάνους στρατιώτες. Κατα-

στρέφεται ένα τεθωρακισμένο και αρκετά οχήματα Χάμβι. (6/6).

Μπακούμπα

– Εκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου σε πρατήριο καυσίμων – τρεις νεκροί πολίτες και ένας τραυματίας (8/6).

Χαουϊτζα (60 χλμ νοτιοδυτικά του Κίρκουκ)

– 4 βομβιστικές επιθέσεις

■ Μοκτάντα Αλ Σαντρ

«Οι εκλογές νομιμοποίησαν την κατοχή»

Σε μία απ' τις σπάνιες εμφανίσεις του στα δυτικά

ΜΜΕ, ο Μοκτάντα Αλ-Σαντρ, ο ριζοσπάστης Σίτης κληρι-

κός, του οποίου ο στρατός «Αλ-Μεχντί» συγκρούστηκε δύο φορές πέρσι με τους Αμερικάνους στη Νατζάφ και τη συνοικία Σαντρ Σίτι της Βαγδάτης, κατήγγειλε για πρώτη φορά ανοιχτά τη νέα κυβέρνηση σα στήριγμα της κατοχής και τον «πνευματικό ηγέτη» των Σιτών, Αλ-Σι-στανί, ότι παραπλάνησε τον σιτικό πληθυσμό με τη συμμετοχή στις εκλογές.

Σε συνέντευξη που έδωσε στο Associated Press την περασμένη Δευτέρα (6/6), από το σπίτι του στη Νατζάφ όπου έχει κλειστεί τις τελευταίες μέρες, ο Σαντρ υποστήριξε ότι ο Σιστάνι παρουσίασε την εκλογική διαδικασία σα μια πράξη «πολιτικής αντίστασης» στην αμερικάνικη κατοχή του Ιράκ, όμως «στην πραγματικότητα η εκλογική διαδικασία σχεδιάστηκε για να νομιμοποιησει την κατοχή παρά για να απαλλαγεί η χώρα από την κατοχή». Εμφανώς απογοητευμένος απ' τις εξελίξεις ο Σαντρ δήλωσε: «Όσο διαρκεί η κατοχή εδώ πέρα, δεν πρόκειται να συμμετάσχω στην πολιτική διαδικασία. Θα ήθελα να καταγγείλω και να αποδοκιμάσω την τελευταία απόφαση της ιρακινής κυβέρνησης να νομιμοποιήσει την κατοχή. Η νομιμοποίηση της κατοχής απορρίπτεται από οποιαδήποτε οπτική γωνία». Και συμπλήρωσε ότι όποιος θέλει να φέρει πολιτικές μεταρρυθμίσεις ως προ-

■ Στο δρόμο που χάραξε το Βιετνάμ

Όσο περνάει ο καιρός, ο αριθμός των νεκρών Αμερικάνων θυμίζει ολοένα και περισσότερο την εποχή του Βιετνάμ. Αυτό δεν το λέμε εμείς αλλά τα επίσημα στοιχεία της αμερικάνικης κυβέρνησης. Εχουμε και λέμε λοιπόν.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της αμερικάνικης στατιστικής υπηρεσίας, το 1965, όταν ο αμερικάνικος στρατός στο Βιετνάμ αριθμούσε 184.300 μέλη (κατά πολύ περισσότερους απ' τις 139.000 που είναι σήμερα στο Ιράκ), οι νεκροί απ' τις μάχες είχαν φτάσει τους 1432, έναντι 279 τα προηγούμενα 7 χρόνια (πριν δηλαδή τη μαζική εισβολή των αμερικάνικων στρατευμάτων). Πράγμα που σημαίνει ότι μέσα σε ένα χρόνο, απ' το 1964 στο 1965, σκοτώθηκαν 1153 Αμερικάνοι στρατιώτες.

Οι νεκροί Αμερικάνοι στα δύο χρόνια απ' την εισβολή στο Ιράκ έχουν αγγίξει τους 1680 (σύμφωνα πάντα με τα «μαγειρεμένα» επίσημα στοιχεία). Πριν από ένα χρόνο ο αντίστοιχος αριθμός ήταν γύρω στους 600. Δηλαδή, μέσα σε ένα χρόνο σκοτώθηκαν πάνω από 1000 Αμερικάνοι στρατιώτες.

Είπατε τίποτα; Στη μεγαλύτερη πολεμική εισβολή των Αμερικάνων απ' την εποχή του Βιετνάμ, οι «πλανητάρχες» αντιμετωπίζουν το ίδιο σκηνικό. Γεγονός που αποδεικνύει ότι 40 χρόνια μετά τα «υπερόπλα» έχουν το ίδιο αποτέλεσμα όταν εφαρμόζονται απέναντι σε ένα λαό αποφασισμένο: ένα ολοστρόγγυλο μηδενικό.

Μέρες εξέγερσης

Τις μέρες της μεγαλειώδους εξέγερσης του Οκτώβρη του 2003 θυμίζουν οι διαδηλώσεις των ιθαγενών της Βολιβίας ενάντια στην κυβέρνηση του Κάρλος Μέσα. Εδώ και τέσσερις βδομάδες, δεκάδες χιλιάδες ακτήμονες ιθαγενείς, εργάτες και ανθρακωρύχοι απ' τις πιο φτωχές περιοχές της χώρας παλεύουν για την εθνικοποίηση της βιομηχανίας φυσικού αερίου (στην παραγωγή του οποίου η Βολιβία

κατέχει τη δεύτερη θέση στη Λατινική Αμερική μετά τη Βενεζουέλα) και αντιτίθενται στα σχέδια αυτονομίας των πλουσιότερων περιοχών και ιδιαίτερα της περιοχής της Σάντα Κρους, απαιτώντας

ταυτόχρονα να έχουν περισσότερο λόγο στη διακυβέρνηση της χώρας.

Προκειμένου να τιθασεύσει την λαϊκή οργή, το Κογκρέσο ψήφισε τον προηγούμενο μήνα νόμο που αυξάνει σημαντικά τη φορολογία στο ξένο κεφάλαιο που λυμαίνεται το φυσικό αέριο της χώρας (στο 50% των κερδών του), παρολαυτά, όμως, δεν απέφυγε την κοινωνική θύελλα. Οι ιθαγενείς, που αποτελούν πάνω απ' το μισό του

ρισσότερο οι κρατούντες, που διαπιστώνουν ότι δε μπορούν να συγκρατήσουν το χείμαρρο της λαϊκής οργής και το φόβο μετατροπής της σε εξέγερση που θα σαρώσει τα πάντα.

ΥΓ: Δεν είναι μόνο οι κρατούντες, όμως, που φοβούνται την εξέγερση. Είναι και οι σύντροφοι του Περισού, που όπως μας πληροφορεί ο «Ριζοσπάστης» (8/6) έσπευσαν να καταγγείλουν ως προβοκατόρικούς τους «βανδαλισμούς» που «δυσφημούν το κίνημα για τα δικαιώματα των

■ Χαστούκι στην «αντιπρομοκρατία»

Η συντριπτική νίκη του συνασπισμού στον οποίο ηγούνται οι δύο μεγαλύτερες φυλοσυριακές οργανώσεις της χώρας, Χεζμπολάχ-Αμάλ, στο δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών που διεξήχθησαν στο Νότιο Λίβανο την Κυριακή, αποτέλεσε ισχυρό ράπισμα στους ηγέτες της «αντιπρομοκρατίας». Είναι η δεύτερη φορά που ο συνασπισμός αυτός κερδίζει τις εκλογές και μάλιστα κατακτώντας και τις 23 έδρες που αντιστοιχούν στην περιφέρεια του Ν.Λιβάνου. Το ίδιο είχε γίνει και στις βουλευτικές εκλογές που έγιναν το καλοκαίρι του 2000.

Ενα στοιχείο που κάνει ακόμα μεγαλύτερη αυτή τη νίκη ήταν η συμμετοχή στις εκλογές. Αν και δε μπορεί να θεωρηθεί μεγάλη (έφτασε στο 45%), είναι πολύ μεγαλύτερη απ' αυτή του πρώτου γύρου που περιελάμβανε την περιοχή της πρωτεύουσας, όπου κέρδισε ο γιος του δολοφονημένου πρώην πρωθυπουργού του Λιβάνου, Χαρίρι, όπου η συμμετοχή δεν ξεπέρασε το 28%. Κι εκεί όμως τη δεύτερη θέση την κέρδισε στέλεχος της Χεζμπολάχ που συνεργάστηκε με τον Χαρίρι.

Οι Σιωνιστές έστειλαν το μήνυμά τους παραβιάζοντας τον εναέριο χώρο του Ν. Λιβάνου και ανταλλάσσοντας πυρά με το λιβανέζικο στρατό. Όμως ο λιβανέζικος λαός επιμένει... τρομοκρατικά. Ας μην ξεχνάμε ότι η Χεζμπολάχ έχει περίοπτη θέση στη λίστα με τις «τρομοκρατικές» οργανώσεις του αμερικάνικου υπουργείου Εξωτερικών. Και δηλώνει ότι δεν πρόκειται να αφοπλιστεί όσο οι Σιωνιστές κατέχουν τα αγροκτήματα της Σεμπάα που ανήκουν στο Νότιο Λίβανο.

πληθυσμού, ζουν σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας και δεν φαίνονται διατεθειμένοι να σταματήσουν τις διαδηλώσεις τους ακόμα και μετά την παραίτηση που υπέβαλε ο Μέσα. Η πρωτεύουσα Λα Πας παραμένει μπλοκαρισμένη για τέταρτη συνεχή βδομάδα από τις καθημερινές διαδηλώσεις που ορισμένες φορές παίρνουν βίαιο χαρακτήρα. Κι αυτό είναι που φοβούνται πε-

ιθαγενών» καλώντας στο άκρω... επαναστατικό σύνθημα να γίνουν άμεσα εκλογές!!! Φυσικά, η ένοπλη εξέγερση είναι στην καλύτερη περίπτωση ένα... ανώριμο αίτημα, αν δεν αποτελεί προβοκάτσια. Ποιος είπε ότι οι ψευτοκομμουνιστές δεν έχουν παντού το ίδιο αποκρουστικό χρώμα αποτελώντας το τελευταίο ανάχωμα του συστήματος;

χωρήσει «αλλά πιστεύω ότι οι κατακτητές δεν θα τον αφήσουν».

Καταλήγοντας ο Σαντρ κάλεσε τις Αρχές να ενδιαφερθούν για τον φτωχό ιρακινό νότο και να ξοδέψουν χρήματα για τους Ιρακινούς και όχι για τα συμφέροντα των Αμερικανών, προειδοποιώντας ότι «για κάθε δράση υπάρχει και η αντίδραση». Τα λόγια του Σαντρ έχουν μεγάλη σημασία, όχι μόνο γιατί διατυπώνονται μετά από τη διαμεσολαβητική προσπάθειά του για τη μείωση της έντασης μεταξύ των ηγετών των Σιιτών (που στηρίζουν την ιρακινή κυβέρνηση) και του σουνιτικού Συνδέσμου των Μουσουλμάνων Κληρικών, που αντιτίθεται στην κατοχή, που προφανώς δεν είχε αποτέλεσμα, αλλά κυρίως γιατί ο Σαντρ επηρεάζει πλατιά τμήματα του σιιτικού πληθυσμού στη χώρα. Ακόμα και μέσα στο κοινοβούλιο τουλάχιστον 20 απ' τα 275 μέλη αποκαλούνται «Σαντριστες». Το ίδιο

συμβαίνει και μέσα στο νέο «ιρακινό» στρατό.

Τέσσερις μήνες μετά τις εκλογές, η νέα «ιρακινή κυβέρνηση» έχει φθαρεί τόσο που είναι αδύνατο να μπορέσει να αποδείξει στον ιρακινό πληθυσμό ότι μάχεται για την ελευθερία του Ιράκ κι όχι για τη μονιμοποίηση της κατοχής. Οι δηλώσεις του Σαντρ δεν αποτελούν τίποτ' άλλο παρά την αρχή του τέλους των αυταπατών του σιιτικού πληθυσμού που πίστεψε στην «πολιτική αντίσταση» μέσω των εκλογών. Δε γνωρίζουμε πόσος καιρός θα χρειαστεί ακόμα για να υπάρξουν εξελίξεις και μέσα στο στρατόπεδο των Σιιτών στην κατεύθυνση της ενεργούς αντίστασης στους κατακτητές. Ενα είναι όμως σίγουρο. Οτι αργά ή γρήγορα θα υπάρξουν, πράγμα που θα τροφοδοτήσει ακόμα περισσότερο την Αντίσταση κάνοντας φύλλο και φτερό τα αμερικάνικα σχέδια εξωραϊσμού της κατοχής.

Σπάνε ξανά την «εκεχειρία» οι Σιωνιστές

Πιστοί στην πάγια τακτική τους – της παραβίασης κάθε «ειρηνευτικής» τους δέσμευσης – οι Σιωνιστές δολοφόνησαν στην πόλη Καμπάτιγια, κοντά στη Τζενίν, τον 25χρονο Μορβάχ Καμλ, επικεφαλής του στρατιωτικού τμήματος της Τζιχάντ στη Τζενίν, και ένα σύντροφό του. Η δολοφονία έγινε κατά τη διάρκεια εκκαθαριστικής επιχείρησης την περασμένη Τρίτη 7 Ιούνη και οι Σιωνιστές κατέδωσαν ολόκληρο το κτίριο που κρύβονταν οι μαχητές της Τζιχάντ.

Η δολοφονία είχε σαν αποτέλεσμα την εκτόξευση ρου-

κετών τόσο απ' τη Τζιχάντ όσο κι απ' τη Χαμάς. Μ' αυτά

τα γεγονότα εξελίσσεται η περιβόητη «εκεχειρία» που δεσμεύτηκαν οι Σιωνιστές. Την ίδια στιγμή αποκαλύφθηκε η προσπάθεια προσέγγισης της Χαμάς από Βρετανούς διπλωμάτες – πράγμα που επιβεβαιώθηκε τόσο απ' τη Χαμάς, όσο κι απ' τον Βρετανό ΥΠΕΞ, Τζακ Στρο – χωρίς όμως αποτέλεσμα. Όμως αυτή η προσπάθεια δεν αποτελεί παρά ένδειξη αδυναμίας των ηγετών της «αντιπρομοκρατίας», τη στιγμή μάλιστα που η Χαμάς θεωρείται «τρομοκρατική οργάνωση» όχι μόνο απ' τους Αμερικάνους αλλά και τους Ευρωπαίους.

σκέλος, ως προς το ξεθεμέλιωμα των εργασιακών σχέσεων, που θα λειτουργήσει ως πιλότος για όλο τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, το ΠΑΣΟΚ δεν έχει καμιά αντίρρηση. Ως προς το άλλο σκέλος, τη συμφωνία για την «εθελούσια έξοδο», θα μπορούσε κάλλιστα η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ να απευθυνθεί στον Παναγόπουλο, πρόεδρο της ΟΜΕ ΟΤΕ και μεγαλοστέλεχος της ΠΑΣΚΕ και του ΠΑΣΟΚ και να πληροφορηθεί το περιεχόμενο. Λέτε να μην το έκανε; Οχι βέβαια. Αλλωστε, ο Παναγόπουλος δήλωσε ότι η συμφωνία ήταν σε γνώση και του Πολυζωγόπουλου και της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ και ουδείς τον διέψευσε.

Το ότι η Διαμαντοπούλου λέει ψέματα είναι περισσότερο από βέβαιο. Το ερώτημα είναι γιατί λέει ψέματα. Το ΠΑΣΟΚ δεν μίλησε και δεν κατήγγειλε τη συμφωνία, γιατί δεν ήθελε να πυροδοτήσει την οργή για την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Αντέδρασε μετά από μερικές μέρες, καθαρά αποπροσανατολιστικά. Αρχισε να καταγγέλλει το κόστος της «εθελούσιας εξόδου», αφήνοντας εντελώς στο απυρόβλητο την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων.

■ Μητσοτογιωργάκης

Δεν είναι είδηση, βέβαια, όταν βγαίνει ο Μητσοτάκης και ζητά την άμεση λήψη σκληρών αντεργατικών μέτρων. Ο Δρακουμέλ, από τότε που γκρεμοτσακίστηκε από την κυβέρνηση, έχει αναθέσει στον εαυτό του το ρόλο του «κακού». Του ανθρώπου που με τις προτάσεις του προκαλεί «σοκ και δέος» στην εργαζόμενη κοινωνία, για να 'ρθουν μετά οι κυβερνήσεις και να δεσμοδετήσουν κάποιες πιο ήπιες εκδοχές των προτάσεων του και ο κόσμος να αισθάνεται πως έχει αποφύγει τα χειρότερα. Τούτη τη φορά, όμως, είχε και ένα πρόσθετο ενδιαφέρον η παρέμβασή του. Κάλεσε την κυβέρνηση να πάρει άμεσα σκληρά μέτρα, επικαλούμενος τη δεδομένη συνείδηση του ΠΑΣΟΚ: «Από τη στιγμή που ο Γεώργιος Παπανδρέου ευθέως δηλώνει ότι δεν είναι κρατιστής και μέσα στο κόμμα του ακούγονται και άλλες πολλές υπεύθυνες φωνές» (προφανώς έχει υπόψη του τον κολλητό του τον Α. Παπαδόπουλο, τον Φλωρίδη, τη Διαμαντοπούλου και άλλους).

Και τί απάντησε ο Γιωργάκης; Δεν έσκισε τα ρούχα του από θυμό, ούτε κατήγγειλε τον Μητσοτάκη για προβοκάτσια σε βάρος του ΠΑΣΟΚ, όπως θα περίμενε ο αφελής Πασόκος. Έκανε πως δεν κατάλαβε και συνέχισε να καταγγέλλει τον «κρατισμό» και να κατηγορεί την κυβέρνηση ότι δεν κάνει τομές αλλά «ακριβοπλήρωσε και αγόρασε τα ρετιρέ»! Βγαίνει, δηλαδή, στον Καραμανλή από τα δεξιά! Όπως και ο Μητσοτάκης.

■ Αήλια λόγια...

Σύντροφος βρήκε στους τόμους της «Αντιπληροφόρησης» δημοσιευμένη μια δήλωση που είχε κάνει ο Γιάννης Σερίφης στο δικαστήριο στις 20 Νοέμβρη του 1978 και μας την έστειλε. Την παραθέτουμε ευχαριστώντας:

«Η υπόθεση είναι σκευωρία. Το μόνο που έχω να πω είναι ότι αν έκανα κάτι θα 'χα το δάρρος να το πω. Δεν θα πρόδυνα όσους αγωνιστές της λευτεριάς είχαν το δάρρος στο παρελθόν και ανέλαβαν τις ευθύνες τους για όσα έκαναν. Δεν θα φύγω. Θα μείνω εδώ, έστω κι αν με διώχνουν με τανκς και αύρες. Θα μείνω ώσπου να αποδειχτεί η αλήθεια, για να μη περάσουν τα σχέδια της αντίδρασης, σε βάρος των ταξικών συντρόφων μου και του αγωνιζόμενου λαού» («Αντιπληροφόρηση», Νοέμβρης 1978, σελ. 39, η έμφαση δική μας).

Ας συγκριθεί αυτή η δήλωση με όσα προσάπτει τώρα ο Γ. Σερίφης στον Χρ. Τσιγαρίδα για την ανάληψη της πολιτικής ευθύνης εκ μέρους του και ας συναχθούν τα συμπεράσματα από τον αναγνώστη. Εμείς ό,τι είχαμε να πούμε το γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο.

■ Έτσι εύκολα καθαρίζουμε;

Ο τακτικός εισαγγελέας στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού, που δικάζει την υπόθεση ΕΛΑ, για να στηρίξει την απαλλακτική του πρόταση για τον Γ. Σερίφη δεν περιορίστηκε απλά να πει ότι ο Κορωναίος είναι αναξιόπιστος μάρτυρας. Τον χαρακτήρισε και άτομο που χρήζει ψυχιατρικής παρακολούθησης. Και οι τρεις δικαστές που παρέπεμψαν τον Σερίφη να δικαστεί, κόντρα στην εισήγηση του ανακριτή Ζερβομπεάκου; Και ο εισαγγελέας Μύτης που αρχικά έκανε απαλλακτική πρόταση και στη συνέχεια έκανε στροφή 180 μοιρών και πρότεινε την παραπομπή Σερίφη; Βγάλαμε τον Κορωναίο τρελό και καθαρίσαμε. Τόσο απλά. Η εξόντωση ενός ανθρώπου δεν παίζει κανένα ρόλο. Η εκδικητική συμπεριφορά κάποιων (:) δικαστικών ήταν... λάθος.

Δεν άρεσε στην καθοδήγηση του Περισσού το ρεπορτάζ που φιλοξένησε την περασμένη Τρίτη ο «Ριζοσπάστης» για τις εκλογές στο Λίβανο, υπό τον εύγλωττο τίτλο «Εκλογικό "μήνυμα" διά μέσου "Χεζμπολάχ" - Απόλυτος κυρίαρχος στις εκλογές στο Νότιο Λίβανο αναδείχθηκε η "Χεζμπολάχ" και οι σύμμαχοί της». Ρεπορτάζ που στηριζόταν στις ανταποκρίσεις των ξένων πρακτορείων και παρέθετε χαρακτηριστικές δηλώσεις πολιτικών στελεχών του Λιβάνου, λιβανέζων αναλυτών, αλλά και πολιτικών στελεχών της αμερικανικής και της ισραηλινής κυβέρνησης. Έτσι, πιστή στο δόγμα «όταν η αλήθεια δεν συμφωνεί με τις απόψεις μας, τόσο το χειρότερο για την αλήθεια», η διεύθυνση της εφημερίδας δημοσίευσε στο φύλλο της Τετάρτης εκτεταμένη ανάλυση υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο «Λίβανος: Ένας θεοκρατικός εκλογικός κυκεώνας». Ανάλυση που αναφερόταν στο πολιτικό σύστημα του Λιβάνου που στηρίζεται στο διαχωρισμό με βάση τα θρησκευτικά δόγματα, για να εξαφανίσει εν τέλει κάθε αναφορά στη

οποία το ΚΚ Λιβάνου φαντάζει σαν μια μίζερη γκρούπα. Είναι και η «Χαμάς» στην Παλαιστίνη. Οι άλλοτε κραταιές πολιτικές δυνάμεις της παλαιστινιακής αριστεράς, το Λαϊκό Μέτωπο και το Δημοκρατικό Μέτωπο, έχουν τόσο συρρικνωθεί, που οι εκπρόσωποί τους πρέπει να συνοδεύονται από στελέχη της «Χαμάς» για να μπορέσουν να επισκεφτούν τα παλαιστινιακά στρατόπεδα στο Νότιο Λίβανο. Γιατί όταν αυτές οι δυνάμεις «κωλοτριβόνταν» με τον Αραφάτ μετά το Οσλο και ανέχονταν τον άγριο πλουτισμό μιας νέας μπουρζουαζίας στη Δυτική Οχθη και τη Γάζα, η «Χαμάς» έκανε κοινωνικό έργο, έστηνε νοσοκομεία, σχολεία, συσσίτια για τους άπορους, γηροκομεία και ταυτόχρονα στρατόπεδα εκπαίδευσης αγωνιστών, που της επέτρεψαν να αναδειχτεί σε ηγέτρια δύναμη όταν ξέσπασε η Ιντιφάντα.

Ας αφήσουν, λοιπόν, αυτά τα πολιτικά κουρέλια τις παπαρδέλες περί «θεοκρατισμού» και ας επιχειρήσουν να δώσουν απάντηση στο θεμελιακό ερώτημα: τί εκφράζουν από κοινωνική άποψη οι

ται στους οπαδούς της, αλλά προήλθε από τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού του Λιβάνου, που θέλησε με την ψήφο του να στείλει μήνυμα προς τις ΗΠΑ και το Ισραήλ αλλά και προς την αντισυριακή αντιπολίτευση, ότι δεν επιθυμεί τον αφοπλισμό της οργάνωσης που με το αίμα των μαχητών της κατάφερε να εκδιώξει τα σιωνιστικά στρατεύματα από το Νότιο Λίβανο.

Εκείνο που δεν τονίστηκε όσο έπρεπε είναι πως σ' αυτές τις εκλογές η «Χεζμπολάχ» δεν εμφανίστηκε σαν κάποιο θεοκρατικό κόμμα, αλλά σαν μια πατριωτική πολιτική δύναμη, πιστή στις αρχές της ανεξίθρησκείας. Έτσι, στους συνδυασμούς της δεν εμφανίστηκαν μόνο τα στελέχη της παλιάς της συμμάχου «Αμάλ», αλλά και στελέχη όλων των υπόλοιπων θρησκευτικών κοινοτήτων (Ελλη-

Το πληθβειακό ζήτημα στην Ανατολή

μεγάλης πολιτικής σημασίας εκλογική νίκη της «Χεζμπολάχ».

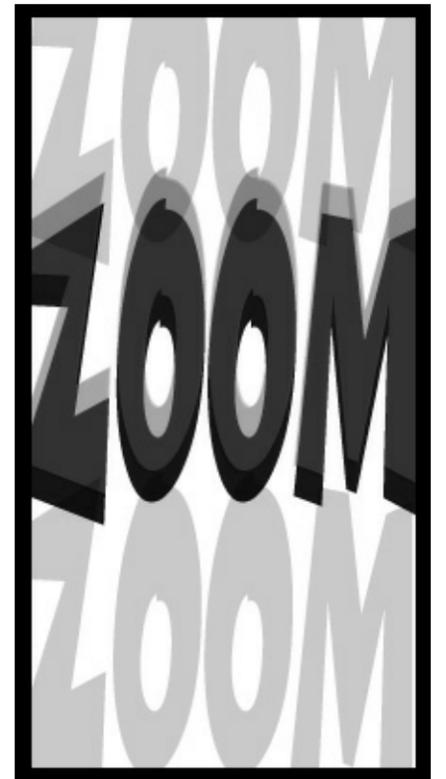
Είδατε πόσο εύκολο είναι να διαστρέψεις τα γεγονότα και να κάνεις το άσπρο μαύρο; Κόψε από δω, κόψε από εκεί, αφαιρέσε ιστορικά δεδομένα που βοηθούν την κριτική σκέψη και την κατανόηση του αναγνώστη, στο τέλος του φυτεύεις στο μυαλό αυτό που θέλεις. Ποιο είναι αυτό εν προκειμένω; Οτι δεν τρέχει και τίποτα με την εκλογική νίκη της «Χεζμπολάχ», γιατί αυτή ήταν αποτέλεσμα του θεοκρατικού εκλογικού κυκεώνα που επικρατεί στο Λίβανο. Ε, θρησκευτικό κόμμα είναι η «Χεζμπολάχ», αυτή θα νικούσε. Μόνο που το σύστημα πολιτικής διαίρεσης με βάση το θρησκευτικό δόγμα υπήρχε στο Λίβανο πολύ πριν εμφανιστεί η «Χεζμπολάχ», που είναι δημιούργημα των δυο τελευταίων δεκαετιών. Ποιους εκτόπισε από την πολιτική σκηνή και για ποιο λόγο σαφώνει τα πάντα στο νότο του Λιβάνου;

Αν αναφερθήκαμε προλογικά και εν εκτάσει στις απατεωνιές των πολιτικάντηδων του Περισσού και των ομογάλακτων τους του ΚΚ Λιβάνου (που πρέπει να έβαλαν το χεράκι τους για να γίνει η «διόρθωση») είναι γιατί τέτοιες δυνάμεις, έχοντας μετατρέψει το μαρξισμό σε καρικατούρα επί δεκαετίες, παίζουντας πολιτικά παιχνίδια με τις αστικές πολιτικές ηγεσίες της περιοχής και δρώντας ως εφεδρεία της πάλαι ποτέ ιμπεριαλιστικής ΕΣΣΔ, είχαν τη δική τους συμμετοχή στην όξυνση του πληθβειακού ζητήματος στην Ανατολή, που είναι αυτή που γέννησε τις δυνάμεις του ριζοσπαστικού ισλαμισμού, που ήρθαν να καλύψουν το τεράστιο πολιτικό κενό. Δεν είναι μόνο η «Χεζμπολάχ» στο Λίβανο, μπροστά στην

δυνάμεις του ριζοσπαστικού ισλαμισμού στην Ανατολή; Η δική μας απάντηση είναι καθαρή: οι δυνάμεις αυτές εκφράζουν το πληθβειακό στοιχείο της περιοχής. Αυτό που δεν αντέχει άλλο κάτω από τη διπλή μπότα ντόπιων αφεντάδων και ιμπεριαλιστών επικυρίαρχων και ξεσηκώνεται με σφοδρότητα που συχνά σοκάρει τη μακαρία Δύση. Η περίπτωση της «Χεζμπολάχ» στο Λίβανο είναι από τις χαρακτηριστικότερες.

Τί χρεια άλλων μαρτύρων έχουμε, όταν για τη μεγάλη εκλογική νίκη της «Χεζμπολάχ» μιλούν Αμερικανοί και Ισραηλινοί; Και μάλιστα όχι πολιτικοί αναλυτές αλλά εκπρόσωποι των κυβερνήσεων. Το υπουργείο Εξωτερικών του Ισραήλ εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία εξέφραζε τη δυσανεξία του για την επικράτηση «μιας πάνοπλης τρομοκρατικής οργάνωσης», επαναλαμβάνοντας το πάγιο ισραηλινό αίτημα για αφοπλισμό της. Την ίδια δυσανεξία εξέφρασε και ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου Σκοτ Μακ Λέλαν, που επίσης ζήτησε τον αφοπλισμό της «Χεζμπολάχ».

Την απάντησή τους την έδωσε ο φερόμενος ως δεύτερος στην ιεραρχία της «Χεζμπολάχ» σείχης Ναϊμ Κασέμ: «Στόχος μας είναι η υπεράσπιση του Λιβάνου και όχι η υπεράσπιση των όπλων μας. Εφόσον, όμως, για να υπερασπιστούμε την πατρίδα μας χρειάζονται και όπλα, θα τα κρατήσουμε!» Απάντηση κρυστάλλινη, απάντηση πολιτική, απάντηση επαναστατική εν τέλει. Βλέπετε κανένα θεοκρατικό μήνυμα σ' αυτά τα λίγα σταρτά λόγια; Οι ψύχραιμοι πολιτικοί αναλυτές, μεταξύ των οποίων και ανταποκριτές δυτικών ΜΜΕ, σημείωσαν πως η σαρωτική νίκη της «Χεζμπολάχ» δεν οφείλε-

νοκαθολικοί, Ελληνορθόδοξοι, Μαρωνίτες, Δρούζοι και Σουνίτες). Όλοι αυτοί συνέπηξαν έναν πανίσχυρο συνασπισμό, που σάρωσε και τις 23 έδρες στο Νότο (τις 14 σιιτικές η «Χεζμπολάχ» και τις 9 οι εκπρόσωποι των άλλων θρησκευτικών κοινοτήτων). Αυτή ήταν μια καθαρά **πολιτική** και όχι μια θρησκευτική συμμαχία. Μια συμμαχία πάνω σε ένα πρόγραμμα για κοινωνικές μεταρρυθμίσεις υπέρ των φτωχών και για απόκρουση της αμερικανοισραηλινής επιβουλής. Ποιος θα τολμήσει πλέον να δοκιμάσει να αφοπλίσει τις μιλίσιες της «Χεζμπολάχ», που τα όπλα τους δεν είναι μόνο τιμημένα σε πολύνεκρες μάχες αλλά και πολιτικά «ευλογημένα» από την πλειοψηφία;

Το πληθβειακό ζήτημα εμφανίζεται σήμερα κυρίαρχο στην Ανατολή. Το προλεταριακό ζήτημα χάνεται μέσα σ' αυτό, εμφανίζεται ως τμήμα του, με όλες τις αντιφάσεις που χαρακτηρίζουν το προλεταριάτο περιοχών με σχετικά χαμηλή καπιταλιστική ανάπτυξη και με το ζήτημα της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης (οικονομικής, πολιτικής και στρατιωτικής) να σφραγίζει τα πάντα. Οι δυνάμεις του ριζοσπαστικού ισλαμισμού, δεμένες με το πληθβειακό στοιχείο, σάρκα από τη σάρκα του, πρωτοπόρες σε εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες, δεν μπορεί παρά να αποτελούν συμμάχους των προλεταριακών επαναστατικών δυνάμεων, που έτσι κι αλλιώς βρίσκονται ακόμα σε εμβρυακό στάδιο ανάπτυξης.

Πέτρος Γιώτης

■ Πολυνομοσχέδιο υπουργείου Γεωργίας

Στόχος η ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών

Μπάχαλο οι μηχανισμοί - Ελέγχοι κοροϊδία στα αγροτικά προϊόντα

Όπως και άλλες φορές έχουμε σημειώσει, ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος κρατούσε επτασφράγιστο το πολυνομοσχέδιο-σκούπα που είχε ετοιμάσει, για να αποφύγει την διαδρομή και να μπορεί στο μεταξύ να κάνει παιχνιδι, μέσω των προταγανδιστικών δελτίων Τύπου που έβγαζε κατά καιρούς, κάνοντας το μαύρο άσπρο. Τελικά, όμως και το δεύτερο και τελικό σχέδιο διέρρευσε, παρά το γεγονός ότι αυτό κυκλοφορούσε σε ένα πολύ στενό κύκλο ανθρώπων. Το πρώτο σχέδιο είχε διαρρεύσει στα τέλη του περασμένου Γενάρη. Το πρώτο δεκαήμερο του Φλεβάρη είχαμε κάνει φύλλο και φτερό εκείνη την έκδοση του πολυνομοσχεδίου και είχαμε αναγκάσει τον Ε. Μπασιάκο να αποποιηθεί το πνευματικό του πόνημα και να το χρεώσει σε υπηρεσιακούς παράγοντες. Είχαμε αποκαλύψει, ανάμεσα στ' άλλα, ότι ο Ε. Μπασιάκος εισάγει πολλές προκλητικές διατάξεις και η αποκάλυψή τους ήταν ένας από τους σοβαρούς λόγους που τον ανάγκασαν να τις αποποιηθεί και τελικά να μην τις εισάγει στο τελικό σχέδιο. Θυμίζουμε μερικές απ' αυτές:

– Ενεργοποιούσε παλιά διάταξη της κυβέρνησης Μητσotάκη για τα πολυτελή αγροτικά τζιπ που κυκλοφορούσαν στο Κολωνάκι και στα βόρεια προάστια των Αθηνών.

– Έδινε τη δυνατότητα στο ΔΣ του ΕΘΙΑΓΕ να στήνει επιτροπές και επιτροπούλες για να μασάνε ζεστό χρήμα. Το πίο προκλητικό: έδινε τη δυνατότητα στο ΕΘΙΑΓΕ να διαχειρίζεται εν λευκώ 4 εκατ. ευρώ το χρόνο. Με τη διάταξη αυτή ο Ε. Μπασιάκος νομιμοποιούσε τη δεκάχρονη (τουλάχιστον) πρακτική όλων των ΔΣ του ΕΘΙΑΓΕ, να αυξάνουν κατά πολύ τα έξοδα παράστασης του Προέδρου του ΔΣ και του Γενικού Διευθυντή, χωρίς να υπάρχει υπουργική απόφαση. Πρακτική παράνομη για την οποία διενεργήθηκε πολύχρονη έρευνα από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και το Ελεγκτικό Συνέδριο, που διαπίστωσε καραμπινάτες οικονομικές «ατασθαλίες». Είχαμε κάθε δικαίωμα να υποστηρίξουμε ότι μ' αυτή τη διάταξη ο υπουργός ήθελε να βγάλει ασπροπρόσωπους όλους τους προέδρους και γενικούς διευθυντές που βαρύνονταν με αυτές τις αποφάσεις.

– Εισήγαγε νέα κριτήρια όσον αφορά τον κατά κύριο επάγγελμα αγρότη. Συγκεκριμένα, από τα εισοδηματικά κριτήρια πέρναγε στην ΜΑΕ (Μονάδα Ανθρώπινης Εργασίας) ανοίγοντας έτσι το δρόμο για να γενικευτεί αυτό όχι μόνο στα προγράμματα αλλά και στις επιδοτήσεις, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν άμεσα οι φτωχοί αγρότες να κοπούν από τις επιδοτήσεις.

– Μείωνε τις επιδοτήσεις επιτοκίων στους νέους αγρότες. (Η αποκάλυψη αυτών των διατάξεων είχε

σαν αποτέλεσμα να πάρει πίσω τη διάταξη για την ΜΑΕ και να αυξηθεί το ποσοστό της επιδότησης επιτοκίου).

– Αφαιρούσε και άλλα ποσά από το ήδη προβληματικό ΚΤΚ και Δασών. (Και εδώ αναγκάστηκε να κάνει πίσω, γιατί προκλήθηκαν μεγάλες αντιδράσεις).

Πριν περάσουμε στην κριτική μας για το πολυνομοσχέδιο και στην κατάδειξη των επιδιώξεων της κυβέρνησης, θεωρούμε αναγκαίο να θυμίσουμε, εν συντομία, την πολιτική αποδιοργάνωσης και ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών του υπουργείου Γεωργίας, που εφαρμόσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, επί Α. Παπανδρέου και επί Κ. Σημίτη, και για το διάστημα 1990–1993 η κυβέρνηση του Κ. Μητσotάκη.

Το 1988 δημιουργήθηκε ο ΕΛΓΑ (Οργανισμός Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων) ως ΝΠΙΔ που βασικά χρηματοδοτούνταν από τους αγρότες. Ως τότε, οι αγρότες αποζημιώνονταν από τον κρατικό προϋπολογισμό μέσω του ΟΓΑ. Ο ΕΛΓΑ χρησιμοποιήθηκε ως εργαλείο με σκοπό να απαλλαγεί ο κρατικός προϋπολογισμός από τις αποζημιώσεις που έδινε στους αγρότες, μέσω της ΠΣΕΑ, για τις περιπτώσεις μεγάλων καταστροφών. Το 2003 ολοκληρώθηκε αυτή η διαδικασία με το νόμο 3147. Μέσα σε δύο χρόνια ο ΕΛΓΑ δανείστηκε από την ΑΤΕ 1,2 δισ. ευρώ.

Το 1989 ιδρύθηκε το ΕΘΙΑΓΕ (Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας) ως ΝΠΙΔ. Το ΕΘΙΑΓΕ, που μετατράπηκε σε υπερυπουργείο «Έρευνας», χρησιμοποιήθηκε απ' όλες τις πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Γεωργίας με σκοπό να συρρικνωθούν και να υπολειφθούν όλες οι κεντρικές υπηρεσίες του υπουργείου. Επανεπιλημμένα έχουμε αποκαλύψει ότι το ΕΘΙΑΓΕ δεν διεξήγαγε έρευνα, αλλά έδινε διδακτορικά της πλάκας για τα διάφορα τρωκτικά-ερευνητές που ροκανίζουν κονδύλια από τον κρατικό και κοινοτικό προϋπολογισμό.

Το 1994, με τους νόμους 2214 και 2240 της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όλες οι περιφερειακές υπηρεσίες μαζί με το γεωτεχνικό, διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό πέρασαν στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις. Αυτοί οι νόμοι ήταν η ταφόπετρα στη λεγόμενη δημόσια διοίκηση, δεδομένου ότι οι κεντρικές υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας, που παράγουν την αγροτική πολιτική, στο πλαίσιο των αποφάσεων της εκάστοτε κυβέρνησης, διαχωρίστηκαν από τις υπηρεσίες των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, που καλούνται να εφαρμόσουν τις αποφάσεις και να ελέγξουν τους καπιταλιστές, τους πλούσιους και φτωχούς αγρότες κατά πόσο τις εφαρμόζουν. Για παράδειγμα, να μπορέσουν να ελέγξουν τη διατροφική αλυσίδα από το χωράφι ως το ράφι.

Στη συνέχεια και από το δεύτερο

μισό της δεκαετίας του 1990, άρχισαν να ιδρύουν διάφορα ΝΠΙΔ, όπως ο ΟΠΕΓΕΠ, ο ΟΠΕΚΕΠΕ, ο ΟΓΕΕΚΑ Δήμητρα, ο ΕΦΕΤ, οι Ελληνικές Αγροεξαγωγές κ.ά., που εμποπτεύονται από το υπουργείο Γεωργίας (εκτός του ΕΦΕΤ που εμποπτεύεται από το υπουργείο Ανάπτυξης). Οι φορείς αυτοί έπαιρναν αρμοδιότητες των κεντρικών υπηρεσιών, μερικές από τις οποίες διαλύονταν. Το προσωπικό τόσο των ΔΑΑ (Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης) όσο και των εμποπτευόμενων φορέων είναι ελάχιστο και δεν αρκεί για τη διεξαγωγή έστω και ενός υποτυπώδους ελέγχου, γιατί εκτός των άλλων ένα σημαντικό τμήμα του προσωπικού είναι «διαπλεκόμενο» και χρηματιζόμενο.

Φυσικά, η κατάσταση στις υπηρεσίες και στους φορείς, που περιγράψαμε, σχεδιάστηκε με τις εντολές της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, που θεωρεί αντιπαραγωγικές τις δαπάνες για την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας και ασύμφορη την προώθηση της εφαρμοσμένης έρευνας, γιατί συμβάλλει στην αύξηση της παραγωγικότητας και του όγκου της παραγωγής. Αυτό είναι αντίθετο στις στοχεύσεις των ελληνικών κυβερνήσεων και των Κομισιόνων, που δεν είναι άλλες από τη σημαντική μείωση του όγκου παραγωγής των αγροτικών προϊόντων και της φτωχής αγροτιάς.

Η ΝΔ, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, ασκούσε δριμυιά κριτική στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, γιατί σε πολλά νομοσχέδια που εισήγαγαν στη βουλή για συζήτηση και ψήφιση προβλεπόταν η έκδοση δεκάδων ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση) και ΠΔ (Προεδρικό Διάταγμα) προκειμένου να λειτουργήσει ο νόμος. Δεν είναι λίγοι οι νόμοι που εξακολουθούν να παραμένουν ανενεργοί, γιατί δεν έχουν ως τώρα εκδοθεί τα ΠΔ και οι ΚΥΑ. Ο Ε. Μπασιάκος έχασε την κριτική που ασκούσε το κόμμα του στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και εφαρμόζει ακριβώς την ίδια πολιτική, της έκδοσης πολλών ΚΥΑ και ΠΔ.

Επισημάναμε παραπάνω, ότι είναι μεγάλες και χρόνιες οι πληγές στη δημόσια διοίκηση, όπως η μεγάλη ελλειψη προσωπικού στις υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων και η επικάλυψη αρμοδιοτήτων ανάμεσα στις διάφορες υπηρεσίες. Είναι κλασική η συνταγή. Αν θέλεις να μπαχαλοποιήσεις τις διάφορες υπηρεσίες, φτάνει να εφαρμόζεις την εγνωσμένη αποτελεσματικότητα πρακτική να μη προχωράς σε προσλήψεις ή να προχωράς με βήμα χελώνας.

Με τα άρθρα 3 και 5 του πολυνομοσχεδίου προβλέπεται η σύσταση ΤΚΑΑ (Τοπικό Κέντρο Αγροτικής Ανάπτυξης), τουλάχιστον ένα σε κάθε νομό, (υπάγονται στο γενικό γραμματέα περιφέρειας) και η σύσταση Αυτοτελούς Υπηρεσίας Ελέγχου Ει-

σαγόμενων Αγροτικών Προϊόντων (ΑΥΕΕΑΠ), που υπάγεται στον υπουργό. Από ποιους θα στελεχωθούν τα ΤΚΑΑ και η ΑΥΕΕΑΠ; Για τα ΤΚΑΑ προβλέπεται η πρόσληψη 650 νέων μόνιμων υπαλλήλων και η μετάταξη 65 από άλλες υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων. Γνωρίζουμε ότι οι διαδικασίες πρόσληψης είναι ιδιαίτερα χρονοβόρες και ότι η βούληση των κυβερνώντων είναι να προσλαμβάνουν μόνιμους πολύ λιγότερους απ' αυτούς που προβλέπονται στους οργανισμούς των διάφορων υπηρεσιών. Ιδού δύο παραδείγματα. Από το Δεκέμβριο του 1999 που συγκροτήθηκε ο ΕΦΕΤ πέρασαν 5,5 χρόνια και έχει προσλάβει μόνο 162 άτομα σε σύνολο 550! Από τον Μάη του 2003 η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας είχε δεσμευτεί στην Κομισιόν ότι θα προσλάβει 256 μόνιμους κτηνιάτρους. Αν και απειλείται με παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, δεν έχει προσλάβει κανένα. Αντιλαμβάνεστε πόσα χρόνια θα περάσουν για να γίνουν οι πρώτες σοβαρές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού που προβλέπει το πολυνομοσχέδιο. Δεν είναι τυχαίο ότι στο πολυνομοσχέδιο προβλέπονται αποσπάσεις από το υπουργείο Γεωργίας και τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις για να επανδρώσουν τα ΤΚΑΑ. Δηλαδή, θα λειτουργήσουν πάλι με την γνώριμη πρακτική «εκ των ενόντων», πρακτική που θα δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα στις υπηρεσίες από τις οποίες θα αποσπαστούν υπάλληλοι. Γιατί κι αυτές υποφέρουν, εκτός των άλλων, και από ελλειψη προσωπικού.

Για την ΑΥΕΕΑΠ δεν προβλέπεται σε κανένα στάδιο της λειτουργίας της η πρόσληψη προσωπικού και θα επανδρωθεί με αποσπάσεις. Το πρώτο συμπέρασμα που βγαίνει απ' όσα αναφέραμε ως τώρα για τα ΤΚΑΑ και την ΑΥΕΕΑΠ είναι ότι με τις αποσπάσεις προσωπικού από τις υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας και των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων θα δημιουργηθούν πρόσθετα προβλήματα, που δεν θα είναι τα μόνα. Οφείλουμε να επισημάνουμε ότι η σύσταση αυτών των υπηρεσιών δεν θα καλύψει καμία πραγματική ανάγκη για την ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής, για την προώθηση των αγροτικών συμφερόντων και, φυσικά, δεν θα κάνει καλύτερο το σύστημα ελέγχου των εισαγόμενων αγροτικών προϊόντων από τρίτες χώρες, όπως διατείνεται η κυβέρνηση. Αυτό δεν το λέμε μόνο με βάση το λιγνό προσωπικό, αλλά και με βάση άλλα δεδομένα. Με τη σύσταση των ΤΚΑΑ (που στην κορύφωση της λειτουργίας τους, σε μεγάλο βάθος χρόνου, θα έχουν 13 άτομα) δημιουργείται δίπλα στη ΔΑΑ και τη ΔΚ κάθε νομού τρίτη παράλληλη υπηρεσία, που θα έχει πολλές κοινές αρμοδιότητες τόσο με τις δύο πρώτες

υπηρεσίες όσο και με κεντρικές υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας. Θα γίνει το έλα να δεις.

Δώσαμε το πολυνομοσχέδιο σε αρκετούς υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου, από διευθυντή και κάτω, ανεξαρτήτως πολιτικού χρώματος, και συζητήσαμε μαζί τους. Εξέφρασαν την αγανάκτησή τους, επισήμαναν την αγραμματοσύνη των συντακτών των δύο συγκεκριμένων διατάξεων, επεσήμαναν τα πρόσθετα προβλήματα που θα δημιουργηθούν από την παράλληλη ύσταση των νέων υπηρεσιών (αρκετά απ' αυτά είχαμε επισημάνει και εμείς) και μας δήλωσαν ότι δεν νομιμοποιείται η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας να δημιουργεί καινούργιες υπηρεσίες προκειμένου να πετύχει τον πολιτικό της στόχο. Να δημιουργήσει, δηλαδή, στον ελληνικό λαό την εικόνα ότι θέλει να φέρει τον γεωτεχνικό στο χωράφι για να βοηθήσει τους αγρότες και να κάνει ουσιαστικούς ελέγχους στα εισαγόμενα από τρίτες χώρες αγροτικά προϊόντα.

Υπηρεσιακοί παράγοντες μας επισήμαναν και μερικές άλλες πλευρές που, ανεξάρτητα από τη σημασία τους, αξίζει τον κόπο να αναφερθούν. Η υπηρεσία ΑΥΕΕΑΠ δεν προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία και αν γίνει καταγγελία στην Κομισιόν από κάποιον ή κάποιους από τους μνημόνευσα στα αγροτικά ζητήματα θα δημιουργηθεί σοβαρό πρόβλημα, ανάλογο μ' αυτό του βασικού μετόχου. Μας ανέφεραν ακόμη ότι μ' αυτή την υπηρεσία όχι μόνο δεν λύνεται κανένα πρόβλημα, αλλά επιπλέον υποβαθμίζεται η μεγάλη σημασία και ο ρόλος των ΣΤΚΕ (Συνοριακοί Σταθμοί Υγειονομικού Κτηνιατρικού Ελέγχου), των ΔΑΑ, των ΔΚ και των διευθύνσεων που ελέγχουν στα σημεία εισόδου τα εισαγόμενα προϊόντα δυτικής παραγωγής. Η πλάκα είναι ότι, με βάση το πολυνομοσχέδιο, η ΑΥΕΕΑΠ θα συγκεντρώνει τα στοιχεία από τις υπηρεσίες αυτές και μετά θα το παίζει Βεληγκέας, για να δημιουργήσει την εντύπωση, ότι τα βάζει με θεούς και δαίμονες προκειμένου να γίνουν ουσιαστικοί έλεγχοι στα εισαγόμενα αγροτικά προϊόντα. Θα το ξαναπούμε, όσο κουραστικοί και αν γινόμαστε: Όλες αυτές οι υπηρεσίες ουσιαστικά δεν λειτουργούν. Την κύρια και πρώτη ευθύνη γι' αυτό την έχει η εκάστοτε πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας.

Ο Ε. Μπασιάκος όλο το διάστημα που έκανε παιχνίδι μόνος του προσπαθούσε να δημιουργήσει την εντύπωση ότι οικοδομεί στο υπουργείο ένα σύστημα που θα παρέχει δωρεάν συμβουλές στους αγρότες. Αποσιώπησε όμως σκόπιμα, ότι οι συμβουλές θα παρέχονται στους αγρότες που εισπράττουν επιδοτήσεις από την ΕΕ πάνω από 15.000 ευρώ το χρόνο. Αποσιώπησε δηλα-

Σήμερα συζητάμε για την Ιρακινή Αντίσταση. Σήμερα εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στο λαό του Ιράκ που ματώνει καθημερινά, προσφέροντάς μας το ύψιστο παράδειγμα αγωνιστικής αυταπάρνησης στη διεκδίκηση της λευτεριάς. Είναι μεγάλη τιμή για μας και ευκαιρία για όλους και όλες που θα έχουμε κοντά μας έναν εκπρόσωπο δυνάμεων της Ιρακινής Αντίστασης.

Ο Ασαάντ Αλ Χασίμ αντικατέστησε την τελευταία στιγμή τον Αμπντούλ Αμίρ Αλ Ρεκάμπι, που είχε κάπιο πρόβλημα με το διαβατήριό του και δεν μπόρεσε να έρθει (οι συνθήκες της Δυτικής Ευρώπης δεν είναι και οι πλέον φιλικές για αγωνιστές που συνδέονται με την Αντίσταση). Προέρχεται και αυτός από το CONDI (Εθνικό Δημοκρατι-

κό Ρεύμα του Ιράκ), δύναμη της ένοπλης αντίστασης ενάντια στους κατακτητές.

Θα έχουμε την ευκαιρία κατ' αρχήν να πληροφορηθούμε από πρώτο χέρι πώς έχει η κατάσταση σήμερα στο Ιράκ, ποιες είναι οι πολιτικές και κοινωνικές ανακατατάξεις που έχουν συμβεί, ποιος ο συσχετισμός δυνάμεων, ποια η πολιτική και κοινωνική γεωγραφία των δυνάμεων που παίρνουν μέρος στην Αντίσταση, ποιοι οι δεσμοί μαζί τους και ποιο το επίπεδο οργάνωσης και συνεργασίας, ποιες οι πολιτικές προτάσεις που «παίζουν» για το νέο Ιράκ, μετά την απελευθέρωση από τους κατακτητές.

Και βέβαια, θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε, να εκφράσουμε τις απόψεις και τους προβληματισμούς μας, να θέσουμε ερωτήμα-

δή ότι θα παρέχει δωρεάν συμβουλές μόνο στους μεγαλοαγρότες που είναι η μειοψηφία του αγροτικού κόσμου.

Ο χώρος δεν μας επιτρέπει να αναφερθούμε σε άλλα ζητήματα που εισάγει ο Ε. Μπασιάκος μ' αυτό το πολυνομοσχέδιο. Θα κλείσουμε με το ζήτημα της επισιτιστικής βοήθειας, επαναλαμβάνοντας αυτό που και άλλες φορές έχουμε γράψει. Ακόμη και αν θεωρήσουμε ότι η λεγόμενη επισιτιστική βοήθεια δίνεται σύμφωνα με το ισχύον νομικό πλαίσιο, δεν παύει να είναι εργαλείο στα χέρια των καπιταλιστικών κυβερνήσεων της ΕΕ, προκειμένου να διευκολυνθεί η διείδυσή τους στις χώρες που αυτή στέλνεται. Σε παλιότερο άρθρο μας αποκαλύψαμε όλες τις παρανομίες του Ε. Μπασιάκου και του προκατόχου του Σ. Τσιτουρίδη, που ανέθεσαν στην εταιρία της Εκκλησίας «ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ» να διεκπεραιώσει την επισιτιστική βοήθεια του 2004, ύψους 4 εκατ. ευρώ. Το Δ' Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου του έκανε τη χάρη να εγκρίνει δύο εντάλματα πληρωμής ύψους 500.000 ευρώ και του έστειλε το μήνυμα να μη διανοηθεί να συνεχίσει την τακτική της ανάθεσης όσον αφορά την εκτέλεση της επισιτιστικής βοήθειας. Ο Ε. Μπασιάκος όχι μόνο δεν έβαλε μυαλό, αλλά προχώρησε ακόμη περισσότερο. Έβαλε κάποιους νομικούς και συμβούλους της αράδας και του συνέταξαν το άρθρο 18 του πολυνομοσχεδίου, σύμφωνα με το οποίο θα μπορεί ο υπουργός Γεωργίας να φτιάχνει κατάλογο ΜΚΟ, να παρακάμπτει το υπουργείο Εξωτερικών και τις υπηρεσίες του και με αποφάσεις αποκλειστικά δικές του να καθορίζει τον τρόπο και τη διαδικασία χρηματοδότησης των ΜΚΟ.

Γεράσιμος Λιόντος

Παρασκευή, 10 ΙΟΥΝΗ

η σιωπή μας όνειρό τους...

6.30μμ: «30 χρόνια πίσω» (ντοκιμαντέρ για τους αγώνες της μεταπολίτευσης)

7.30μμ: **Μεταπολίτευση και εργατικό κίνημα:**

**Από το ριζοσπαστισμό στον ατομοκεντρισμό
Σε αναζήτηση μιας νέας συλλογικότητας**

Ομιλητές:

Παναγιώτης Κεφαλληνός, Θόδωρος Κουτσουμπός, Γεράσιμος Λιόντος, Χρήστος Μπίστης, Χρήστος Τσιγαρίδας

10.30μμ: **TWINZ live**

NAMASTE live

Σάββατο, 11 ΙΟΥΝΗ

...η αντίστασή μας εφιάλτης τους

6.30μμ: **Βιντεοντοκουμέντα από το Ιράκ (προβολή)**

7.30μμ: **Ιρακινή Αντίσταση:**

Ο τρίτος παγκόσμιος από την απέναντι όχθη

Ομιλητές:

Ασαάντ Αλ Χασίμ (Εθνικό Δημοκρατικό Ρεύμα του Ιράκ - CONDI), Κώστας Βάρλας, Βαγγέλης Πισσίας

10.30μμ: **Party**

τα και να πάρουμε απαντήσεις από τον Ασαάντ Αλ Χασίμ.

Είναι πολλά αυτά που θέλουμε να μάθουμε και να κουβεντιάσουμε, γ' αυτό και φροντίσαμε πρώτο να μην υπάρξει πολυπληθές πάνελ ομιλητών στην εκδήλωση (οι έλληνες σύντροφοι θα περιοριστούν σε σύντομες παρεμβάσεις) και δεύτερο να μην ακολουθήσει κάποια συγκεκριμένη πολιτιστική εκδήλωση μετά, ώστε να μην έχουμε κανένα περιορισμό χρόνου και να μπορέσουμε

να συζητήσουμε μέχρι όποτε χρειαστεί. Το party με το οποίο θα κλείσουν οι «KONTRES 2005» μπορεί να αρχίσει οποτεδήποτε και να τελειώσει οποτεδήποτε (φτάνει να υπάρχει διάθεση και κέφι).

Κατά τα άλλα, έτσι που είναι φέτος το διήμερο, λίγα πράγματα μπορούμε να γράψουμε εδώ. Γιατί η εφημερίδα «κλείνει» Πέμπτη βράδυ και κυκλοφορεί Σάββατο πρωί. Επομένως, ρεπορτάζ δεν μπορούμε να έχουμε, ενώ δεν έχει νόημα

να αναφερθούμε στις εκδηλώσεις της Παρασκευής, αφού αυτές θα έχουν ήδη γίνει. Εκείνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να περιγράψουμε το «κόνσεπτ» αυτού του διήμερου, το κίνητρο για την επιλογή των θεματικών του αξόνων.

Ο θεματικός άξονας της πρώτης μέρας δεν έχει για μας το περιεχόμενο μιας ιστορικής αναδρομής φιλολογικού περιεχομένου. Ετσι, όπως δίνεται το θέμα στον τίτλο, το κέντρο βάρους, το ζητούμενο αν θέλετε, πέφτει

στο τρίτο κομμάτι: «Σε αναζήτηση μιας νέας συλλογικότητας». Από την άποψη αυτή, η εμπειρία του κύκλου της μεταπολίτευσης, που έχει κλείσει, είναι σημαντικότερη. Γιατί ζητούμενο δεν είναι μόνο μια νέα συλλογικότητα, αλλά και το περιεχόμενό της, η πολιτική πρόταση πάνω στην οποία πρέπει να οικοδομηθεί. Γι' αυτό έχει σημασία να γυρίζουμε και να ξαναγυρίζουμε στο μεταπολιτευτικό ριζοσπαστισμό, διερευνώντας τις αντιφάσεις του, τις ανακολουθίες του, τα σπέρματα της εξαφάνισής του.

Ο θεματικός άξονας της δεύτερης μέρας τονίζει τη διεθνιστική πλευρά του κινήματός μας. Και βέβαια, δεν μπορεί να νοηθεί σήμερα διεθνοποίηση χωρίς την πιο μαχητική, την πιο σαφή αλληλεγγύη προς εκείνο τον αστερισμό των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που έχουν σηκώσει τη σημαία του ένοπλου απελευθερωτικού αγώνα στο Ιράκ. Και μη μας πείτε πως αυτό είναι για όλους αυτονόητο. Γιατί έχουν δει πολλά τα μάτια μας. Έχουμε δει να διυλίζουν τον κώνωπα και να καταπίνουν την κάμηλο. Έχουμε δει να βαφτίζονται επαναστατικός αγώνας οι παρελάσεις με τα μπαλονάκια, τα περιστεράκια και τα χάπενινγκ και να αναγορεύεται σε βασικό αίτημα για το Ιράκ η «ειρήνη», όταν εκεί πέφτουν καθημερινά κορμιά σ' ένα σκληρό και άνιστο αγώνα για τη λευτεριά. Αλληλεγγύη στον αγώνα του Ιρακινού λαού δεν είναι ο πασιφισμός, η διεκδίκηση της «ειρήνης», αλλά η στήριξη του απελευθερωτικού του πολέμου. Είναι, λοιπόν, μια ευκαιρία να ξεκαθαρίσουμε και αυτό το κομβικό ζήτημα.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 55η συνεδρίαση Δευτέρα, 6.6.05

Με την έναρξη της συνεδρίασης, ζήτησε το λόγο ο Α. Κανάς για να διαβάσει στο δικαστήριο μια δήλωση, με την οποία επαινούσε τον Γ. Σερίφη για τα όσα είπε κατά Τσιγαρίδα και τον καλούσε να μη πατάει σε δυο βάρκες αλλά να περάσει ολοκληρωτικά στο «στρατόπεδο Κανά», καταγγέλλοντας και το κίνημα αλληλεγγύης!

Ο Μ. Κασίμης επέδειξε στο δικαστήριο μια φωτογραφία του Χρήστου Κασίμη (είναι η μοναδική φωτογραφία που υπάρχει, πέραν εκείνης που δείχνει τον Χρ. Κασίμη νεκρό), σημειώνοντας ότι την έφερε ως αποδεικτικό στοιχείο για την περιγραφή που έχει κάνει ο ίδιος και ο Χρ. Τσιγαρίδας, επειδή αυτή η περιγραφή αμφισβητήθηκε από συγκεκριμένο του και συγκεκριμένα από τον Κανά. Ο Κανάς ψέλλισε ότι ο ίδιος δεν αμφισβήτησε αυτά που έχει πει ο Μ. Κασίμης, όμως ο τελευταίος ήταν κατηγορηματικός, ότι η φωτογραφία ανταποκρίνεται απόλυτα στην περιγραφή που έχει κάνει ο Χρ. Τσιγαρίδας. Ήταν μια σημαντική παρέμβαση από τον Μ. Κασίμη, που έδωσε ένα συντριπτικό χτύπημα σε κάποια από τις συκοφαντίες που έχουν εξαπολυθεί ενάντια στον Χρ. Τσιγαρίδα.

Ο εισαγγελέας Ανδρειωτέλλης ασχολήθηκε πρώτα με τις κατηγορίες κατά του Γιάννη Σερίφη. Αναφέρθηκε στις αντιφάσεις του Κορωναίου και τη διάψυσή του από τους αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν προέκυψε τίποτα σε βάρος του. Για το αδίκημα της «συμμετοχής» πρότεινε δύο εκδοχές. Αν το δικαστήριο δεχτεί ότι ο ΕΛΑ έπαψε να υφίσταται το 1995, να αθωωθεί λόγω παραγραφής. Αν δεχτεί ότι συνεχίστηκε η δράση και μετά το 1995 και ειδικά μετά το 2001, που το αδίκημα έγινε κακούργημα, να αθωωθεί διότι δεν προέκυψε τίποτα σε βάρος του. Επίσης, να αθωωθεί και για τις κατηγορίες της κατοχής όπλων και εκρηκτικών.

Τους άλλους πέντε κατηγορούμενους (Τσιγαρίδα, Αγαπίου, Κανά, Αθανασάκη, Κασίμη) τους έπιασε όλους μαζί. Δηλαδή, δεν διαχώρισε τον Μ. Κασίμη. Πρότεινε αρχικά να πάψει η ποινική δίωξη λόγω παραγραφής για δυο ενέργειες, διότι από τις καταθέσεις των μαρτύρων δεν προέκυψε ότι οι συγκεκριμένες υπηρεσίες εξυπηρέτουσαν κοινό. Όλες οι άλλες εγκαταστάσεις εμπίπτουν στην κατηγορία της κοινής ωφελείας και συνεπώς δεν έχει επέλθει παραγραφή. Έτσι, ο εισαγγελέας ξεκίνησε τη «διερεύνηση» αυτών των υπόλοιπων υποθέσεων.

Εισαγωγικά αναφέρθηκε στην Κυριακίδου. Μπορεί –είπε– να διαπνέεται από μίσος κατά του πρώην συζύγου της, όμως δεν είναι κατασκευασμένη μάρτυρας. Γιατί δεν μπορεί να κατασκευαστεί ένας μάρτυρας και να λείπει τόσες λεπτομέρειες.

Όσες απ' αυτές τις λεπτομέρειες κι αν απορρίψετε, θα δυσκολευτείτε να τις απορρίψετε όλες. Δεν μπορεί η Κυριακίδου να είναι μυθομανής. Εξάλλου, οι καταθέσεις της ενισχύονται όχι μόνο από τον Βεντούρη, που ήταν πολιτικός αντίπαλος του Κανά, αλλά και από τις καταθέσεις άλλων μαρτύρων, όπως η Τόγκα, η Σιώζου και ο Πομώνης, που δεν γνώριζαν κανένα από τους κατηγορούμενους, δεν είχαν τίποτα μαζί τους.

Θαυμάσια λογική. Το ότι, για παράδειγμα, η Τόγκα διαψεύστηκε από την ίδια την Κυριακίδου, στην κατ' αντιπαράσταση εξέτασή τους, δεν έχει καμιά σημασία για τον εισαγγελέα. Όπως δεν έχει καμιά σημασία το ότι η Κυριακίδου αρχικά μιλούσε για την Πάτμου (ότι είχε δει τον Κανά, τη «Μυρτώ» και τον «Γιάννη» να φτιάχνουν μια βόμβα) και μετά μετέφερε το περιστατικό στην Πολέμω. Έκανε λάθος! Ναι, έτσι ακριβώς το είπε.

Στη συνέχεια, άρχισε να διαβάσει αποσπάσματα από τις καταθέσεις της Κυριακίδου (τις προανακριτικές και ανακριτικές), έτσι όπως τον βόλευε, βάζοντάς τις στη σειρά και φτιάχνοντας το σενάριο που ήθελε. Φυσικά, παρέλειψε τις αντιφάσεις, αλλά και τα σημεία που διαψεύστηκε η Κυριακίδου κατά την κατάθεσή της στο ακροατήριο. Όπου του χρειαζόταν, διάνθιζε το σενάριο και με μερικά σημεία από την επ' ακροατηρίω κατάθεση της Κυριακίδου. Αντιφάσεις δεν βρήκε πουθενά! Για περισσότερο από μία ώρα αγόρευε, παραθέτοντας απλώς όσους από τους ισχυρισμούς της Κυριακίδου βόλευαν για να αναγορευτεί αυτή αξιόπιστη μάρτυρας.

Ο Βεντούρης ήταν ο επόμενος με τον οποίο ασχολήθηκε ο εισαγγελέας, επαναλαμβάνοντας τα βασικά απ' όσα ισχυρίζεται ο Βεντούρης, που τα είχε μάθει από την Κυριακίδου! Και μετά από μια σύντομη επιστροφή στην Κυριακίδου (είχε ξεχάσει μερικά και δεν είχε μπει στον κόπο να τα βάλει σε μια τάξη) και αφού επανέλαβε το σχολίο ότι ένας πεποιημένος μάρτυρας δεν μπορεί να θυμάται τόσες λεπτομέρειες, πέρασε στην Τόγκα, η οποία «αναγνώρισε» την Κυριακίδου ως Σκουτουδάκη, την Αθανασάκη και τον Κανά, ως ενοίκους ή επισκέπτες του ισόγειου στην Πολέμω 13. Το μέγα επιχείρημα του εισαγγελέα για τις «αναγνώρισεις» της Τόγκα ήταν ότι οι γυναίκες αποτυπώνουν καλύτερα από τους άνδρες τις φυσιογνωμίες! Για το γεγονός ότι στην κατ' αντιπαράσταση εξέταση Τόγκα-Κυριακίδου αποδείχτηκε ότι αυτές οι δύο δεν είχαν συναντηθεί ποτέ, ότι άλλο διαμέρισμα και άλλη γυναίκα ανέφερε ως διαχειρίστρια η Κυριακίδου, ότι η Τόγκα δήλωσε πως ποτέ δεν έχει δει την Κυριακίδου, ούτε κουβέντα! Λες και δεν ήταν εκείνη τη μέρα στο δικαστήριο ο εισαγγελέας. Αυτό και μόνο δείχνει ότι το τελευταίο που τον ενδιαφέρει είναι η αλήθεια. Διότι αν τον ενδιέφερε, θα επιχειρούσε τουλάχιστον μια ερμηνεία των όσων αποκαλύφθηκαν κατά την κατ' αντι-

παράσταση εξέταση. Τα αγνόησε προκλητικά, όντας βέβαιος ότι σε κανένα δεν πρόκειται να λογοδοτήσει.

Μετά απ' αυτό, ήταν εύκολο να αποδεχτεί και την «αναγνώριση» του Αγαπίου από τη Σιώζου στην Πολέμω. Είδε έναν άνθρωπο για λίγα δευτερόλεπτα, πριν καναδυό δεκαετίες, και αποτύπωσε τη φυσιογνωμία του, γιατί ήταν «ένα μαύρο πράμα»! Λες και δεν υπάρχουν άλλοι μελαχρινοί στην Ελλάδα. Λες και βρισκόμαστε στη Σουηδία! Και βέβαια, για το γεγονός ότι Σιώζου και Πομώνης (σύζυγοι) είχαν φροντίσει να προμηθευτούν τις ανακριτικές τους καταθέσεις, πριν προσέλθουν στο πρώτο δικαστήριο, ούτε κουβέντα. Προφανώς το θεώρησε και αυτό... λεπτομέρεια. Όσο για την κατάθεση του Πομώνη, το αξιο λόγου για τον εισαγγελέα ήταν ότι δεν είχαν αναπτύξει κοινωνικές σχέσεις με τον Κανά, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι ο Κανάς συμπεριφερόταν συνομωτικά! Επίσης, ότι περπατούσε τοίχο-τοίχο, ότι έκλεινε το φως και έκλεινε μαλακά την πόρτα! Το ότι ο Κανάς γνώριζε όλη την πολυκατοικία, όπως αποδείχτηκε, και το ότι το πεζοδρόμιο ήταν πλάτους μόλις 80 εκατοστών, οπότε όποιος βιάζε σ' αυτό πήγαινε αναγκαστικά σύριζα με τον τοίχο, δεν προβλημάτισε τον εισαγγελέα. Γιατί να τον προβληματίσει, άλλωστε; Θυμίζουμε ότι κατά την κατάθεση Πομώνη ο εφέτης Λ. Ντούλης είχε περίπου εξοργιστεί μ' αυτά τα απίθανα που εμφανίζονταν ως δείγματα συνομωτικής συμπεριφοράς του Κανά, γεγονός που είχαμε καταγράψει στο ρεπορτάζ.

Ο εισαγγελέας συνέχισε να παραθέτει αποσπάσματα από καταθέσεις μαρτύρων, χωρίς καμιά σύνδεση μεταξύ τους. Ήταν μια άθλια αγόρευση, προχειροφτιαγμένη, χωρίς κανένα ειρμό, χωρίς επιχειρηματολογία. Μια συρραφή από αποσπάσματα καταθέσεων, που έτσι όπως παρατίθονταν προκάλεσαν αρκετές φορές ειρωνικά χαμόγελα στην έδρα. Γιατί, βέβαια, όλα αυτά τα είχαν ακούσει. Άλλο περίμεναν από έναν εισαγγελέα, ο οποίος υποτίθεται πως παρακολούθησε την υπόθεση και αναπλάθει μια δικανική αλήθεια με τρόπο απροκατάληπτο, χρησιμοποιώντας τα δεδομένα της ακροαματικής διαδικασίας αφού προηγουμένως τα έχει βασανίσει. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις 2 το μεσημέρι ο εισαγγελέας ζήτησε διακοπή για να τακτοποιήσει τις σκέψεις του και να αξιολογήσει όλες αυτές τις καταθέσεις, όπως είπε, όμως ο πρόεδρος διέκοψε μόνο για 20 λεπτά και του ζήτησε να συνεχίσει. Μετά τη διακοπή, όμως, ο εισαγγελέας δεν επανήλθε με αξιολόγηση αλλά θυμήθηκε την κατάθεση Γιαννακούρη για τα αποτυπώματα, που μέχρι εκείνη τη στιγμή είχε ξεχάσει!

Διάβασε, λοιπόν, κάποιο κείμενο (δεν είπε από πού ήταν) για να αποδείξει ότι τα αποτυπώματα δεν μεταφέρονται! Όταν, όμως, ο Χρ. Τσιγαρίδας είχε αποδείξει ότι με απλούστατο τρόπο μπορεί κανείς να μεταφέρει ένα αποτύπωμα, ο εισαγγε-

λέας δεν είχε πει κουβέντα, αλλά προσπάθησε να εμποδίσει την παρέμβαση Τσιγαρίδα, λέγοντας ότι αυτά είναι επιστημονικά ζητήματα και πρέπει να κληθεί πάλι να είναι παρών ο ειδικός Γιαννακούρης. Τώρα που βρήκε την... επιστημονική γνώση; Και μάλιστα με ένα κείμενο γραμμένο από αγνώστους συγγραφείς, το οποίο επικαλούνταν επιχειρήματα τα οποία ουδέποτε είχε επικαλεστεί ο Γιαννακούρης. Ένα κείμενο που δεν αντέχει σε κριτική, γιατί συγκρούεται με την κοινή λογική. Τόσο ξένα του ήταν όλα αυτά του εισαγγελέα, που δεν μπόρεσε ούτε τις απόψεις του Γιαννακούρη να μεταφέρει με ακρίβεια. Έτσι, ενώ ο Γιαννακούρης μιλούσε για μια νέα μέθοδο ανίχνευσης που άρχισαν να εφαρμόζουν το 2002, ο εισαγγελέας είπε πως η νέα μέθοδος έγκειται στη διαφορά των σημείων που πρέπει να ταυτίζονται! «Καθάρισε», λοιπόν, και με τα αποτυπώματα ο κ. Ανδρειωτέλλης. Γνήσια και αυτά!

Αφού μίλησε περίπου ένα τέταρτο, ζήτησε διακοπή για την επόμενη μέρα, για να κάνει την αξιολόγηση των όσων επικαλέστηκε, διευκρινίζοντας (σε ερώτηση του προέδρου), ότι δεν έχει άλλα στοιχεία και του μένει μόνο η αξιολόγηση.

■ 56η συνεδρίαση Τρίτη, 7.6.05

Με την έναρξη της συνεδρίασης ζήτησε να κάνει μια δήλωση ο Κ. Αγαπίου. Ανέφερε ότι η υπηρεσία TELETXT της ΕΡΤ, μεταξύ των άλλων ειδήσεων, μεταδίδει κείμενο με τίτλο «ΕΛΑ: Ενοχοί για 8 εκρήξεις», το οποίο αναφέρει ότι ο εισαγγελέας Ανδρειωτέλλης ζήτησε να κριθούν ένοχοι οι 5 εκ των 6 κατηγορούμενων, τους οποίους αναφέρει ονομαστικά, για 8 εκρήξεις, να απαλλαγούν για άλλες 2, λόγω παραγραφής, και να απαλλαγεί ο Γ. Σερίφης. Πώς και τότε η υπηρεσία αυτή γνωρίζει το περιεχόμενο της εισαγγελικής πρότασης; ρώτησε ο Αγαπίου, για να σπεύσει ο πρόεδρος να παρατηρήσει ότι δεν είναι η πρώτη φορά που τα ΜΜΕ σπεύδουν και γράφουν ανακριβείς. Αν δεν είναι ακριβής η είδηση –συνέχισε ο Αγαπίου– τότε λειτουργεί το γνωστό κέντρο, πάντα στην ίδια κατεύθυνση. Προεξοφλείται και η απόφαση του δικαστηρίου, κατέληξε. Δεν είναι κάποιος δημοσιογράφος, κάποια εφημερίδα. Πρόκειται για την επίσημη υπηρεσία πληροφόρησης της ΕΡΤ. Αργότερα, ο Αγαπίου κατέθεσε δελτίο του «Αθηναϊκού Πρακτορείου», το οποίο αποτέλεσε την πηγή της ΕΡΤ. Το «βαθύ κράτος» βρίσκεται πίσω απ' αυτό, είπε.

Ο εισαγγελέας «ζεματισμένος», ζήτησε πρώτα να επιβεβαιωθεί το γεγονός και αν είναι ακριβή τα όσα είπε ο Αγαπίου, να σταλεί απόσπασμα των πρακτικών στον εισαγγελέα ποινικής δίωξης για να διακριβωθεί η τυχόν τέλεση αξιόποινης πράξης.

Συνεχίζοντας την αγόρευση του, εδίκησε για πρώτη φορά να αναφέρει πως για τον Μ. Κασίμη δεν έχει

προκύψει κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα. Γιατί κατάλαβε πως η παπαριά κάποιου δημοσιογράφου προέκυψε από τη δική του στάση, που δεν διαχώρισε ευθύς εξαρχής τον Κασίμη. Αυτός ξέρι γιατί δεν έκανε από την πρώτη στιγμή αυτό που αναγκάστηκε να κάνει μετά τη δήλωση Αγαπίου.

Συνεχίζοντας ο εισαγγελέας επανήλθε στην αξιοπιστία της Κυριακίδου και της Τόγκα, διαστρεβλώνοντας ευθέως αυτά που προέκυψαν από την κατ' αντιπαράσταση εξέταση. Η Τόγκα –είπε– αναγνώρισε την Κυριακίδου, η Κυριακίδου δεν αναγνώρισε την Τόγκα! Μιλάμε για πλήρη διαστρόφη της πραγματικότητας.

Ο εισαγγελέας επανήλθε στα αποτυπώματα απαντώντας με καθυστέρηση 24 ωρών στην εύλογη απορία του Αρη Κωνσταντάκη, τι ήταν αυτά που διάβαζε την προηγούμενη μέρα. Αναφέρθηκε, λοιπόν, σε δυο βιβλία, ενός Αγγλου και ενός Γερμανού, τα οποία έψαξε και βρήκε!! (δεν τα έφερε να τα δείξει, πάντως). Δεν τα σπουδαιολόγησε, πάντως, διότι –όπως είπε– αναφέρονται σε προγενέστερο χρόνο (παραγραφή). Απλώς, θέλησε να υπερασπιστεί την Ασφάλεια που, αν ήθελε, θα κατασκεύαζε πρόσφατα αποτυπώματα (μεγαλοφυής συλλογισμός!).

Αμέσως μετά ασχολήθηκε ειδικά με την Αθανασάκη. Ποια ήταν τα πρόσθετα ενοχοποιητικά στοιχεία για την Αθανασάκη; Το ότι στο σπίτι της βρέθηκε ένας άδειος κάλυκας, δυο βολίδες (μια επίχρυση και μια επάργυρη), ένα πληροφοριακό δελτίο του ΕΛΑ, το βιβλίο των Μανόλη Πιμπλή και Σούλας Λαζαρίδου «Πώς δουλεύει η Ασφάλεια» και (κρατηθείτε) 4 κατασβίδια. Τόσο δεξιόχρηνης ήταν και είχε τέσσερα κατασβίδια μια γυναίκα; αναφώνησε ο εισαγγελέας και... μας έριξε όλους τέζα. Πράγματα που μπορούν να βρεθούν σε εκατοντάδες σπίτια, θεωρούνται ενοχοποιητικά ειδικά για την Αθανασάκη. Φυσικά, ο δαιμόνιος Κλουζό δεν έθεσε στον εαυτό του το απλό ερώτημα: Αν η Αθανασάκη ήταν μέλος του ΕΛΑ, γιατί να κρατάει ενοχοποιητικά στοιχεία στο σπίτι της, σχεδόν μια δεκαετία μετά τη διάλυση του ΕΛΑ; Αυτά, όμως, είναι ερωτήματα που τα υπαγορεύει η κοινή λογική, η οποία πετιέται στα σκουπίδια όταν πρέπει να παραχθεί «αντιτρομοκρατικό» έργο.

Και η κατακλειδα: Δεν μπορούν να κηρυχθούν ένοχοι κατά το κατηγορητήριο, διότι κανείς δεν κατέθεσε ότι τους είδε σε κάποια ενέργεια, ούτε η Κυριακίδου. Γι' αυτό να μετατραπεί το κατηγορητήριο και να κηρυχθούν ένοχοι απλώς συνέργειας σε έκρηξη κατ' εξακολούθηση. Ο μεν Κανάς λόγω υλικής και ψυχικής συνδρομής (κατασκεύαζε τους εκρηκτικούς μηχανισμούς ως ηλεκτρολόγος και νοίκιαζε τα κρουσθήματα), οι δε Τσιγαρίδας, Αγαπίου και Αθανασάκη λόγω ψυχικής συνδρομής. Ο μεν Τσιγαρίδας γιατί ανέλαβε την πολι-

τική ευθύνη, οι δε Αγαπίου και Αθανασάκη επειδή τους είδαν στην Πολέμωνος.

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας Νίκας, ο οποίος δεν είχε ακουστεί καθόλου στη διάρκεια της δίκης (ερωτήσεις υπέβαλε μόνο σε κάποιους μάρτυρες στην υπόθεση Σερίφη), είπε πως σε σχέση με την παραγραφή αναφέρεται στην αγόρευση του συναδέλφου του. Ξεκίνησε από τον Μ. Κασίμη, για τον οποίο ζήτησε να κηρυχθεί αθώος, διότι δεν προέκυψε τίποτα. Για τον Γ. Σερίφη είπε πως το μόνο στοιχείο είναι ο Κορωνάιος, που έπαιξε σε αντιφάσεις. Ο κατηγορούμενος και οι μάρτυρές του αμφισβήτησαν την κατηγορία, γι' αυτό πρότεινε την απαλλαγή του, αναφερόμενος ιδιαίτερα στις καταθέσεις των αξιωματικών της Αντιτρομοκρατικής που διέψευσαν τον Κορωνάιο. Οι αστυνομικοί αυτοί σεβάστηκαν πράγματι τον όρκο τους, σημείωσε.

Για τον Τσιγαρίδα είπε πως πρόκειται για έναν ευφυή άνθρωπο, επιστήμονα, που ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ. Αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ήταν δογματικός καθοδηγητής της οργάνωσης, που ενίσχυε τις αποφάσεις και τη δράση των μελών της.

Για τον Αγαπίου αναφέρθηκε στις καταθέσεις Σιώζου και Πομώνη, χαρακτηρίζοντας τη Σιώζου φυσιογνωμίστρια που συγκράτησε τα χαρακτηριστικά του στην Πάτμου. Αναφέρθηκε ακόμη στην κατάθεση Γιαννακούρη που απεφάνθη εμπειριστάτωνά -κατά την άποψη του εισαγγελέα- ότι τα αποτυπώματα στις προκηρύτες ανήκουν στους Αγαπίου και Αθανασάκη. Αυτό αποδεικνύει ότι είχαν ευθεία και άμεση συμμετοχή στην οργάνωση και ήρθαν σε επαφή με τις προκηρύτες. Για την Αθανασάκη -συμπλήρωσε- κατηγορηματική ήταν και η Τόγκα (εκεί τα μπέρδεψε λίγο με το ποια ήταν η Μυρτώ και ποια η Σκουτουδάκη, αλλά του το είπαν και το διόρθωσε). Αναφέρθηκε ακόμα στην κατάθεση της Κυριακίδου και στα όσα είπε για την Αθανασάκη. Προκύπτει, λοιπόν, και για την Αθανασάκη ευθεία συμμετοχή της στον ΕΛΑ.

Για τον Κανά αναφέρθηκε στην Κυριακίδου, η οποία έχει λόγους εκδίκησης, όμως οι καταθέσεις της δεν είναι οι μοναδικές, αλλά ενισχύονται από τις καταθέσεις Σιώζου-Πομώνη, από την ενοικίαση διαμερισμάτων με ψεύτικα ονόματα, στην Πάτμου, στην Αμορίου και στην Πολέμωνος μαζί με την Κυριακίδου.

Κατέληξε κι αυτός στην ίδια πρόταση. Να μετατραπεί η κατηγορία και να κηρυχθούν ένοχοι όλοι για απλή συνέργεια σε εκρήξεις κατ' εξακολούθηση, οι μεν Τσιγαρίδας, Αγαπίου και Αθανασάκη για ψυχική συνέργεια, ο δε Κανάς για υλική και ψυχική συνδρομή. Εκλεισε, λέγοντας ότι έτσι έκρινε και ουδείς ούτε κατ' ελάχιστο δεν παρενέβη. Πρότεινε ακόμα να αναγνωριστεί στους κατηγορούμενους το ελαφρυντικό ότι συμπεριφέρθηκαν καλά για μεγάλο χρονικό διάστημα, ενόψει του ότι ο ΕΛΑ σταμάτησε τη δράση του τέλη 1995 με αρχές 1996.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε το λόγο για να κάνει μια σύντομη δήλωση. Κατανοώ το θέμα που έθεσε ο κ. Αγαπίου με το TELETEXT -είπε- όμως την εισαγγελική πρόταση εγώ την είχα προαναγγείλει από την αρχή της δίκης. Είχα πει ότι αυτή η δίκη γίνεται για να επιβεβαιώσει, να νοικοκυρέψει την απόφαση του προηγούμενου δικαστηρίου. Για να καταδικαστούμε και πάλι με βάση την αρχή της συλλογικής ευθύνης και να πάμε στο εφετείο με δυο πανομοιότυπες πρωτόδικες αποφάσεις. Η άποψη ότι αυτή η δίκη έγινε για τον κ. Σερίφη και μες ήρθαμε περίπου ως τσόντα, αποδείχτηκε λαθεμένη και εγώ το έχω επισημάνει από την αρχή. Αν κάποιος επιμένουν ακόμα σ' αυτή την άποψη, αυτό γίνεται για τους δικούς τους λόγους, που δεν αφορούν το δικαστήριό σας. Περιμένω τώρα και την απόφαση του δικαστηρίου

σας, την οποία επίσης έχω προαναγγείλει πριν την έναρξη της δίκης.

Ο Κ. Αγαπίου δήλωσε πως περίμενε με ενδιαφέρον την αγόρευση του αναπληρωτή εισαγγελέα. Από αυτή αποδείχτηκε πως η ακροαματική διαδικασία ουδόλως τον ενδιέφερε, πλην των επιμέρους περιπτώσεων των καταθέσεων των αστυνομικών Δάβολου και Αρναουτίδη, στους οποίους έκανε ιδιαίτερη αναφορά, γιατί εκείνο που ενδιαφέρει είναι να τονιστεί η αξιοπιστία των μηχανισμών που στήνουν αυτές τις υποθέσεις. Γι' αυτό και προστέθηκε αυτή η υπόθεση. Για να τονιστεί η αξιοπιστία των μηχανισμών. Φάνηκε καθαρά ότι δεν λαμβάνονται καθόλου υπόψη τα δεδομένα. Υπάρχει μόνο η σκοπιμότητα του βουλευμάτος να οδηγήσει σε υποκλοπή απόφασης από το πρώτο δικαστήριο και στην επιβολή μιας τροπολόγησης που γίνεται με μεθοδικό τρόπο εδώ και δύομισι χρόνια. Σας είπα -κατέληξε- ότι η απόφασή σας είναι απλή, είτε είναι απαλλακτική είτε είναι καταδικαστική.

Ο Γ. Σερίφης δήλωσε ότι ο ίδιος ποτέ δεν μίλησε για τσόντα. Επειδή, όμως, αυτό αντιτρέφεται, ότι δηλαδή χρησιμοποιήσαν τον ίδιο σαν τσόντα, ζήτησε από το δικαστήριο και από εκείνους που τον παρέπεμψαν να του πουν αν ο ίδιος έκανε καμιά αίτηση για να τον φέρουν κατηγορούμενο ώστε να επιβεβαιωθεί η κατηγορία σε βάρος των συγκεκριμένων του.

Ο Κανάς δήλωσε ότι φωνάζει γιατί τον πνίγει η αγανάκτηση από την άδικη καταδίκη και φυλάκισή του. Από πού βγαίνει -είπε- ότι τα δύο και όχι τρία σπίτια που είχα εγώ ήταν γιάφκες; Ένα στοιχείο δεν έχει έρθει. Της Κυριακίδου της έκανε φροντιστήριο ο Αμοιρίδης, η Αντιτρομοκρατική. Δύομισι χρόνια της έκαναν φροντιστήριο για το τι θα πει. Θα προσφύγω στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο -κατέληξε- και θα δικαιωθώ. Η ελληνική Δικαιοσύνη θα καταδικαστεί.

Υστερα από ένα σύντομο διάλειμμα αποφασίστηκε η δίκη να συνεχιστεί την Παρασκευή με τον Ε. Βλαντή, διορισμένο συνήγορο του Αγαπίου. Ο Αγαπίου υπενθύμισε πως ό,τι και να πουν οι τρεις διορισμένοι συνήγοροί του, είτε σωστό είτε λάθος, είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί, δεν τον εκφράζει και αυτό το λέει εκ των προτέρων.

■ Ναζιστικό δόγμα

Πρέπει να πούμε ότι η πρόταση των εισαγγελέων δεν μας εξέπληξε. Επί της ουσίας επανέλαβαν την πρόταση των συναδελφών τους στην πρώτη δίκη, αποδεικνύοντας ότι η εισαγγελική αρχή είναι μία και αδιαίρετη και ενδιαφέρεται για το αδιαίρετό της και όχι για την αλήθεια. Η μόνη διαφοροποίηση ήταν η πρόταση του αναπληρωτή εισαγγελέα για αναγνώριση ελαφρυντικού (της μετέπειτα καλής συμπεριφοράς, επειδή ο ΕΛΑ σταμάτησε τη δράση του το 1995). Το συγκεκριμένο θέμα είχε τεθεί στην προηγούμενη δίκη και ο τότε αναπληρωτής εισαγγελέας Κ. Βομπήρης είχε προτείνει την απόρριψη του ελαφρυντικού και την υιοθέτηση μόνο της ελαφρυντικής περίπτωσης.

Εκείνο που μας προκάλεσε μια μικρή έκπληξη ήταν ο άθλιος τρόπος με τον οποίο παρουσιάστηκε το σκεπτικό της πρότασης από τον τακτικό εισαγγελέα. Θα περίμενε κανείς μια κάποια επιχειρηματολογία, μια κριτική εξέταση των δεδομένων της αποδεικτικής διαδικασίας, ένα φερετζέ τελospάντων, που να δείχνει ότι έγινε προσπάθεια, ότι βασανίστηκαν τα δεδομένα, ότι η πρόταση δεν ήταν ένα «πακέτο» έτοιμο από πριν. Τίποτα. Ο εισαγγελέας δεν μπήκε καν στον κόπο να αφιερώσει μερικές ώρες για να ετοιμάσει μια αγόρευση επιπικώς δομημένη. Είναι κι αυτό σημάδι των καιρών. Γιατί να ξοδέψει χρόνο ένας εισαγγελέας, όταν γνωρίζει ότι τα δεδομένα της δίκης δεν απασχόλησαν τη δημοσιότητα και πως από την αγόρευση του το μόνο που θα δημοσιευτεί θα είναι οι τελικές προτάσεις; Ακολούθησε κι αυτός την πεπατημένη των συναδελφών

του που προηγήθηκαν στην ίδια έδρα.

Ας πάμε, όμως, στο περιεχόμενο, στην ουσία. Αυτό το δικαστήριο αποφάσισε (κακώς και αντιδικονομικώς) να εξετάσει επί της ουσίας αν οι κατηγορούμενοι υπήρξαν μέλη του ΕΛΑ, προφανώς επειδή γνώριζε πως από τους μάρτυρες δεν θα έβγαζε τίποτα για τυχόν εμπλοκή τους στις συγκεκριμένες 10 εκρήξεις που δικάζει. Αποφάσισε να κάνει μια παραδί-κη, με μοναδικό στόχο να βγάλει, αν μπορέσει, έμμεση σχέση των κατηγορούμενων με τις εκρήξεις, γιατί άμεση δεν μπορούσε να βγάλει και το γνώριζε εκ των προτέρων. Τί προέκυψε απ' αυτή την παραδίκη; Η κατηγορία, που έτσι κι αλλιώς ήταν έωλη, αδυνάτισε ακόμα περισσότερο. Σημαντικότερες πλευρές του οικοδομήματος κατέρρευσαν. Θυμίζουμε μερικές, όπως καταγράφηκαν από το ρεπορτάζ μας: Αποδείχτηκε ότι η Τόγκα ποτέ δεν είχε δει την Κυριακίδου, ποτέ αυτή δεν της πλήρωσε τα κοινόχρηστα στην Πολέμωνος. Αποδείχτηκε ότι Κυριακίδου και Κανάς ουδέποτε πήγαν μαζί να νοικιάσουν το διαμέρισμα της Πολέμωνος από τον εξάδελφο του ιδιοκτήτη. Αποδείχτηκε ότι ο αξιωματικός της Αντιτρομοκρατικής Α. Αμοιρίδης υπήρξε συμμαθητής και φίλος της Κυριακίδου, γεγονός που αυτή διέψευδε. Είναι αυτός ο ασφαλίτης που μόνος ανάμεσα σε δεκάδες συναδέλφους του πήρε παράσημο για... διείσδυση στον ΕΛΑ. Αποδείχτηκε, ακόμα, σχέση Αμοιρίδη-Κυριακίδου με έναν άλλο μπάτσο, τον Πουλλακίδα, που στην προηγούμενη δίκη είχε αποδειχτεί ότι μιλούσε σε καφενεία για την Κυριακίδου και τον Κανά.

Όλα αυτά και πολλά ακόμα δεν απασχόλησαν καθόλου τους εισαγγελέες. Αν τους απασχολούσαν, στοιχειωδώς έστω, θα έπρεπε να εκφράσουν τουλάχιστον αμφιβολίες. Ετσι, όμως, οι Αγαπίου, Αθανασάκη, Κανάς θα έπρεπε να αθωωθούν πανηγυρικά. Κι αυτή την εκδοχή ούτε που θέλουν να τη σκέφτονται οι εισαγγελέες. Γι' αυτούς και οι τρεις υπήρξαν μέλη του ΕΛΑ.

Ελα, όμως, που και πάλι δεν προέκυψε τίποτα για την εμπλοκή τους σε καμιά ενέργεια! Ακόμα και η Κυριακίδου, όπως παραδέχτηκε ο εισαγγελέας, δεν κατέθεσε τίποτα συγκεκριμένο. Εδώ, όμως, τα πράγματα έχουν καταστεί εξαιρετικά απλά. Δεχόμαστε ότι είσαι μέλος; Τότε ευθύνεσαι για όλα, σε επίπεδο απλού συνεργού, διότι όντας μέλος ενθαρρύνεις με τη συμμετοχή σου τη δράση της οργάνωσης, προσφέρεις ψυχική συνδρομή στους όποιους δράστες των μαχητικών ενεργειών της. Ετσι απλά και συλλήβδην, όπως προβλέπει το ναζιστικό δόγμα της συλλογικής ευθύνης.

Μας έχει και άλλες φορές δοθεί η ευκαιρία να σημειώσουμε ότι μ' αυτή τη μεθόδευση κουρελιάζουν το ίδιο το ποινικό τους δίκαιο. Διότι το αδίκημα της «συμμετοχής» το έχουν κάνει αυτοτελές κακούργημα. Υποτίθεται για να τιμωρείται αυστηρά όποιος υπήρξε μέλος ένοπλης οργάνωσης και δεν υπάρχει κανένα άλλο στοιχείο για συμμετοχή του σε ενέργειες. Στη δίκη για την υπόθεση 17N αυτόν τον κανόνα τον τήρησαν. Δυο κατηγορούμενοι (Ν. Παπαναστασίου και Π. Σερίφης) καταδικάστηκαν μόνο για συμμετοχή και τίποτ' άλλο. Την αρχή της «συλλογικής ευθύνης» την εφαρμόσαν μόνο στον Α. Γιωτόπουλο, γιατί τον είχαν υποδείξει ως αρχηγό και έπρεπε να του ριζούν τη μεγαλύτερη ποινή. Αφού δεν είχαν στοιχεία για συμμετοχή του σε ενέργειες, μηχανεύτηκαν την ηθική αυτουργία και του έριξαν 21 φορές ισόβια. Στη δίκη για την υπόθεση ΕΛΑ, όμως, δεν είχαν καταφέρει να φτιάξουν οργανόγραμμα (ποιος ήταν πού σε κάθε ενέργεια). Είχαν μια τεράστια τρύπα. Δεν κώλωσαν, όμως. Ένοχοι ήταν οι όλα και 1174 χρόνια φυλάκιση στον καθένο στην πρώτη δίκη. Το ίδιο προτείνουν οι εισαγγελέες να γίνει και στη δεύτερη. Για να δημιουργηθεί μια νομολογία που θα κρέμεται ως δαμόκλειος σπάθη όχι μόνο πάνω από τα κεφάλια όσων συμμετέχουν σε οργανώσεις που οργανώνουν βίαιες ενέργειες, αλλά και όσων συμμετέχουν σε μαχητικές ενέργειες χαμηλότερης έντασης.

■ Κακός μαθητής

Εξαιρετικά κακός αντιγραφέας (και μαθητής) αποδείχτηκε ο τακτικός εισαγγελέας στη δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ. Ο Λ. Ανδρειωτέλλης, θέλοντας να απαντήσει στις καταγγελίες των κατηγορούμενων ότι τα αποτυπώματά τους που φέρνται σε κάποιες προκηρύτες μπορεί να είναι βαλτά και ειδικά στην εμπειριστάτωνη παρέμβαση του Χρ. Τσιγαρίδα, ο οποίος μπροστά στο δικαστήριο έδειξε πώς ο ίδιος σκέφτηκε έναν απλό τρόπο μεταφοράς αποτυπωμάτων, γεγονός που είχε εντυπωσιάσει τους δικαστές, έψεξε καταρχάς τον Τσιγαρίδα γιατί έκανε αυτή την παρουσίαση μετά την κατάθεση του ειδικού της Ασφάλειας Γιαννακούρη. Πρώτο «φάουλ» του εισαγγελέα και μάλιστα χοντρό. Διότι ο Τσιγαρίδας δεν γνώριζε τι θα καταθέσει ο Γιαννακούρης, αφού θέμα αποτυπωμάτων δεν είχε τεθεί στην προηγούμενη δίκη. Τον άκουσε, σημείωσε τις τρεις διαφορετικές απαντήσεις-εκδοχές που έδωσε (δύο στο δικαστήριο και μια σε «πηγαδάκι» στο διάλειμμα) και έσπευσε να φτιάξει μια σφραγίδα με την οποία έδειξε, στηριγμένος στα όσα είχε περιγράψει ο Γιαννακούρης για τις μεθόδους ανίχνευσης, ότι ένα αποτύπωμα μπορεί κάλλιστα να μεταφερθεί. Αυτό, βεβαίως, έγινε στην επόμενη συνεδρίαση. Ο Τσιγαρίδας δεν αρνήθηκε ποτέ να τα πει αυτά και παρουσία του Γιαννακούρη. Το δικαστήριο απέρριψε σιωπηρά το σχετικό αίτημα του εισαγγελέα. Τα έψαξε άραγε αυτά ο κ. Ανδρειωτέλλης; Δεν νομίζουμε. Απλά, έφτιαξε μια κάλπικη μομφή κατά Τσιγαρίδα, προσδοκώντας ότι θα δημιουργήσει εντυπώσεις και θα ενισχύσει τη στάση του.

Στη συνέχεια άρχισε να διαβάζει ένα κείμενο που αναφερόταν στην ανίχνευση αποτυπωμάτων, στη δυνατότητα μεταφοράς κ.λπ. Διάβαζε κάτι που εμφανώς δεν το καταλάβαινε. Ήταν φανερό αυτό από τον τρόπο ανάγνωσης. Οι τεχνικοί όροι τού ήταν εντελώς ξένοι. Αν κανείς είχε τη δυνατότητα να τον διακόψει και να κάνει διάλογο μαζί του, ρωτώντας τον συγκεκριμένα πράγματα γι' αυτά που διάβαζε, είμαστε σίγουροι ότι θα αδυνατούσε παντελώς να απαντήσει. Κάποιος που είχε ετοιμάσει ένα κείμενο το οποίο διάβαζε εν ειδει μανιφέστου χωρίς αντίλογο. Μάλιστα, το κείμενο αυτό περιλάμβανε πράγματα που συγκρούονται με όσα είχε υποστηρίξει ο Γιαννακούρης όταν κατέθετε.

Ο συνήγορος Α. Κωνσταντάκης παρενέβη και ρώτησε τον εισαγγελέα τι είναι αυτό που διαβάζει. Αυτός έκανε πως δεν κατάλαβε. Δεν απάντησε και καλύφθηκε πίσω από το «παρακαλώ μην διακόπτετε» του προέδρου. Ηρθε, όμως, την άλλη μέρα και χωρίς να του το ζήτησε κανένας, αναφέρθηκε στην παρέμβαση-ερώτηση Κωνσταντάκη, για να πει ότι έψαξε και βρήκε δυο βιβλία, ένα κάποιου Αγγλου και ένα κάποιου Γερμανού, δίνοντας μάλιστα και τους τίτλους τους. Εκείνο που προλάβανε να συγκρατήσουμε είναι πως το ένα βιβλίο αναφερόταν στη μέθοδο ανίχνευσης με νυδρίνη. Είναι η μέθοδος ανίχνευσης που χρησιμοποιούν από το 2002 στα εργαστήρια της Ασφάλειας, όπως είχε καταθέσει ο Γιαννακούρης. Είναι ηλιού φαεινότερον ότι ο Μ. Ανδρειωτέλλης ήρθε σε επαφή με τον Γιαννακούρη και αυτός τον εφοδίασε με το κείμενο που διάβαζε. Ο ίδιος ο εισαγγελέας δεν είχε ιδέα. Γι' αυτό και στο ερώτημα του συνήγορου απάντησε με καθυστέρηση 24 ωρών. Είμαστε, βέβαιοι, ότι και πάλι δεν κατάλαβε τι ήταν αυτά που διάβαζε και σε τι σύγκρουση έρχονταν με όσα αντιφατικά είχε υποστηρίξει ο Γιαννακούρης. Ο εισαγγελέας επεδίωξε απλά τη δημιουργία εντυπώσεων.

Το ερώτημα είναι άλλο. Πόσο δικονομικά σωστό είναι να συνεργάζονται οι εισαγγελέες της έδρας με μάρτυρες κατηγορίας και δη αστυνομικούς και να αντλούν απ' αυτούς στοιχεία για να στηρίξουν σημεία της κατηγορίας που έγιναν ετοιμόροπα, αν όχι κατέρρευσαν; Θα μας πείτε ότι τέτοια ερωτήματα στις μέρες μας, όταν αναφερόμαστε σε πολιτικές δίκες, έχουν καθαρά ρητορική σημασία. Θα συμφωνήσουμε, όμως δεν μπορούμε και να μη σημειώνουμε τα όσα συμβαίνουν. Αν μη τι άλλο, δυστυχώς είμαστε απελπιστικά μόνοι στην προσπάθεια να καλύψουμε το έλλειμμα ενημέρωσης που υπάρχει.

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Γεια σας κατάπτυστα συντρόφια, από την κατάπτυστη Κοκκινσκοουφίτσα.

* Εκτός από τη νομολόγηση της συλλογικής ευθύνης και της ψυχικής συνδρομής, έχουμε τώρα και τη νομολόγηση της αυθάδειας και των ύβρεων, το πέρασμα από το σαβουάρ στο σαβούρα βιβρ.

* Αν όντως υπάρχουν "καπνοσακούλες" (όπως απάντησε κάποτε ο κ. Μαργαρίτης), μάλλον έρχεται και το πήδημα. Ας περιμένουμε να συμβεί, για να διαδηλώσουμε μετά την αλληλεγγύη μας στους ηδηχθέντες.

* Δηλαδή, τώρα κατάλαβαν ότι γίνεται της Πόλης στα σουπερ μάρκετ, τόσο με τις τιμές όσο και με τα προϊόντα; Αλήθεια, μήκαν ποτέ σε τέτοιο και πότε;

* Κι ας υποθέσουμε πως δεν είναι δέσμοι των καπιταλιστών (είδατε τι καλοί που είμαστε;) Κι άντε και το κατάλαβαν (επιδημικά). Παρακαεί δεν βλέπουν; Σε άλλους τομείς δεν βλέπουν τίποτα; Ποιος από εσάς είδε κλιμάκιο της Επιθεώρησης Εργασίας ή του ΙΚΑ να επισκέπτεται τη φάμπρικα όπου κουρελιάζει τα νιάτα του και να κάνει έλεγχο; Ποιος είδε δραστικά μέτρα σε χιλιάδες μικρά και μεγάλα καθημερινά εγκλήματα; Δε-γα-λε-γω.

* Αρχισε ο πνευματικός Μάης της Θεσσαλονίκης, που κατά παράδοση γίνεται τον Ιούνη (σαν την οχτωβριανή επανάσταση του Νοέμβρη) και πάντα χτυπιέται από τα στοιχεία της φύσης, που δείχνουν να μην τον γουστάρουν καθόλου (κάθε χρόνο!). Οι βιβλιοπώλες βγάζουν την πιαμάρια τους και οι εν διαλείμματα οικογένειες τηφλεθεστών, σκίζουν πάνω από τους πάγκους με τα παγωτά και τα σουβλάκια τους. "Θα σου πάρω δώρο αυτό για το Πολυτεχνείο, Μήτσο μου", "Έλα μωρέ, αυτά τα έζησα" απαντά μπουκωμένος παραλιακός λουκουμάδες ο Μήτσος, υπό αναχώρηση διευθυντής σε κάποιο δημόσιο οργανισμό. Πιο κει τα παιδιά ουρλιάζουν για οπτικοακουστικά παραμύδια.

* Κάπου ανάμεσα, βιβλιοπωλείται και το φασιστικό δηλητήριο, από κείνους που όταν είναι στα πράγματα καίνε βιβλία (και ανθρώπους) και τώρα επικαλούνται την δημοκρατία για να προπαγανδίζουν τις μαλακίες τους. Και φυσικά, η φίστα για τον Μέγα εκπολιτιστή των λαών με την αιγίδα της νομαρχίας. Και το επιστέγασμα της μαλακίας: "Ο φεινός πνευματικός Μάιος είναι αφιερωμένος στην 60η επέτειο της απελευθέρωσης του Αουσβιτς"! Τι λέτε ωρέ γραμματισμένα κλεφτόπουλα; Ωστε απελευδερώθηκε το Αουσβιτς; Από ποιον;

* "Όχι στην προδοσία της ιστορίας, κανένας τούρκος με τη φανέλα του ΠΑΟΚ". Όχι, δεν είναι πιωμένη η Κοκκινσκοουφίτσα. Απλά σας μεταφέρει ένα βαθύς φιλοσοφημένο τοπίο από την ιστοσελίδα της "Θύρας 4", φωλιάς εθνικιστικών και άλλων τινών απόψεων, όπως όλες οι "Θύρες".

* Μας κεραυνοβόλησε και μας προβλημάτισε πολύ ο Κώστας Παπαϊωάννου, που πουλάει το "Ποντίκι", μετά από 26 χρόνια.

* Ομοίως μας προβλημάτισαν τα περί Γιάννη Σερίφη (βλ. προηγούμενο φύλλο).

* Ο καλύτερος και πιο λεβέντης τροχονόμος, βρίσκεται καθημερινά σχεδόν στο Βαρδάρη, εδώ στη Θεσσαλονίκη. Μάγκας, δεξιότηνης κι απολαυστικότητας! Κρίμα που χάνεται εκεί...

* Τελικά τι θα γίνει με τα δωρεάν διανεμόμενα σκουπιδοέντυπα της πόλης, που πολλαπλασιάζονται σαν τα ποντίκια; Εκτός από την απεριόριστη ύλη τους, είναι και εκπληκτικά ανορθόγραφα.

* Δηλαδή, όλοι αυτοί που πρώτα πήγαν στο στρατό και μετά έγιναν ιερείς, έγιναν άντρες; Κάτι σα να της διαφεύγει της Ιεράς Συνόδου και του Χριστόδουλου. Αφήστε δε εκείνους που λούφαραν, καταφεύγοντας στα μοναστήρια.

* Αμ, το άλλο: Εβγαλε φιρμάνι η ΔΙΣ των δις (Διαρκής Ιερά Σύνοδος) όπου αναγράφονται τα παράλληλα επαγγέλματα που μπορούν να εξασκούν οι ιερείς (κάτι σαν οδηγός περί ασυμβίβαστου να πούμε). Δεν είδαμε να περιέχονται πολλές προσφιλείς "επαγγελματικές" ενασχολήσεις των ιερέων.

* Και με τον βασικό μέτοχο τι γίνεται; Δεν τους πιάνει αυτούς; Μωρέ γίνεται κάθαρση, αν δεν πάρεις σκούπα, αν δεν φωτογραφηθείς μ' αυτήν για να το μάθει ο κόσμος, σαν τον Giorgakis;

* Αγωνιστικούς χαιρετισμούς στο διήμερο της Κόντρας, από τους εξόριστους βιοπαλαιστές που δεν μπορούν να κατέβουν.

* Αλήθεια, τι θα γίνει τώρα που μετακόμισα προσωρινά, μπουύλη; Θα 'ρθεις κι από εκεί;

* "Μόνο αν καπνίζει η λέξη σου, θα πει ότι η φωτιά κρατάει. Στάσου στο μπόι της" ("Αλιόαχνη" - Παναγιώτης Κουβελάκης).

Κοκκινσκοουφίτσα

Ατύχησε ο Γιάννης Σερίφης στη δήλωση-σχόλιο που έκανε μετά τις αγορεύσεις των εισαγγελέων, απαντώντας στις δηλώσεις-σχόλια των Χρήστου Τσιγαρίδα και Κώστα Αγαπίου, που είχαν προηγηθεί (βλέπε στο ρεπορτάζ από τη δίκη, στην προηγούμενη σελίδα). Γιατί, βέβαια, ούτε ο Τσιγαρίδας ούτε ο Αγαπίου έκαναν οποιοδήποτε υπαινιγμό για τυχόν ευθύνη του Σερίφη για τους χειρισμούς που κάνουν οι μηχανισμοί. Φυσικά και δεν υπέβαλε ο Σερίφης καμιά αίτηση να τον φέρουν κατηγορούμενο σ' αυτή τη δίκη και να χρησιμοποιήσουν την αθώωσή του ως άλλοθι για την καταδίκη των υπόλοιπων. Ο ίδιος πάλεψε και σε πολιτικό και σε νομικό επίπεδο για να μην υπάρξει αυτή η δίκη ως προς αυτόν. Μαζί του πάλεψε και το κίνημα αλληλεγγύης. Η παραπομπή ήταν έτσι κι αλλιώς μια ακόμα απειλή, μια ακόμα ταλαιπωρία για τον Γ. Σερίφη και την οικογένειά του. Μόνο εμπαιθείς θα μπορούσαν να ισχυριστούν το αντίθετο και τέτοιος υπαινιγμός δεν υπήρξε στα σχόλια των Τσιγαρίδα-Αγαπίου. Αλλά ζητήματα τέθηκαν απ' αυτά τα σχόλια και σ' αυτά ο Γ. Σερίφης δεν απάντησε, γι' αυτό λέμε ότι ατύχησε. Η απάντησή του, έτσι όπως εκφέρθηκε, ακούστηκε σαν απολογητική σε μια κριτική που δεν έγινε.

Ο Κ. Αγαπίου αναφέρθηκε σ' αυτό που έκανε ο αναπληρωτής εισαγγελέας. Οτι δηλαδή, σε μια συντομότητα και τηλεγραφική αγόρευση, αγνόησε επιδεικτικά όλα τα δεδομένα της ακροαματικής διαδικασίας, όλες τις ανατροπές που έγιναν σ' αυτή τη δίκη, σε αντίθεση με την προηγούμενη, και αφιέρωσε χρόνο για να αναπέμψει ύμνους στους δυο αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής, οι οποίοι «σεβάστηκαν τον όρκο τους». Έχει δίκιο, λοιπόν, ο Αγαπίου να συμπεραίνει ότι μ' αυτό τον τρόπο ο εισαγγελέας επιχείρησε να ωραιοποιήσει, να δικαιώσει και να καταξιώσει τους δικαστικούς μηχανισμούς και ιδιαίτερα την Αντιτρομοκρατική. Το μήνυμα που προσπάθησε να περάσει ήταν απλό: «Βλέπετε πώς ενεργεί η Αντιτρομοκρατική; Μόνιμος στόχος δίωξης είναι ο Σερίφης, όμως ήταν δυο αξιωματικοί αυτής της υπηρεσίας και κατέθεσαν ουσιαστικά ως μάρτυρες υπεράσπισης του, διαψεύδοντας τον Κορωναίο. Γιατί, λοιπόν, κατηγορείτε αυτή την υπηρεσία, ότι στήνει σκευωρίες;».

Ήταν προφανέστατη αυτή η προσπάθεια του εισαγγελέα και απολύτως σωστή και δικαιολογημένη η επισήμανση-αντίδραση του Αγαπίου. Θυμίζουμε, ότι ανάλογο σχόλιο είχε κάνει προ καιρού και ο Τσιγαρίδας, γεγονός που προκάλεσε την αντίδραση της υπεράσπισης Σερίφη, επειδή ο Τσιγαρίδας της είχε ασκήσει κριτική. Θα περίμενε κανείς από τον Γ. Σερίφη να συμφωνήσει με τον Αγαπίου. Γιατί από την αρχή αυτής της υπόθεσης ήταν προφανές ότι η Αντιτρομοκρατική, για τους δικούς της λόγους, διέψευδε τον

Ατύχησε...

Κορωναίο και αντικειμενικά λειτουργούσε ως παράγοντας υπεράσπισης του Σερίφη. Όχι, βέβαια, επειδή τρέφει καμιά συμπάθεια για το πρόσωπό του. Το αντίθετο. Το δικό της καταχθόνιο έργο ήθελε να υπερασπίσει. Η Αντιτρομοκρατική υπέδειξε τον Γ. Σερίφη ως ιδρυτικό μέλος της 17Ν και στη συνέχεια ως στρατολόγο της. Μ' αυτή την κατηγορία τον έστειλε «πεσκέσι» στον Ζερβομπεάκο, ο οποίος, με τη σύμφωνη γνώμη και του εισαγγελέα Καρούτση, τον προφυλάκισε (από τις 27.10.2002 μέχρι τις 31.12.2002). Δεν μπορούσε, λοιπόν, να τον εμφανίζει και ως μέλος του ΕΛΑ από το 1975 μέχρι το 2003, όταν η θεωρία των συγκοινωνούντων δοχείων για ΕΛΑ και 17Ν έχει εγκαταλειφθεί, όπως φάνηκε στη δίκη για την υπόθεση 17Ν και τονίστηκε κατά κόρον από τον πρόεδρο του πρώτου έκτακτου τρομοδικείου Μ. Μαργαρίτη. Η Αντιτρομοκρατική «άδεια» τον Κορωναίο και στην προανάκριση, που διεξήγαγε η ίδια, και στην ανάκριση (καταθέσεις των Δάβαλου - Αρναουτίδη στον Ζερβομπεάκο και τελικό χτύπημα με την κατ' αντιπαράσταση εξέταση) και στο ακροατήριο. Άλλοι μηχανισμοί έκριναν (για λόγους εκδηκτικότητας μόνο; επειδή αυτή τη γραμμή έδινε κάποιο άλλο κέντρο; ακριβή απάντηση δεν μπορεί να δώσει κανείς, γιατί κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει τις υπόγειες διαδρομές των δικαστικών μηχανισμών), ότι έπρεπε να παραπέμψουν τον Γ. Σερίφη, συνεχίζοντας την ομηρία του. Η δική μας κρίση είναι πως αυτό δεν το έκαναν για να δημιουργήσουν ένα άλλοθι αθώωσης σ' αυτή τη δεύτερη δίκη για την υπόθεση ΕΛΑ, ώστε να περάσει πιο εύκολα η καταδίκη των υπόλοιπων (αν τελικά υπάρξει καταδίκη). Μας φαίνεται «τραβηγμένο» ένα τέτοιο σενάριο. Μάλλον με κλασική σύγκρουση μηχανισμών έχουμε να κάνουμε. Απλά, από τη στιγμή που έγινε η δίκη και ο ψευδομάρτυρας Κορωναίος κατέρρευσε, άρπαξαν την ευκαιρία να κάνουν διαφήμιση της... αντικειμενικότητας της Αντιτρομοκρατικής. Αυτή η δυνατότητα τους προέκυψε και γι' αυτό λέμε πως ως προς αυτό έχει δίκιο ο Αγαπίου και πως αυτή του την άποψη θα ήταν σωστό να τη στηρίξει και ο Σερίφης.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας έθεσε ένα άλλο ζήτημα. Εκρινε σκόπιμο να υπενθυμίσει την άποψη που όντως είχε υποστηρίξει από την αρχή της δίκης. Οτι επιχειρείται μια επανάληψη της απόφασης της προηγούμενης δίκης, ώστε να πάνε στο εφετείο με δυο πανομοιότυπες καταδίκες από δυο πρωτοβάθμια δικαστήρια. Και ότι δεν ήταν σωστή εξαρχής η άποψη πως αυτή η δίκη οργανώθηκε μόνο για να επιτευχθεί η καταδίκη του Γ. Σερίφη.

Και ως προς αυτό ατύχησε ο Γ. Σερίφης στην απάντησή του. Γιατί και ο Τσιγαρίδας, όπως και

ο Αγαπίου, δεν ισχυρίστηκε ότι ο Γ. Σερίφης ήρθε σαν τσόντα για να νομιμοποιήσει την καταδίκη των υπόλοιπων. Αναφέρθηκε σε μια άποψη η οποία υποστηρίχθηκε στο κίνημα αλληλεγγύης από ορισμένους και από τον ίδιο τον Γ. Σερίφη. Μια άποψη που έλεγε ότι η δίκη αυτή γίνεται για τον Σερίφη, αφού οι υπόλοιποι έτσι κι αλλιώς έχουν καταδικαστεί από το προηγούμενο δικαστήριο και η ποινή τους δεν μπορεί να αυξηθεί πάνω από τα 25 χρόνια. Επί τη βάση αυτής της λογικής συγκροτήθηκε και η «Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Γιάννη Σερίφη», η οποία κινήθηκε αυτόνομα, κόβοντας ουσιαστικά τις γέφυρες με τις «Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους».

Τώρα, που η νέα σκευωρία κατά του Γ. Σερίφη έχει καταρρεύσει (πρέπει να θεωρείται δεδομένη η αθωωτική απόφαση του δικαστηρίου) και μιας και αυτό το ζήτημα τέθηκε δημόσια, καλό είναι να το ξεκαθαρίσουμε. Όχι για να πάρουμε καμιά ρεβάνς (μακριά από μας τέτοιες λογικές), αλλά επειδή τέτοια ζητήματα θα μας απασχολήσουν και στο μέλλον, στο πλαίσιο της αλληλεγγύης.

Η εκτίμηση ότι η δίκη αυτή οργανώθηκε κυρίως (αν όχι αποκλειστικά) για τον Γ. Σερίφη ήταν μια πολιτικά λαθεμένη εκτίμηση. Και ακόμα πιο λαθεμένος ήταν ο πολιτικός και οργανωτικός διαχωρισμός με τη δημιουργία μιας «προσωπικής» επιτροπής αλληλεγγύης. Τόσο εξόφθαλμα λαθεμένος, που η «Πρωτοβουλία» έφτασε να οργανώσει συναυλία αλληλεγγύης **μετά** την καταρρευση του Κορωναίου, όταν όλα πια είχαν γίνει φανερά. Όταν, δηλαδή, είχε γίνει ολοκάθαρο πως το μείζον ζήτημα σ' αυτή τη δεύτερη δίκη είναι μια εκ νέου καταδίκη, με το ίδιο σκεπτικό και την ίδια ναζιστικού τύπου μεθόδευση, των Τσιγαρίδα, Αγαπίου, Αθανασάκη και Κανά. Αν στην αρχή η λάθος εκτίμηση μπορούσε να δικαιολογηθεί, λόγω της προκλητικότητας της απόφασης παραπομπής του Σερίφη, τώρα, στο τέλος, αυτός ο διαχωρισμός δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με τίποτα. Γιατί στο κάτω-κάτω την αθωότητά τους διεκδικούν και οι Αγαπίου, Αθανασάκη, Κανάς, ενώ και ο Τσιγαρίδας διεκδικεί την ποινική απαλλαγή του. Ουδείς, λοιπόν, αν θέλει να ασκεί πραγματική αλληλεγγύη, δεν μπορεί να διαχωρίζεται απ' αυτούς.

Οι «Κινήσεις Αλληλεγγύης» έθεσαν το ζήτημα σωστά. Δεν μπήκαν στη λογική «για ποιον ή ποιους γίνεται αυτή η δίκη». Θεώρησαν ότι η δίκη γίνεται για όλους και πως όλοι έχουν δικαίωμα στην αλληλεγγύη, ο καθένας με την υπερασπιστική του γραμμή. Αν ήταν πρόκληση η δίωξη κατά Σερίφη, εξίσου πρόκληση ήταν η εκ νέου παραπομπή του ομόφωνα αθωωθέντα Μ. Κασίμη και η επιχείρηση εκ νέου κα-

ταδίκης των Τσιγαρίδα, Αγαπίου, Κανά και Αθανασάκη, χωρίς στοιχεία και με εφαρμογή της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης. Αυτό το τελευταίο, μια καταδίκη αντίγραφο της προηγούμενης, ήταν κάτι που ουδείς δικαιούνταν να παραβλέψει ή να θεωρήσει ήσσονος σημασίας, επειδή «από άποψη ποινής μια νέα καταδίκη δεν θα σήμαινε τίποτα».

Στη βάση αυτής της λογικής κινήθηκαν οι «Κινήσεις Αλληλεγγύης», διεκδικώντας την αθώωση όλων. Χαρακτηριστικότερο δείγμα της αντίληψης που πρυτάνευσε -και μάλιστα ομόφωνα- ήταν η μπροσουρίτσα που εξέδωσαν, η οποία ανέλυσε όλες τις υποθέσεις, την καθεμία με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Και αυτή που αφορούσε τον Σερίφη και αυτή που αφορούσε τον Κασίμη και αυτή που αφορούσε τους Αγαπίου-Κανά-Αθανασάκη και αυτή που αφορούσε τον Τσιγαρίδα. Οι εξελίξεις δικαίωσαν απόλυτα αυτή τη στάση, αυτή την πολιτική εκτίμηση. Αρκετοί από όσους/όσες συμμετέχουμε στις «Κινήσεις Αλληλεγγύης» είχαμε την εκτίμηση ότι η σκευωρία κατά Σερίφη θα καταρρεύσει, ξεκινώντας από το γεγονός ότι η Αντιτρομοκρατική όχι μόνο δεν τη στηρίζει αλλά τη χτυπούσε κιόλας. Ουδέποτε δημοσιοποιήσαμε αυτή μας την εκτίμηση, για να μην αδυνατίσει το μέτωπο υπεράσπισης του Γ. Σερίφη, για να μη θεωρηθεί ότι πάμε σε μια εύκολη δίκη. Οι αναγνώστες της «Κ» ξέρουν πολύ καλά πόσο δυνατά ασχολήθηκε η εφημερίδα μας μ' αυτό το θέμα, πόσα εκτενή και αναλυτικά δημοσιεύματα υπήρξαν, σε κάθε φάση της υπόθεσης.

Δεν θα 'πρεπε κανείς, λοιπόν, να εξακολουθεί να επιμένει σε μια τακτική που αποδείχτηκε λαθεμένη. Η αυτοκριτική ποτέ δεν έβλαψε, αντίθετα βοηθά τα κινήματα να δυναμώσουν. Μας περιμένουν πολλές μάχες ακόμα κι αυτές πρέπει να τις δώσουμε πιο δυνατοί, πιο ώριμοι, με μεγαλύτερη **συλλογικότητα**.

ΥΓ: Τώρα που τελειώνει η δικαστική του περιπέτεια, θα θέλαμε να εξάρουμε τη στάση του Μιχάλη Κασίμη. Μολονότι αντιμετώπιζε μια βαρύτερη κατηγορία, με έναν ψευδομάρτυρα συγκροτημένο, πρώην στέλεχος της δημόσιας διοίκησης (καμιά σχέση με τον «σαλεμένο» ακροδεξιό Κορωναίο), ο Μ. Κασίμης δεν επιχείρησε κανένα διαχωρισμό από τους συγκατηγορούμενούς του και δεν επέτρεψε να δημορρηγηθεί καμιά επιτροπή που θα αναφέρεται μόνο σ' αυτόν. Είχε, μάλιστα το θάρρος, στην πρώτη δίκη, τότε που μια σκληρή πολιτική αγωγή (συνεπικουρούμενη από τον ίδιο τον Ραυτόπουλο, που επεδείκνυε προσωπικό μίσος) και οι εισαγγελείς ζητούσαν την καταδίκη του (μέχρι ισόβια μπορούσε να φτάσει η ποινή), να ευχαριστήσει από το εδώλιο του κατηγορούμενου τον Χρ. Τσιγαρίδα, επειδή αυτός είχε αναφερθεί με θερμά λόγια στον δολοφονημένο αδελφό του Χρήστο Κασίμη.

Η πομφόλυγα της «διασφάλισης της ποιότητας»

Τα περισσότερα ελληνικά Πανεπιστήμια, τα τελευταία χρόνια, έχουν αξιολογηθεί με δική τους πρωτοβουλία από Έλληνες και ξένους αξιολογητές. Ο προηγούμενος μάλιστα υπουργός Παιδείας, Π. Ευθυμίου, στο πλαίσιο του κλίματος που διαμόρφωνε τότε το ΠΑΣΟΚ, με την παρακίνηση και εποπτεία των ευρωπαϊκών εταίρων, για την αποδοχή της αξιολόγησης, χρηματοδότησε 8 πιλοτικές αξιολογήσεις.

Στις 5 Ιουνίου, η «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», φιλοξένησε δηλώσεις των πρυτανικών αρχών των Πανεπιστημίων που αξιολογήθηκαν.

Ξέρετε ποια είναι τα συμπεράσματα;

Οτι όλες μα όλες οι αξιολογήσεις επεσήμαναν αδυναμίες, που οφείλονται αποκλειστικά στην έλλειψη χρηματοδότησης από το κράτος (έλλειψη χώρων και φοιτητικής στέγης, προβλήματα υποδομών, έλλειψη προσωπικού κ.λπ.) και που φυσικά η λύση τους, τόσα χρόνια που διαγωνίζονται και ογκώνονται, δεν απαιτεί κανενός είδους θεσμικό πλαίσιο για να δοθεί.

Πριν λίγες μόνο μέρες η Ευρωπαϊκή Ένωση Πανεπιστημίων, από τους πλέον φανατικούς υποστηρικτές της Μπολόνια, σε έκθεση που κατέθεσε στη σύνοδο των ευρωπαϊκών υπουργών Παιδείας στο Μπέργκεν, επεσήμανε ότι οι εθνικές κυβερνήσεις είναι ιδιαίτερα απρόθυμες να ενισχύσουν οικονομικά τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, προκειμένου να λύσουν τα άμεσα προβλήματά τους, ενώ ακόμη και αυτή την αναδιάρθρωση των σπουδών, όπως την επιτάσσει η Μπολόνια (την οποία υπέγραψαν με χέρια και πόδια) δεν χρηματοδοτούν.

Ενα δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι οι αξιολογήσεις επικεντρώθηκαν κυρίως στην έρευνα που παράγουν τα ιδρύματα για λογαριασμό επιχειρήσεων και ιδιωτικών συμφερόντων, η οποία «βοηθά» με το αζημίωτο τα Πανεπιστήμια να επιβιώσουν είτε να αυξήσουν το «τζίρο» τους, παρά την ελλειπτόστατη κρατική χρηματοδότηση.

Εδώ είναι χρήσιμο να θυμίσουμε και τις προτροπές που απηύθυναν οι αξιολογητές προς τα ιδρύματα (πχ. προς το Πανεπιστήμιο Πατρών) για αυτονομία, δηλαδή αυτοχρηματοδότηση και «πλήρη κοστολόγηση», για εξισορρόπηση μεταξύ της ακαδημαϊκότητας και της επιχειρηματικότητας, για υπέρβαση των διάφορων πολιτικών που είναι ενάντια στο επιχειρηματικό πνεύμα, για αύ-

ξηση των εργαζόμενων με καθεστώς μερικής απασχόλησης.

Το τρίτο συμπέρασμα είναι ότι αναπόφευκτα η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης γεννά την κατηγοριοποίηση των Πανεπιστημίων, την κατάταξη και «βαθμολόγησή» τους, έστω και μέσα στην ίδια την πανεπιστημιακή κοινότητα και την κοινωνία. Ειδικά η τελευταία -και εδώ αναφερόμαστε στην εργαζόμενη κοινωνία- εθίζεται να αποδέχεται αποτελέσματα, των οποίων τις προϋπάρχουσες διαδικασίες και τα κριτήρια αγνοεί, διαμορφώνοντας έτσι μια στρεβλή εικόνα για την ποιότητα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που φυσικά δεν έχει να κάνει σε τίποτε με τα δικά της ταξικά συμφέροντα.

Η διαχείριση της κατάταξης και βαθμολόγησης των ιδρυμάτων από το κράτος, με τις ανάλογες παροχές προς αυτά, είναι ένα βήμα που έπεται και που δεν είναι απαραίτητο να γίνει σε πρώτη φάση, προκειμένου να γίνει αποδεκτή η αξιολόγηση.

Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος που ακόμη και αυτές οι πρυτανικές αρχές, που κατά τα άλλα υποτίθεται ότι διατηρούν επιφυλάξεις ως προς το είδος της αξιολόγησης που θέλει να επιβάλει η κυβέρνηση και εκφράζουν διαφωνίες για την κατηγοριοποίηση και βαθμολόγηση, κομπορρημονούν για την κατάταξη των ιδρυμάτων τους σε ευρωπαϊκό και τοπικό επίπεδο.

Δεν είναι, λοιπόν, η αξιολόγηση τίποτε από αυτά που φαντάζεται ο απλός λαός, όταν ακούει να την υποστηρίζουν και μάλιστα στο όνομά του. Οτι δηλαδή τάχα από σέβας στο φορολογούμενο πολίτη και τους πόθους του για μια ποιοτική ανώτατη εκπαίδευση, όπου τα παιδιά του θα παίρνουν υψηλής ποιότητας μόρφωση, γίνονται όλα αυτά.

Η «διασφάλιση της ποιότητας», όπως αποκαλείται παραπλανητικά η αξιολόγηση, θα είναι το όχημα για πλήρη υποταγή των Πανεπιστημίων στις επιχειρήσεις, για τη λειτουργία τους με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, για την απαλλαγή του κράτους από τη στοιχειώδη υποχρέωσή του να χρηματοδοτεί τα ανώτατα ιδρύματα.

Αλλά ας δώσουμε με λόγο στις ίδιες τις πρυτανικές αρχές: Στην πρόσφατη αξιολόγηση του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, οι Έλληνες και ξένοι αξιολογητές εξέτασαν τον τρόπο λειτουργίας της επιτροπής ερευνών, τα τρέχοντα ερευνητικά προγράμματα, σε σχέση με το προσωπικό, τον όγκο αλλά και

το «τζίρο» τους, λέει ο πρύτανης Κώστας Μπαγιάτης. Διαπιστώθηκαν ελλείψεις στο βοηθητικό προσωπικό υποστήριξης, μεγάλη έλλειψη χώρων αλλά και φοιτητικής στέγης.

«Η αξιολόγηση έδειξε, πάντως, ότι στέκουμε άνετα σαν ένα μέσου μεγέθους ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο» υπογραμμίζει.

Το Πανεπιστήμιο Κρήτης, έχει μεγάλες διεθνείς διακρίσεις στον τομέα της έρευνας, που το κατατάσσουν στα 2-3 πρώτα εντός των συνόρων, σύμφωνα με τον αντιπρύτανη Κ. Λάβδα.

Βεβαίως, επισημαίνουμε εμείς, αφού συμπεριλαμβανεται το Πολυτεχνείο Κρήτης, με κατεχοχίν «παραγωγικά» τμήματα, όπου είναι ευρέως διαδεδομένη η πρακτική της έρευνας σε σύνδεση με τις επιχειρήσεις.

Στις επιμέρους αξιολογήσεις που έγιναν με πρωτοβουλία κάποιων Τμημάτων, αλλά και στη συνολική αξιολόγηση του 1999, οι επισημάνσεις των αξιολογητών εστιάστηκαν περισσότερο στα προβλήματα των υποδομών (μικρά αμφιθέατρα, έλλειψη αναγκαίων χώρων και φοιτητικής στέγης).

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων έχει κάνει 4 αξιολογήσεις από το 1997 και δώθε, σύμφωνα με τις οποίες κατατάσσεται πολύ υψηλότερα από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και στις πρώτες θέσεις μεταξύ των ελληνικών ΑΕΙ, μας πληροφορεί ο πρύτανης Γιώργος Δήμιος. Στην αξιολόγησή του πήραν μέρος ειδικοί από τα πανεπιστήμια της Ν. Υόρκης, του Χιούστον, του Βερολίνου, αλλά και εκπρόσωποι επιχειρήσεων. Στον τομέα της έρευνας το Πανεπιστήμιο βρίσκεται σε υψηλότατο επίπεδο, παρά τη μηδαμινή χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό γιατί, κατά τον πρύτανη, «αξιοποιούμε πόρους από την ΕΕ και αυτή τη στιγμή τρέχουμε δεκάδες ερευνητικά προγράμματα».

Σύμφωνα με την υπόδειξη των αξιολογητών, το Πανεπιστήμιο δημιούργησε ασύρματο δίκτυο, που συνδέει όλα τα κέντρα υγείας της Ηπείρου και της Αιτωλοακαρνανίας με το πανεπιστημιακό νοσοκομείο και εξοικονομεί πολλά χρήματα.

Παρόμοιες αξιολογήσεις έγιναν και στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στο Δημοκρίτειο, το ΕΜΠ και στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, με ανάλογο τύπου διαπιστώσεις.

Γιούλα Γκεσούλη

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Όπως δεν γνωρίζετε, μπορεί να εργαζόμαι ως βοηθός-πιστολάκι (μην πάει ο νους σας στο καλό) αλλά έχω καμιά δεκαριά πτυχία. Τις προάλλες υπέβαλα την δικτατορική εντριβή, διατριβή μου, κάτι τέτοιο, στα πλαίσια ενός ακόμη πτυχίου που αναγκαστικά πήρα. Λέω αναγκαστικά, γιατί έπρεπε κάτι να κορνιζώσω στο σημείο που μπάζει νερά η τράγλη στην οποία παριστάνω ότι ζω.

Η εργασία που έκανα είχε τον μακροσκελή και βαρύγδουπο (όπως συνηθίζεται) τίτλο "Συγκριτική μπουρδολογία και ανάλυση της μεταχείρισης ανόμιων ιστορικών υποκειμένων στη νεοπανάρχαια ταξική τάξη πραγμάτων". Από την εργασία αυτή σας αποστέλλω δύο πίνακες (τον έναν τον αντέγραψα από το "Ποντίκι" και τον άλλον από τα πρακτικά της "Κόντρας", όπως κάνει κάθε καιροσκοπός που δεν έχει καιρό για χάσιμο):

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι: Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΤΥΦΛΗ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟ...

ΑΝΤΙΕΙΣΑΓΓΕΛΙΣ ΕΦΕΤΩΝ:

Νίκος Αθανασόπουλος (προσωρινή αργία για βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα)
Αντώνης Μύτης (παράβαση καθήκοντος)

ΕΦΕΤΗΣ:

Γ. Κριμπάς (παράβαση καθήκοντος)

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ:

Φωτεινή Κελαλίδου (απολύθηκε λόγω παντελούς έλλειψης ήθους)
Λεωνίδας Στάθης (απολύθηκε λόγω παντελούς έλλειψης ήθους και υπηρεσιακής ανεπάρκειας και διώκεται για δωροληψία κατά συρροή, ξέπλυμα βρώμικου χρήματος κλπ)

Γεωργία Λαμπροπούλου (προσωρινή αργία λόγω παράλειψης υποβολής δήλωσης "πόθεν έσχες")

Νίκος Ποταμιάνος (προσωρινή αργία λόγω παράλειψης υποβολής δήλωσης "πόθεν έσχες")

Μαρουλιώ Δαβίω (κατάχρηση εξουσίας και παράβαση καθήκοντος)

Ευάγγελος Καλούσης (Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα, δωροληψία δικαστή κατά συρροή, απόπειρα εκβίασης, παράβαση καθήκοντος, διευκόλυνση προώθησης αλλοδαπών γυναικών)

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ:

Βασιλική Βλάχου (προσωρινή αργία και διώκεται για παράλειψη υποβολής δήλωσης "πόθεν έσχες")

Γεώργιος Παπαδοκάκης (απολύθηκε για καθυστέρηση έκδοσης δικαστικών αποφάσεων)

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΣ:

Κωνσταντίνος Μπαρμπέρης (οριστική παύση για καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων)

Παναγιώτα Τσέβη (προσωρινή αργία για παράλειψη υποβολής δήλωσης "πόθεν έσχες" και παράβαση καθήκοντος)

Αντωνία Ηλία (παράβαση καθήκοντος, δωροληψία, συμμετοχή σε συμμορία)

Ασπασία Μπαστά (παράβαση καθήκοντος)

Αννα Κοροβέση (παράβαση καθήκοντος)

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ:

Γ. Νικολακόπουλος, Ν. Εμμανουηλίδης, Σ. Κεχαγιόγλου, Ε. Χαλκίδου, Ι. Παπαδόπουλος, Κ. Δανιάς, Ν. Κανατάκης, Γ. Απέργης, Σ. Χούρσογλου

αναμένεται (;) μακρά συνέχεια

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ: ...ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ ΤΑΞΙΚΑ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΑ

ΑΡΧΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ:

Δημήτριος Κουφοντίνας, Σάββας Ξηρός, Χριστόδουλος Ξηρός, Βασίλειος Τζωρτζάτος, Ηρακλής Κωστήρης, Αλέξανδρος Γιωτόπουλος (ισόβια)

Πάτροκλος Τσελέντης, Βασίλειος Ξηρός,

Κωνσταντίνος Καρασώλης, Κωνσταντίνος Τέλιος,

Σωτήριος Κονδύλης (συνολική ποινή καθείρξης πρόσκαιρης 25 ετών)

Διονύσιος Γεωργιάδης (συνολική ποινή καθείρξης 9 ετών)

Θωμάς Σερφής (συνολική ποινή καθείρξης 17 ετών)

Παύλος Σερφής, Νικόλαος Παπαναστασίου (συνολική ποινή καθείρξης 8 ετών)

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ:

Για τον Δημήτρη Κουφοντίνα 23.500 ευρώ με ποινή βάσης 1.500 ευρώ η οποία προσαυξάνεται κατά 500 ευρώ για κάθε άλλη συντρέχουσα χρηματική ποινή των 1.500 ευρώ, δηλαδή 44 X 500 + 1.500 βγαίνει ακριβώς 23.500.

Ακριβώς η ίδια συνολική χρηματική ποινή είναι και για τον Σάββα Ξηρό.

Για τον Χριστόδουλο Ξηρό συνολική χρηματική ποινή 5.000 ευρώ με ποινή βάσης 1.500 ευρώ προσαυξανόμενη κατά 500 ευρώ για τις υπόλοιπες συντρέχουσες ποινές των 1.500 ευρώ (είναι 7).

Για τον Βασίλειο Τζωρτζάτο 6.500 ευρώ, ακριβώς με τον ίδιο υπολογισμό.

Για τον Βασίλειο Ξηρό 7.500 ευρώ με τον ίδιο υπολογισμό.

Για τον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο 21.000 ευρώ ακριβώς με ποινή βάση 1.500 ευρώ και προσαύξηση ανά 500 ευρώ για κάθε μία από τις υπόλοιπες 39 συντρέχουσες χρηματικές ποινές.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ:

Στέρηση 10 ετών για τις πρόσκαιρες καθείρξεις, γιατί για τις ισόβιες είναι αυτοδίκαιη η υποβολή στέρησης.

Και άλλα πολλά...

Έχω καταθέσει τους πίνακες στην θεραπευτική καποδιστριακή κυνότητα "Πέρασμα - από τον Μαρξ στα Μαρξ & Σπένσερ" για περαιτέρω ανάλυση, αφού τέτοιο πτυχίο δεν κατάφερα να πάρω ακόμα και δεν ξέρω αν προλαβαίνω πριν κοπιά στο μνήμα.

Κλείνω με μια ακαδημαϊκή ερώτηση: Γιατί τέτοια σιωπή; Γιατί κανένας και πουθενά δεν σχολιάζει και δεν μας ενημερώνει για την περίπτωση Μύτη;

Δρ Γάιος Μύκονος

...κι η κοπριά στα λάχανα

✓ Η προσπάθεια της Εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου να προκριθεί στην τελική φάση του Μουντιάλ του 2006 είναι το κυρίαρχο θέμα της αθλητικής επικαιρότητας. Οι αγώνες με την Τουρκία (εκτός) και την Ουκρανία (εντός) ξεκαθάρισαν σε πολύ μεγάλο βαθμό την πρώτη και δεύτερη θέση του ομίλου. Η Εθνική ξεκίνησε την προσπάθειά της με στόχο να κατακτήσει την πρώτη θέση και τελικά βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο, αφού είναι πλέον τρίτη και περιμένει στραβοπάτημα της Τουρκίας αλλά και της Δανίας για να βγει δεύτερη και να πάει στα μπαράζ.

Η συνολική εικόνα από τα δυο παιχνίδια είναι ότι η συγκεκριμένη ομάδα έφτασε στα όριά της και χρειάζεται ανανέωση για να διατηρήσει την καλή εικόνα που έχει από το καλοκαίρι στην Πορτογαλία. Στο παιχνίδι με τους Τούρκους ο Ρεχάγκελ για μια ακόμη φορά προτίμησε να παίξει συντηρητικά, επιλέγοντας τη σιγουριά της ισοπαλίας και τη δεύτερη θέση του ομίλου, από το να ρισκάρει να παίξει για τη νίκη και πιθανά να χάσει και την δεύτερη θέση. Σεβαστή η επιλογή του, αφού γνωρίζει καλύτερα απ' όλους τις δυνατότητες και τις δυνάμεις της ομάδας (ο ίδιος έχει βέβαια την ευθύνη ότι δεν έχει ανανεώσει το έμπυχο δυναμικό) και την αδυναμία της ομάδας να «φτιάξει» παιχνίδι και μπορούμε να πούμε ότι δικαιώθηκε αφού ο στόχος επιτεύχθηκε σχετικά εύκολα.

Αυτό όμως που θα πρέπει να κρατήσουμε δεν έχει να κάνει με την αγωνιστική εικόνα της Εθνικής, αλλά με τον τρόπο που παρουσιάστηκε από τον Τύπο η ισοπαλία. Αν δεν κάνω λάθος, ο στόχος που είχε μπει ήταν η απευθείας πρόκριση στο Μουντιάλ του 2006 και παρά το γεγονός ότι ο στόχος αυτός απομακρύνθηκε μετά το ισόπαλο αποτέλεσμα, αφού η δεύτερη θέση του ομίλου μας στέλνει σε μπαράζ, οι φυλλάδες έγραψαν διθύραμβους και ότι η Εθνική μας πέτυχε το στόχο της, τον οποίο ξαφνικά υποβίβασαν στο να μην χάσουμε από τους Τούρκους.

Στο δεύτερο αγώνα, με την Ουκρανία στο Καραϊσκάκι, η Εθνική έκανε κατά την γνώμη μου το καλύτερό της παιχνίδι (τουλάχιστον για μία ώρα), όμως δεν είχε τύχη. Το άστρο του Ρεχάγκελ έχει αργήσει να σβήνει, κάτι απόλυτα φυσιολογικό, και πλέον αρχίζουν να φαίνονται οι πραγματικές δυνατότητες μιας ομάδας που είναι μικρομεσαία και κάποια στιγμή κατάφερε να κάνει την υπέρβαση της. Ακόμη και το γε-

γονός ότι ο κορυφαίος παίχτης της ομάδας (ο οποίος βρίσκεται εδώ και αρκετό καιρό σε δαιμονισμένη φόρμα και με την ΑΕΚ), ο Κασουράνης, ήταν τιμωρημένος και δεν έπαιξε στο πιο κρίσιμο παιχνίδι, μπορεί να θεωρηθεί ελλειψη τύχης.

Ηδη δειλά-δειλά έχουν αρχίσει οι αγαπητοί συνάδελφοι να κάνουν κριτική στον Ρεχάγκελ και να τον κατηγορούν για ατολμία στο στήσιμο της ομάδας και για την εμμονή του να μην τη φρεσκάει. Δεν έχουμε καμιά διάθεση να υπερασπιστούμε τον Γερμανό, άλλωστε η στήλη του έκανε κριτική ακόμη και όταν ήταν παντοδύναμος, όμως πάει πολύ να τον κατηγορούν για το γεγονός ότι είναι σταθερός στην τακτική του. Ο Ρεχάγκελ ξεκαθάρισε από την πρώτη στιγμή τη φιλοσοφία του και τον τρόπο με τον οποίο θα αγωνίζεται η ομάδα, συνεπώς όσοι διαφωνούν και του κάνουν κριτική τώρα, θα έπρεπε να του την είχαν κάνει από τότε και όχι να περιμένουν το άσχημο αποτέλεσμα για να βγάλουν τα απωθημένα τους.

✓ Η είσοδος των ελληνικών ομάδων στο Στοιχίμα είναι αναμφισβήτητα ένα πολύ σοβαρό θέμα, το οποίο η κυβέρνηση φρόντισε (όπως το συνήθιζε) να το χειριστεί με άκρως ερασιτεχνικό τρόπο και επί της ουσίας να το «κάψει», τουλάχιστον για το άμεσο μέλλον. Στην πρόσφατη ΓΣ του ΟΠΑΠ ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Ορφανός (ο οποίος κονταροχτυπιέται με τον υφυπουργό Οικονομίας Αδάμ Ρεγκούζα, για το ποιος θα κάνει τις περισσότερες «τζουμακίες»), ανακοίνωσε την πρόθεση της κυβέρνησης να μπουν οι ελληνικές ομάδες στο Στοιχίμα από τον ερχόμενο Σεπτέμβρη (περίοδος 2005-06) και επιπλέον να αναλάβει ο ίδιος ο ΟΠΑΠ τη λειτουργία του Στοιχίματος από το 2007, οπότε και λήγει η σύμβαση με την Intralot του Κόκκαλη.

Η ειδηση, αν και αρχικά έγινε δεκτή με χορούς και τραγούδια από τους προέδρους των ΠΑΕ, οι οποίοι προσδοκούν σε επιπλέον φράγκα από τη συμμετοχή στο τζόγο, στη συνέχεια ξεφούσκωσε, αφενός γιατί έγινε αντιληπτό ότι η κυβέρνηση άνοιξε το θέμα για να μπορέσει να «σπρώξει» πιο εύκολα τη μετοχοποίηση του ΟΠΑΠ και αφετέρου γιατί οι ΠΑΣΟΚΟφυλλάδες το έκαναν σημαία, μιλώντας με πρωτοσέλιδα για ξεπούλημα, κρατικό τζόγο κτλ. Το ενδιαφέρον των

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

«αγνών εργατών» του ελληνικού ποδοσφαίρου πάγωσε, όταν ο Ορφανός διευκρίνησε ότι οι ομάδες δεν θα πάρουν συγκεκριμένο ποσοστό από το Στοιχίμα, όπως προσδοκούσαν, αλλά κάποιες χορηγίες θα παρουσιάσει ο ΟΠΑΠ. Η επίσημη θέση της κυβέρνησης είναι ότι επέλεξε το μοντέλο των χορηγιών και όχι του ποσοστού επειδή η ΕΕ απαγορεύει οποιαδήποτε θεσμοθετημένη κρατική ενίσχυση προς τις ανώνυμες αθλητικές εταιρίες.

Όπως είπαμε, αρχικά στην ΕΠΑΕ στήθηκε πανηγύρι και ο πρόεδρος της ΕΠΑΕ, ο γνωστός ποινικολόγος Αλέξανδρος Λυκουρέζος (σύζυγος της γνωστής καλλιτέχνιδας Ζωής Λάσκαρη, για όσους ασχολούνται με τις τέχνες και τον πολιτισμό), βιάστηκε να κάνει βαρύγδουπες δηλώσεις περί προσωπικής δικαιοσύνης (είχε δεσμευτεί ότι θα πείσει την κυβέρνηση να βάλει τις ομάδες στο Στοιχίμα) και να κλείσει δέιπνο με καλεσμένους τους ιδιοκτήτες των ΠΑΕ της Α' Εθνικής, στο οποίο όπως νόμιζε θα μοίραζαν τα φράγκα. Γρήγορα κατάλαβε ότι βιάστηκε και έγινε ρόμπα, αφενός γιατί η κυβέρνηση ανέκρουσε πρύμναν και αφετέρου γιατί στη συνάντηση κυριάρχησε η κόντρα του αντιπροέδρου της ΕΠΑΕ Βίκτωρα Μητρόπουλου με τον πρόεδρο της ΕΠΟ Βασίλη Γκαγκάση και επιπλέον Κόκκαλης και Νικολαΐδης αμφισβήτησαν ευθέως την «ετοιμότητα» των ελληνικών ομάδων να μπουν στο Στοιχίμα.

Οι εξελίξεις στο θέμα αναμένονται σύντομα, αφού η μετοχοποίηση του ΟΠΑΠ είναι προτεραιότητα για την κυβέρνηση, τα ταμεία της οποίας είναι άδεια. Αυτό όμως που έχει αξία να ψάξουμε λίγο περισσότερο δεν είναι αν θα μπουν ή όχι οι ομάδες στο Στοιχίμα, αλλά η πρόθεση της κυβέρνησης να επισημοποιήσει το ρόλο της ως τζογαδόρου, διοργανώνοντας με δική της ευθύνη το «ΠΑΜΕ Στοιχίμα». Περισσότερα λοιπόν στο άμεσο μέλλον.

✓ Σε ΠΑΕ λαϊκής βάσης θέλει να μετατρέψει τα επόμενα χρόνια την ΑΕΚ ο πρόεδρος της κ. Νικολαΐδης. Κατά την διάρκεια της καταμέτρησης των ψήφων στην πρόσφατη Γ.Σ. της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, σε πηγαδάκι που έστησε με τα μέλη της Original, τους εκμυστηρεύτηκε ότι στις προθέσεις του είναι να μοιραστούν οι μετοχές της ΠΑΕ στους οπαδούς και

τους φίλους της ομάδας και μάλιστα, όπως είπε, σκοπεύει να βάλει και πλαφόν μετοχών που θα μπορεί να έχει κάθε «επενδυτής», για να αποκλειστεί το ενδεχόμενο κάποιος να αποκτήσει σημαντικό αριθμό μετοχών και να κάνει ό,τι θέλει ακόμη και κόντρα στη θέληση των πολλών.

Πρώτος στο παραμύθι ο κόντος. Όταν το περασμένο καλοκαίρι ανέλαβε να βγάλει την ΑΕΚ από το οικονομικό και διοικητικό αδιέξοδο, είχε δηλώσει ότι δεν θα επιδιώξει καμιά βοήθεια από το κράτος, όπως έκαναν οι άλλες ΠΑΕ. Βέβαια, αμέσως μετά χρησιμοποίησε κάθε μέσο και πρώτα απ' όλα τους οπαδούς της ομάδας για να «πειστεί» η κυβέρνηση να ανάψει το πράσινο φως για να ενταχθεί στο άρθρο 44 και να του χαριστούν τα χρέη. Στη συνέχεια και αφού κατηγορούσε τον Γρανίτσα που γκρέμισε το γήπεδο, ανακοίνωσε ότι η ΠΑΕ ΑΕΚ θα φτιάξει το νέο γήπεδο με δική της κεφάλαια, χωρίς να ζητήσει ούτε ένα ευρώ από το κράτος, και τώρα παζαρεύει με τον Σουφλιά τον τόπο που θα του χαρίσει έκταση για να φτιάξει το γήπεδο. Παράλληλα, ρίχνει στην πιάτσα την ιδέα του «λαϊκού καπιταλισμού», ελπίζοντας να μπορέσει να σπρώξει στην πιάτσα ένα μέρος από τις μετοχές της ΠΑΕ και να βάλει ζεστό χρήμα στο ταμείο της ομάδας.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Η στήλη χαιρετίζει την επανεμφάνιση του Μάκη Ψωμιάδη στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Σε μια κρίσιμη καμπή για το μέλλον του ποδοσφαίρου μας, που κάθε καταξιωμένος παράγοντας πρέπει να προσφέρει στον κοινό αγώνα, ο Μάκης ανέλαβε τις ευθύνες του και διέθεσε εαυτόν στην κοινή προσπάθεια. Εδείξε ταυτόχρονα και το μεγαλείο ψυχής που διαθέτει, αφού προκειμένου να βρεθεί στην πρώτη γραμμή της μάχης ανέλαβε τις τύχες μιας μικρής ομάδας, του Ακράτητου Ανω Λιοσίων. Μόνο ορισμένοι κακεντρεχείς, οι οποίοι δεν μπορούν να συλλάβουν το μέγεθος της προσφοράς του, τον υποδέχτηκαν με την παροιμία «όμοιος στον όμοιο κι η κοπριά στα λάχανα», συνδέοντας τον Μάκαρο με τη χωματερή των Ανω Λιοσίων.

Αυτοέλεγχος και... οικοσκεψείς

Θυμόσαστε κάτι μαρμελάδες ελληνικής παραγωγής, που τις έπασαν οι Τσέχοι να περιέχουν βενζοϊκό οξύ σε συγκεντρώσεις πολύ ψηλότερες από τις επιτρεπόμενες; Κάτι θα θυμόσαστε σίγουρα. Θα θυμόσαστε, επίσης, ότι ο ΕΦΕΤ, ο αρμόδιος φορέας ντε για την προστασία της υγείας του Έλληνα καταναλωτή από μολυσμένα τρόφιμα, είχε βγάλει ανακοίνωση στην οποία επαναλάμβανε τη δήλωση της εταιρείας παραγωγής (Μελετιάδης ΑΕ), ότι η συγκεκριμένη μαρμελάδα παράγεται μόνο για εξαγωγή και δεν διατίθεται στην ελληνική αγορά.

Προχθές, λοιπόν, ο ΕΦΕΤ ανακοίνωσε ότι μετά από εργαστηριακή ανάλυση σε δείγματα που πήρε από το εργοστάσιο της εταιρείας στη Θεσσαλονίκη εντόπισε σε παρτίδες της «μαρμελάδας φράουλας LaMel» (συσκευασίες των 450 γρ. με ημερομηνία λήξης 31-12-2007) βενζοϊκό οξύ σε συγκεντρώσεις ανάλογες μ' αυτές που είχαν εντοπίσει οι Τσέ-

Αυτοί οι ξεδιάντροποι είναι επιφορτισμένοι με την προστασία του ελληνικού λαού από βλαβερά τρόφιμα. Φτύστε τους...

χοι. Ο ΕΦΕΤ -μας πληροφορεί η ανακοίνωση- ζήτησε από την εταιρεία να αποσύρει άμεσα από την αγορά την «προβληματική» παρτίδα και συνέστησε στους καταναλωτές να μη καταναλώνουν το συγκεκριμένο προϊόν με ημερομηνία λήξης 31.12.2007.

Ολα ωραία και καλά, λοιπόν. Έτσι μας διαβεβαιώνουν οι υπεύθυνοι του ΕΦΕΤ και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι. Εμείς, όμως, έχουμε μια απορία. Γιατί πριν περίπου ένα μήνα ο ΕΦΕΤ αναπαρήγαγε τη διαβεβαίωση της εταιρείας ότι οι «προβληματικές» παρτίδες προορίζονταν μόνο για εξαγωγή και δεν κυκλοφορούσαν στην Ελλάδα; Γιατί δεν παρενέβη αμέσως, βάζοντας σε καραντίνα την εταιρεία και τα προϊόντα της, μέχρι να γίνουν οι απαιτούμενοι εργαστηριακοί έλεγχοι; Γιατί άφησε τον ελληνικό λαό να καταναλώνει ένα «ύποπτο» προϊόν, που τελικά αποδείχτηκε επιβλαβές;

Η απάντηση είναι γνωστή: Το σύστημα σε πανευρωπαϊκό επίπεδο στηρίζεται στον «αυτοέλεγχο των επιχειρήσεων». Το κράτος στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν εμφανίζεται ως η ουδέτερη εκείνη δύναμη που παρεμβαίνει προς όφελος του συνόλου της κοινωνίας, προστατεύοντάς την από τυχόν σφετερισμούς επιχειρηματιών και άλλων ατόμων. Αυτά είναι παλιές αραχνιασμένες διακηρύξεις του Διαφωτισμού. Το κράτος ταυτίζεται ευθέως με τις επιχειρήσεις και αναθέτει στις ίδιες να αυτοελέγχονται, περιορίζοντας το δικό του ρόλο σε κάποιο είδος εποπτείας. Η κερδοφορία των επιχειρήσεων είναι σημαντικότερη από τη δημόσια υγεία, γι' αυτό και δεν υπάρχει ούτε σκληρός έλεγχος ούτε σκληρά μέτρα ακόμα και όταν διαπιστώνεται πρόβλημα.

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι ουδείς γνωρίζει για πόσο καιρό, πριν οι Τσέχοι ανακαλύψουν τις υψηλές συγκεντρώσεις βενζοϊκού οξέος, Έλληνες, Τσέχοι και λοιπές φυλές καταναλώναν τη συγκεκριμένη μαρμελάδα. Κι ύστερα, αναρωτιούνται πολλοί γιατί γνωρίζουν τέτοια άνθιση οι κάθε λογής καρκίνοι. Λίγο βενζοϊκό παραπάνω, λίγες διοξίνες, λίγη

Μόνη λύση: οι χωματερές να πάνε Εκάλη-Κηφισιά

Ζήτω η αντικρατική πάλη (του Γιωργάκη)

Πτωχικώς εδυστυχήσαμεν (Εάν εσύ είσαι με το μέρος του νόμου εμείς είμαστε -ακόμα- οι Ντάλτονς)

(Ο μη νοών-πρόβλημά του)

Το πέμπτο δεν σώζεται με μία διμοιρία, έξω οι μπάτσοι απ' την πλατεία

◆ Τέρμα οι στάσεις σε Θήβα-Λειβαδιά όταν ταξιδεύετε με INTERCITY (πάντα με σεμνότητα...).

◆ Είναι στρατηγός των carabinieri -καραμπινές δηλαδή- το όνομά του: Virgilio Κυριελέησον - έτσι ακριβώς («CORRIERE DEL VENETO», 19/03/05).

◆ «Επενδυτική συμμαχία Δημοσίου και ιδιωτών» χαρακτηρίζει τις «Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα» (ΣΔΙΤ - για τους εργαζόμενους Σ-γδυτ) η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» (01/06/06). Συμμαχία... Τα συμμαχία ποιοι τα πληρώνουν;

◆ Στη συγκέντρωση της ΟΤΟΕ (Τρίτη 07/06/05) υπήρχε και πανώ με την υπογραφή ΕΣΑΚ Τραπεζών (Πώς και δεν... ΠΑΜΕ!).

◆ Μπορεί το 90% των ιδίων κεφαλαίων της ΑΤΕ να χάθηκε σε χρηματιστηριακά παιχνίδια αλλά η λύση βρίσκεται στο... Ζήτημα του προσωπικού. (Πονάει χέρι, βγάζει μάτι).

◆ «Και παπάς και ζευγάς»: Αυτό αποφάσισε η ιερά σύνοδος. (Μπέμπα, να πεις της Φιλώς ότι την θέλει η Λόλα).

◆ Το ελληνικό φυτό πυξάρι σε fixari. (Κοινώς: Ζήτω το ελληνικό VIAGRA).

◆ Υπάλληλος με 90 κιλά κάρναβης (ο Τύπος). L' Uomo kolofardioso!

◆ Ζει το ευρωσύνταγμα;

◆ «Θετική» βρίσκει η Μαριάννα Τζαντζή («ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 01/06/05) την μοναδική-εκπομπή βιβλίου στην κρατική τηλεόραση. Αραγε στο «ΠΙΝ» θάγραφε τα ίδια;

◆ «Αύξηση ΑΕΠ μηδαμινή, έλλειμμα προϋπολογισμού 4%, στασιμότητα εξαγωγών, αρνητικός ρυθμός ανάπτυξης». Χώρα: Ιταλία. Οικονομία: όλα σκατά. Μέλος ΕΕ.

◆ Ερπετώ εις το δάσος όταν ο λύκος δεν είν' εδώ.

◆ Ο πατήρ και η μήτηρ της οικογένειας Adams έκλεισαν 52 χρόνια γάμου βίου. (Στη διάρκεια των οποίων ο Γκαβτεμέλ μας εγγάμησε πλει-

στάκις...).

◆ Τώρα για την τρομοκρατία... δεν ξέρω βρε, παιδί μου... δεν έχω δει αμφίσεις της τελευταίας...

◆ Πάντως την πλατεία (για την πλατεία, γαμώ το) δεν θα την πατήσουν...

◆ «Μας γαμάνε χωρίς πληρωμή διά βίου με ελεύθερη πτώση».

◆ Ω, τλήμον Angeleto!

◆ «Κι όταν δεν πεθαίνει ο ένας για τον άλλον είμαστε κιόλας νεκροί» - Τ. Λειβαδίτης. Πολύτιμος στίχος - από το «Μικρό βιβλίο για μεγάλα όνειρα».

◆ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΜΕΛΙΓΑΛΑΣ: για τα θρασίμια που θα (;) κατασκηνώσουν στον ομώνυμο τόπο μνήμης.

◆ «Η καθιέρωση της ψυχιατρικής και ιατρικής ειδικότητας συνδέθηκε στενά με την ίδρυση ασύλων. Η κατάσταση στα περισσότερα από αυτά τα άσυλα επιδεινώθηκε σημαντικά με το πέρασμα του χρόνου. Ως αποτέλεσμα, ένας μεγάλος αριθμός ψυχικά ασθε-

τών πέρασε τη ζωή του σε "ολικά ιδρύματα" με συνθήκες μη συμβατές με τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα. Από τη δεκαετία του 1950, η αποϊδρυματοποίηση οδήγησε στην κατάργηση ή τη μείωση του μεγέθους των ασύλων καθώς πήραν εξιτήριο πολλοί ασθενείς που νοσηλεύονταν επί μεγάλα χρονικά διαστήματα. Μετά από αυτή την εξέλιξη, άτομα με χρόνιες νόσους ζουν πλέον στην κοινότητα, συχνά όμως σε οικονομικά και κοινωνικά υποβαθμισμένες περιοχές...» Acta Psychiatrica Scandinavica, 110, 2004.

◆ «Qui que tu sois, voici ton maitre: Il l' est, le fut, ou le doit etre» (από τον μπάραμπα-Γκορί του Ο. Μπαλζάκ).

◆ Αμα στις ΚΟΝΤΡΕΣ της Παρασκευής δεν ήσουν - το πρόγραμμα γαμάτο/ έλα απόψε -άμα γουστά'- απόγεμα Σαββάτο.

◆ «Σ' ένα περιπολικό/ είδα ένα μπάτσο νεκρό» (από τραγουδί της επιθυμίας).

Βασίλης

κηροσκωρίνη στο μέλι, λίγο από εδώ, λίγο από εκεί, καταλαβαίνετε τι τρώμε.

Γιατί, όμως, να υπάρχει περισσότερο από το επιτρεπόμενο όριο βενζοϊκό οξύ στη μαρμελάδα; Συντηρητικό είναι και μάλιστα δυνατό το βενζοϊκό οξύ. Για να μπορούν οι παρτίδες να στέκονται χρόνια στα ράφια και να στοκάρουν οι εταιρίες, ανοίγουν την κάνουλα και... όποιον πάρει ο χάρος. Μήπως δεν βάζουν (απαγορευμένα) αντιβιοτικά στο γιαούρτι, για να αυξήσουν τη διάρκειά του και να μη μουχλιάζει; Μήπως δεν διευρύνουν συνέχειά του χρόνο κυκλοφορίας του γάλακτος, για να μπορούν να χτυπήσουν όλες τις αγορές και να μειώσουν τα έξοδα κυκλοφορίας; Οπου και να ψάξεις, ό,τι και να ψάξεις, θα βρεις από πίσω μια μέθοδο αύξησης του ποσοστού του κέρδους. Η υγεία των καταναλωτών δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα απλό λογιστικό μέγεθος.

Και τα επιτρεπόμενα όρια που μπαίνουν δεν έχουν καμιά απόλυτη επιστημονική αξία. Είναι όρια λάστιχο. Όταν εμφανίζεται ένα πρόβλημα, όταν ξεσπάει κάποιο σκάνδαλο, τότε κατεβαίνουν λίγο τα όρια, για να αποκατασταθεί η ηρεμία και το σύστημα να μη χάσει την εμπιστοσύνη των καταναλωτών. Η δημόσια υγεία είναι το τελευταίο που ενδιαφέρει. Ομως, όπως αποδεικνύεται συνέχεια, οι καπιταλιστές παραβιάζουν κι αυτά ακόμη τα όρια που τίθενται. Σ' αυτό είναι αδιάτακτοι και η φιλοσοφία του αυτοελέγχου αποτελεί το κλείσιμο του ματιού από τα κράτη προς τους καπιταλιστές.

Ας μας επιτραπεί να κλείσουμε αυτό το σύντομο σημείωμα με κάποιες... οικοσκέψεις. Ακούς συχνά ανθρώπους με αναμφισβήτητη καλή πρόθεση, να προτείνουν ως απάντηση στο απέραντο διατροφικό σκάνδαλο του καπιταλισμού μια κατά κάποιο τρόπο επιστροφή στη φυσική οικονομία. Θέλεις μαρμελάδα; Πάρε φράουλες, βερίκοκα και ροδάκινα και φτιάξε μόνος σου, εύκολο είναι. Θέλεις γιαούρτι και τυρί; Κάνε μια εκ-

δρομή μέχρι το πιο κοντινό μαντρί, αγόρασε μερικά κιλά γάλα και πήξτο, εύκολο είναι. Θέλεις φρέσκα κρεμμυδάκια και μαρούλια; Φύτεψέ τα σε γλάστρες αν δεν έχεις λίγο κήπο. Γενικά, δημιούργησε έναν εναλλακτικό τρόπο ζωής με οικολογικά πρότυπα.

Αν κανείς έχει το χρόνο και τη διάθεση να κάνει μερικά απ' όσα προτείνονται, καλώς να τα κάνει. Αυτό, όμως, δεν μπορεί ούτε εναλλακτικό τρόπο ζωής να αποτελέσει ούτε -πολύ περισσότερο- πολιτική πρόταση. Μπορεί να αποτελέσει βάση ζύμωσης, για να καταδειχτεί η εγκληματική πολιτική των καπιταλιστών και να φανεί πως υπάρχει και άλλος τρόπος παραγωγής, συμβατός με την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας των ανθρώπων. Ομως, η λύση δεν μπορεί να έρθει ούτε μέσα από το ατομικό οικο-εργαστήρι, ούτε μέσα από μικρές κοινότητες. Η λύση μπορεί να έρθει μόνο μέσα από τον οργανωμένο αγώνα για την καταστροφή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση μιας μη εκμεταλλευτικής κοινωνίας, που θα αποκαταστήσει την ενότητα του ανθρώπου με το ανόργανο σώμα του, τη φύση.

■ Καλά ξεμπερδέματα

Ο Μπλερ κάνει πουτανιές (ειδικότητα της αγγλικής πολιτικής). Δεν ματαίωσε αλλά... ανέβαλε το δημοψήφισμα για το ευρωσύνταγμα στην Αγγλία, γιατί λέει δεν έχει νόημα, αν πρώτα δεν ξεκαθαριστεί η κατάσταση. Το παίζει υπεράνω δηλαδή. Οχι πως φοβάται, αλλά...

Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (είναι σήμερα η μεγαλύτερη ομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο), όμως, ο γερμανός Χανς-Γκερντ Πέτερινγκ, ήταν πιο ειλικρινής. Ζήτησε να σταματήσει η διαδικασία των δημοψηφισμάτων, για να μην υπάρξει φαινόμενο ντόμινο.

◆ 5/6 Παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος - Προστατεύουμε το περιβάλλον - Εναρμονιζόμαστε με την κοινοτική νομοθεσία (Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ.)

Το... εναρμονιζόμαστε με την κοινοτική νομοθεσία είναι κάρφωμα ή σωστότερα Σούφλισμα στον Παυλόπουλο; Μπορεί. Αλλά περισσότερο «ενδιαφέρον» προξενεί η γλοιώδης λογική του... ευτυχώς που υπάρχει και η ΕΕ και μας υποχρεώνει να σώσουμε το περιβάλλον. Που «μας» υποχρεώνει να κλείσουμε παράνομες χωματερές, να «προστατεύσουμε» περιοχές, να «συντάξουμε» Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο. Το λένε αυτό οι διαχειριστές, οι οπαδοί, οι απολογητές ενός συστήματος, μιας πολιτικής (μόνο μιας πολιτικής;) που κατέστρεψε το περιβάλλον, γέμισε τα πάντα μπετόν, βρόμισε ό,τι καθαρό υπήρχε. Στο όνομα του κέρδους, των μεγάλων συμφερόντων, των μεγαλοκαπιταλιστών. Οι ίδιοι είναι οραματιστές Ευρωπαίοι. Και για να εξυμνήσουν την καπιταλιστική Ευρώπη, αποκαλύπτουν το δημιούργημά τους, την καπιταλιστική Ελλάδα. Θράσος ενός εκατομμυρίου καπιταλιστών.

◆ «Ο δρόμος θα ψηφίσει σύντομα» (Πανό στη Γαλλία πριν το δημοψήφισμα)

Ολοι το χαρήκαμε το ψηφίσμα του δρόμου. 'Η μάλλον και του δρόμου, για να αποτυπώσουμε σωστότερα την πραγματικότητα. Το ερώτημα είναι ο δρόμος τώρα τί θα κάνει; Θα περιμένει την επόμενη ψηφοφορία; 'Η θα γεμίσει από πείσμα, από κόσμο, από ζωή, από αποφασιστικότητα, από θάρρος, για να επιβάλλει τα χιλιάδες δίκια του; Γιατί ο δρόμος γνωρίζει πολύ καλύτερα από όλους, ότι τα προβλήματα δεν λύνονται με ψηφοφορίες.

◆ J' aime l' Europe je vote NON (Αγαπώ την Ευρώπη ψηφίζω ΟΧΙ) (PCF)

Μάλιστα, στο NON το «Ο» είναι μια καρδιά. Για να είναι πιο πειστική η αγαπησιάρικη σχέση. Είναι μια προσέγγιση σεβαστή. Σοσιαλδημοκρατική προσέγγιση της όλης ιστορίας. Και μεις «όχι» μπορεί να ψηφίζαμε. Οχι για την Ευρώπη, αλλά για το προλεταριάτο. Οχι για τον καπιταλισμό, αλλά για το σοσιαλισμό. Οχι για να αγαπάμε, αλλά για να παλεύουμε...

◆ 31ο Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή. Μαθαίνουμε την αλήθεια. Αλλάζουμε τη ζωή μας. Προφεισβελική Σπουδαζουσας

Σκέφτηκα να πάω καθότι... φιλαλήθης. Την ταξική αλήθεια εννοούμε, αυτήν εννοούν και τα παιδιά. Μόνο που την τάξη την ταυτίζουν με το ΚΚΕ. Ο,τι δεν συμφέρει το ΚΚΕ, δεν συμφέρει την τάξη. Αρα είναι ψέματα. Είπα, λοιπόν, να πάω να τη μάθω την αλήθεια. Μετά σκέφτηκα. Τριάντα ολόκληρα φεστιβάλ συσκότισαν την πραγματικότητα. Λέγανε ψέματα, ταξικά ψέματα. Γιατί το 31ο να πει την αλήθεια; Γιατί το Κόμμα χρειάζεται ψήφους, σύντροφε.

Όταν στις 26 Οκτώβρη του 2004 ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος έστειλε σ' όλες τις Διευθύνσεις Δασών την εγκύκλιο του με αριθμό 1099 και τις καλούσε να την εφαρμόσουν άμεσα, είχαμε προβλέψει ότι οι ανακλήσεις αποφάσεων πράξης αναδάσωσης θα πάρουν τη μορφή χιονοστιβάδας. Είχαμε ακόμη επισημάνει, ότι ο Ε. Μπασιάκος, αρνούμενος τόσο την πρόταση των έξι Διευθύνσεων της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης, Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος να πάρει πίσω τη δασοκτόνα εγκύκλιο του (που όχι μόνο καλούσε σε πιστή εφαρ-

γεγονός ότι η ανάκληση των αποφάσεων αναδάσωσης προβλέπεται από την παρ. 8 του άρθρου 1 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003 δεν μειώνει στο ελάχιστο τις ευθύνες των προϊστάμενων των Διευθύνσεων Δασών, που έσπευσαν να εφαρμόσουν τη δασοκτόνη εγκύκλιο 1099/26/10/2004 του Ε. Μπασιάκου, παρά το γεγονός ότι είχαν σαν στήριγμα τις παρεμβάσεις των διευθύνσεων της κεντρικής υπηρεσίας, στις οποίες αναφερθήκαμε παραπάνω, και παρά το γεγονός ότι η Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων είχε κάνει προσφυγή στο ΣτΕ για

γίας Φ. Χατζημιχάλης είχε βγάλει εγκύκλιο για να αναπροσαρμοστούν όλοι οι δασικοί χάρτες που είχαν ολοκληρωθεί, με βάση τις διατάξεις του δασοκτόνου νόμου πλέον. Κατά της εγκυκλίου είχαν προσφύγει τόσο η ΠΕΔΔΥ όσο και το ΓΕΩΤΕΕ στο Ε' Τμήμα του ΣτΕ και είχαν ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων μέχρι να συζητηθεί η κύρια αγωγή που είχε οριστεί για τις 4 Φλεβάρη του 2005. Στις 4 Φλεβάρη του 2005, το Ε' Τμήμα δεν συζήτησε την αγωγή, αλλά παρέπεμψε την υπόθεση κατευθείαν στην Ολομέλεια του ΣτΕ. Εντωμεταξύ και πριν τη συ-

Ε' Τμήμα του ΣτΕ αποφάσιζε να συνεξεταστούν και οι δύο αγωγές στις 3 Ιούνη 2005 στην Ολομέλεια του ΣτΕ.

Σύμφωνα με πληροφορίες μας, ο νομικός σύμβουλος της ΠΕΔΔΥ πίεζε για την λήψη ασφαλιστικών μέτρων, γιατί υπάρχει άμεσος κίνδυνος να αποχαρακτηριστούν δασικές εκτάσεις στο διάστημα που μεσολαβεί μέχρι να ληφθεί οριστική απόφαση από το ΣτΕ. Για να ενισχύσει δε το επιχείρημά του αυτό κατέθεσε, το τελευταίο δεκαήμερο του Μάη του 2005, συμπληρωματικά, σωρεία αποφάσεων αποχα-

Το δάσος και το δέντρο

Περίσσεψε και πάλι η υποκρισία μετά το θάνατο του μικρού Δημήτρη Καρίτσα, που πάλεψε για περισσότερο από ένα χρόνο με το θάνατο, περιμένοντας να βρεθεί μόσχευμα για την καρδιά του. Η πάλη με το χρόνο ήταν άνιση και το αγόρι έσβησε μ' ένα πελώριο «γιατί» στη σκέψη του και στα χείλη των συγγενών του. Κι ύστερα, ξαμολύθηκαν οι πολιτικάντηδες να βγάλουν υπεραξία και απ' αυτή την περίπτωση. Να αποσείσουν τις δικές τους ευθύνες και να γεμίσουν την κοινωνία ενοχές για την αδιαφορία της.

Κλασικό το κόλπο: πατάμε πάνω στη συγκινησιακή φόρτιση της στιγμής, ποντάρουμε στο αίσθημα αυτοικτιρμού που κυριεύει τους ανθρώπους όταν πεθαίνει ένα παιδί με τέτοιο τρόπο και σκέπτονται τα δικά τους παιδιά, και εξατομικεύουμε την ευθύνη: Εσύ γιατί δεν γράφτηκες δότης οργάνων; Σκέφτηκες ότι αύριο μπορεί να πεθάνει το δικό σου το παιδί, επειδή ο καθένας μας αδιαφορεί για τα στοιχειώδη;

Κι όμως, στην κοινωνία που ζούμε, η ατομική ευθύνη για τέτοιες συμπεριφορές δεν είναι το κύριο. Ή, αν θέλετε, η ατομική ευθύνη είναι παράγωγη.

Πώς είναι δυνατόν να υπάρξει αναπτυγμένο αίσθημα ευθύνης σε μια κοινωνία που η έννοια της αλληλεγγύης βάλλεται από παντού; Που αποθεώνονται τα δόγματα του πιο άκρατου ατομισμού, που το «ο θάνατός σου η ζωή μου» αναγορεύεται σε ύψιστη αρετή; Που όποιος ενδιαφέρεται για τα κοινά, αλτρουϊστικά, αφιλοκερδώς, κινούμενος από αισθήματα αλληλεγγύης, βαφτίζεται κορόιδο, «πυροβολημένος» και μαλάκας;

Ποιος θα δώσει βάση στις εκκλήσεις μιας αναξιοπίστης πολιτικής ηγεσίας περί εθελοντισμού και προσφοράς, όταν πίσω απ' αυτές τις εκκλήσεις ο κόσμος έχει μάθει να βλέπει λαμόγια και αρπαχτές, όπως στην περίπτωση των ολυμπιακών αγώνων; Όταν έχει μάθει πως όλα αγοράζονται και όλα πουλιούνται; Όταν ξέρει πως άμα έχεις λεφτά πας στο εξωτερικό και βρίσκεις μωσχεύματα, που τα προμηθεύουν μαφιόζικα κυκλώματα τα οποία προχωρούν σε δολοφονίες ανθρώπων και κυρίως παιδιών της προσφυγιάς και του δρόμου;

Αλλά κι αν ακόμα δημιουργούνταν ένα ρεύμα ανθρώπων που ήθελαν να γίνουν δωρητές οργάνων, νομίζετε ότι θα άλλαζε το αποτέλεσμα; Για να λειτουργήσει σωστά το σύστημα της λήψης οργάνων για μεταμόσχευση, πρέπει να υπάρχει ένα εκτεταμένο σύστημα Μονάδων Εντατικής Θεραπείας. Όμως, στο ελληνικό σύστημα υγείας δεν λειτουργούν ούτε οι μονάδες που έχουν τον τεχνικό εξοπλισμό, επειδή το κράτος δεν διορίζει το απαιτούμενο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό. Και καλύπτει εν μέρει τις ελλείψεις νοικιάζοντας πανάκριβα κρεβάτια ΜΕΘ από τα ιδιωτικά νοσοκομεία.

Πέρασε μια βδομάδα από τον τραγικό θάνατο του μικρού Δημήτρη και ήδη το θέμα έπαψε να συζητιέται. Εφυγε ακόμα και από τα ψιλά των εφημερίδων. Αυτό ήταν. Επαιξαν το παιχνίδι της ευαισθησίας και επέστρεψαν στις λαμπρές ασχολίες της κόνόμας. Κι ο κόσμος καταχώνιασε τις ενοχές στα βάθη της συνείδησής του και επέστρεψε στην καθημερινή σκληρή βιοπάλη. Την επόμενη φορά που κάποιο παιδί ή κάποιος ενήλικας θα φύγει έτσι άδικα, θα το ξανασυζητήσουμε. Με την ίδια υποκρισία και την ίδια διάθεση απενοχοποίησης και αποκόμισης πολιτικής υπεραξίας.

Π.Γ.

■ Ανακαλούν μαζικά αποφάσεις αναδάσωσης

Αντιδασιακή χιονοστιβάδα

μογή του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, αλλά και τον ξεπερνούσε και σε πολλά σημεία) όσο και την πρόταση των αρμόδιων διευθύνσεων να μπλοκάρει το άρθρο 1 και όλες τις δασοκτόνες διατάξεις του 3208/2003, ήθελε να δημιουργήσει τετελεσμένα με τον αποχαρακτηρισμό τεράστιων δασικών εκτάσεων. Η ζωή δικαίωσε αυτή την εκτίμησή μας.

Ψάχνοντας το τέταρτο τεύχος του ΦΕΚ από τον Νοέμβριο του 2004 διαπιστώσαμε ότι οι Διευθύνσεις Δασών σε πολλές περιοχές της Ελλάδας εισηγούνται ανακλήσεις αποφάσεων αναδάσωσης (έχουμε και περίπτωση ανάκλησης απόφασης για αναδάσωση 1100 στρεμμάτων!), με το γελοίο επιχείρημα, σε αρκετές απ' αυτές, ότι αποκαταστάθηκε η δασική βλάστηση. Λέμε γελοίο επιχείρημα, γιατί οι δασολόγοι αυτοί είναι έμπειροι και γνωρίζουν ότι οι πράξεις αναδάσωσης διατηρούνται και μετά την αποκατάσταση της δασικής βλάστησης, για να δρουν αποτρεπτικά στους καταπατητές των δασικών εκτάσεων. Το

ακύρωση της εγκυκλίου ενώ ζήτησε και ασφαλιστικά μέτρα.

Στις 27 Γενάρη του 2004, ο τότε υφυπουργός Γεωρ-

ζήτηση στο Ε' Τμήμα της προσφυγής τους, οι δύο φορείς είχαν κάνει προσφυγή και σε βάρος της εγκυκλίου του Ε. Μπασιάκου. Ετσι, το

ρακτηρισμού δασικών εκτάσεων. Στις 3 Ιούνη, η υπόθεση δεν συζητήθηκε στην Ολομέλεια του ΣτΕ. Αναβλήθηκε για τις 2 Δεκέμβρη του 2005, γιατί δεν είναι έτοιμος ο ισηγητής. Εντωμεταξύ, ενώ έχουν περάσει αρκετές μέρες από την κατάθεση των στοιχείων και η ανάκληση αποφάσεων αναδάσωσης παίρνει τη μορφή χιονοστιβάδας, η Επιτροπή Αναστολών δεν αποφασίζει ακόμη επί του αιτήματος της ΠΕΔΔΥ για λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

Γιατί άραγε η Επιτροπή Αναστολών δεν αποφαινεται επί του αιτήματος της ΠΕΔΔΥ, δεδομένου ότι με την εγκύκλιο Μπασιάκου δημιουργούνται προηγούμενα και τετελεσμένα; Δεν της αρκούν τα στοιχεία που έχουν κατατεθεί; Αν τελικά η Επιτροπή Αναστολών συνεχίσει να αναβάλλει τη λήψη απόφασης για αναστολή εφαρμογής της εγκυκλίου Μπασιάκου θα έχουμε το δικαίωμα να ισχυριστούμε, ότι γίνεται παιχνίδι στο οποίο παίρνουν μέρος πολλοί.

■ Παλιά κόλπα

Στις 6 Απριλή του 2005 η Επιτροπή Αναστολών του ΣτΕ με την 202 απόφασή της ανέστειλε την εγκύκλιο του πρώην υφυπουργού Φ. Χατζημιχάλη, που είχε βγάλει στις 27 Γενάρη του 2004 και αφορούσε την τροποποίηση των δασικών χαρτών (αυτών που είχε ολοκληρωθεί η σύνταξή τους και είχαν εγκριθεί), σύμφωνα με τις νέες διατάξεις του δασοκτόνου νόμου 3208/2003. Αναλυτικά γι' αυτό γράφουμε σε διπλανές στήλες.

Ο Τ. Σωτηρίου, που είναι ταυτόχρονα προϊστάμενος της ΔΠΔΦΠ, σύμβουλος του Ε. Μπασιάκου για τη δασική πολιτική και αναπληρωτής γενικός διευθυντής της ΓΔΑΠΔΦΠ (!), όφειλε από τις 7 Απριλή να κοινοποιήσει την απόφαση του ΣτΕ σ' όλες τις Διευθύνσεις Δασών. Μέχρι τις 9 Ιούνη, που γράφουμε αυτό το σχόλιο, δεν την έστειλε. Σε επικοινωνία που είχαμε μαζί του την ίδια μέρα, στην ερώτησή μας γιατί δεν την έστειλε, απάντησε ότι την έστειλε το ΓΕΩΤΕΕ, ότι περίμενε τον υπουργό και ότι θα την στείλει την επομένη. Στην επισήμανσή μας ότι ήταν υποχρεωμένος να στείλει την απόφαση ακόμα και χωρίς τις παρατηρήσεις του και ότι δεν είχε καμιά δουλειά να περιμένει τον υπουργό, έκλεισε τη συζήτηση και το τηλέφωνο. Αν θα στείλει την απόφαση του ΣτΕ ή όχι θα το δούμε τις επόμενες μέρες, που θα του ζητήσουμε να μας δώσει τις σχετικές αποδείξεις, γιατί δεν είμαστε χαχάλοι για να μαςάμε παραμύθια. Προς το παρόν περιοριζόμαστε σε ένα ερώτημα: Πόσοι δασικοί χάρτες άλλαξαν από τις 6 Απριλή μέχρι σήμερα και αν άλλαξαν τί μέτρα θα ληφθούν σε βάρος του Ι. Σωτηρίου;

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΩ

